

özgür gelecek

16 - 31 MAYIS 1993 SAYI: 4 FİYATI:10.000 TL (KDV DAHİL)

ILKSAN-2

6. sayfa

REFAH'LI BELEDİYE BAŞKANI İŞÇİLERİ
DAMGALADI

7. sayfa

1 MAYIS'TA ÖNCÜ İŞÇİLER ALANLARA DAMGASINI
VURDU

3. ve 4. sayfalar

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-2

12. ve 13. sayfalar

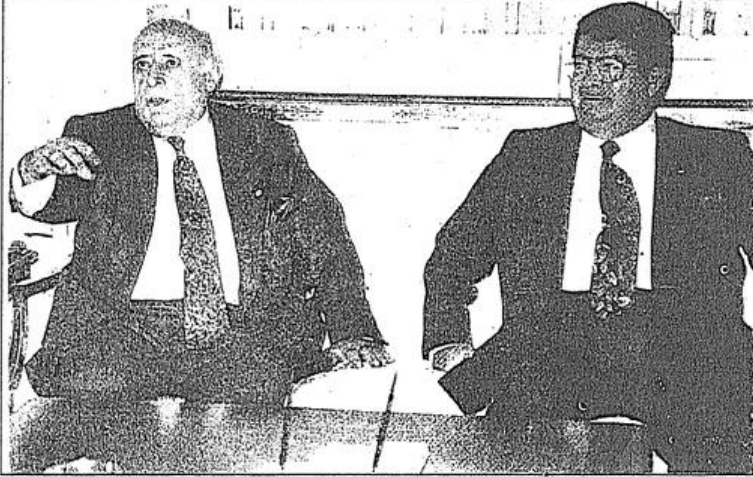
HEMŞİRELİK HAFTASI'NIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

21. sayfa

"KÜRT ATEŞKESİ" NİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Faik BULUT 23. sayfa

Yıpranmışların sığınağı Çankaya

"Çatışma"larının nedeni, egemen sınıflara "daha iyi" hizmet yarışıydı

■ "Demirel'in cumhurbaşkanı seçilmesi gayet normaldir 70 yaşına geliyor artık. Bundan sonra başbakanlık zor" (Kenan Evren).

■ Özal "ben zenginleri seviyorum" diyerek kendi sınıfını seçmiştir. Omru boyunca egemen sınıfın adamı olmakla kalmamış, onlardan biri olmuştur. Keza Demirel'de öyle.

■ Özal'ın Evren'in koltuğuna yakıştığı gibi, Demirel'de Özal'ın koltuğuna yakışacaktır.

3. sayfa

"Bugün ülkemizde komünist devrimcilerin esas görevi, silahlı mücadele içinde halkın uç silâhını inşa etmektir"

18 Mayıs ağıtların değil kavganın şafağıdır!

■ Ülkemizin tarihsel, toplumsal ve ekonomik koşulları, Türkiye'de parlamenterizmin başından beri "kaba ve uydurma" olmasına yol açmıştır. Türkiyede, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıdan dolayı zayıf bir burjuvazi vardır.

19. sayfa

Ercan Şakar'ın öldürülmesini tarafı anlatıyor

■ "İlk önce birkaç el havaya ateş edildi... Karşılıklı, silahlar çekildi bir aradaydık. Vurulan arkadaş yanımızdaydı. Silah sesleri giderek çoğalıyordu."

22. sayfa

Kafalardaki çöplük can aldı

■ Her katliamın ardından olduğu gibi ölenlere sabır dilenerek geçtirildi çöp katliamı... Sonra da bu facianın aslında sorunları çözmek amacıyla bir başlangıç olacağını "müjdelediler."

9. sayfa

Gerillanın meskeni şimdi Karadeniz

"Başkan Mao'nun sözü bizim için de geçerli. Halkın desteği olmasaydı sudan çıkmış balığa dönerdik"

11. sayfa

Yazışları Müdürümüze 103 milyon ceza

■ Egemen sınıfların konuşma özgürlüğünü uşaklarına, susma özgürlüğünü halka dayattığı koşullarda konuşma özgürlüğünde ısrar kaçınılmazdır. Susmayacağız, konuşacağız.

10. sayfa

Kağıthane işçilerine bürokratik çark ve sendikal manevralar

15. sayfa

Sunuş

Dördüncü sayımızda bir kez daha merhaba,

Her yeni sayımızda okuyucularımıza ulaşmak onlarla bütünleşip sıcak bir diyalog kurmak bizi daha azimli kılıyor. Özgür bir gelecek yaratma mücadelesine sevk ediyor, daha güçlü haykırmanızı sağlıyor. İşte bundan dolayı da egemenler genellikle okuyucularımıza ulaşmamızı, ML-MZD bilimini kitlelere taşımamızı engellemek için toplama kararları çıkarıyor. Bu bizi yıldırmıyor. Azim, inanç ve kararlılığımızı kamçılıyor işte bu inançla sizlerle yazıyoruz.

Hemen hemen her sayfasında "suç" teşkil ettiği iddiasıyla 2 . Nolu DGM tarafından açılan dava sonucu üçüncü sayımız toplandı. Ve çeşitli yazılarda eklenerek Yazışmaları Müdürümüze 1 yıl hapis olmak üzere 103 milyon TL. para cezası verildi. Tokat, Mersin muhabirlerimiz sudan bahanelerle gözaltına alındı. Yayın hayatımıza yönelen baskıya rağmen bu yayın direniş ruhunu siz okuyucularımızdan aldığımız destekle sürdürüyoruz.

Sosyalist basına yönelik saldırıların eksik etmeyen hakim sınıflar şimdiki hararetle Demirel'den boşalacak Başbakanlık koltuğuna kimin oturacağını tartışırken, sınıfın çeşitlilik göstererek süren eylemlilikleri ekonomiyi çıkmaz sokağa sokuyor.

Kağıthane belediye işçileri, uzun yürüyüşün 23'ü gününde Ankara kapılarında dayanıyor. Haklarını arayan işçilerle dayanışmaya giren sınıf kardeşlerine devletin kolluk güçleri ateş püskürüyor.

Mayıs'la birlikte daha bir ivme kazanan sınıf mücadelesi bir çeşitlilik arz etmektedir.

İşçi sınıfı Mayıs'ı kutlamaya hazırlanırken uzun yıllardır hakim sınıflar tarafından evlerinin yanı başına yapılan çöp yığını Ümraniye Hekimbaşı'nda yaşamak zorunda kalan yoksul geçekondulu halkın camına mal olurken sınıf kinini daha da keskinleştiriyor.

Mayıs ayında yine devrimcilere yönelik imha provaları devlet güçleri tarafından işlendi, öyle ki evi okulu belirli ve herkesin tanıdığı demokratik alanda mücadele veren iki insanı katletti. Ardından yine her zaman ki gibi "teslim ol" çağrısına uymadıkları gerekçesiyle ev infazları meşru kılınmaya çalışıldı.

Bu yıl işçi sınıfının 1 Mayıs'ı alanlarda enternasyonalist bir ruha uygun yaratma mücadelesi egemenleri güç duruma sokarken, reformist sarı sendika ağalarını zorluyordu.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının Komünist önderi İbrahim KAYPAKKAYA'nın Türkiye bozkırında tuşturduğu kıvılcım şimdi Karadeniz kıyılarına yalıyor. İnaçları gereği koyduğu boyun eğmez tutumuyla ölümü kabullenişinin ansısına ayırdığımız özel sayfada "18 Mayıs ağıtların değil kavganın şafağıdır" yazısını bulacaksınız.

Daha yaygın bir Özgür Gelecek yelpazesinde buluşmak dileğiyle

Dostlukla...

Okurdan

Proletaryanın usta kalemi tükenmeyecek

Yayınevimizin çıkartmış olduğu aylık "Partizan", "Yeni Demokrat Gençlik", "Özgür Gelecek" adlı dergi ve gazeteleri ilgiyle ve heyecanla takip etmekteyiz.

Savunucusu ve pratiğe uygulayıcısı olduğunuz çizginin bugün gelinen aşamada Türkiye siyasi arenasında kendini diğer reformist-oportünist-revizyonist akımlarından kalın çizgilerle ayırtmaktadır. Yayınladığınız dergilerin bazı yazılarında kısaca değinilip geçilen ve bizce tarihsel bir öneme sahip olan "köy halk meclisleri" ile ilgili geniş yığınları aydınlatıcı yazılar yayınlanmalıdır. Halk iktidarının nüvesi olan bu örgütlenmelerin yeterince çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza duyurulmadığı, anlatılmadığı kanaatindeyiz. Öncünün Kızıl Siyasi İktidarların birer ütopya olmaktan çıkıp adım adım birer somut gerçekliğe dönüşmekte olduğunu sonsuz bir coşkuyla özlemlemekteyiz. Öncünün yürüttüğü gerilla savaşı bugün Kürdistan'ın dışına taşmış, Karadeniz'in doruklarına yerleşmiştir. Karadeniz'in yoksul köylüsünün ve emekçi halkının gerçek, vazgeçilmez umudu haline geldiği her geçen gün gelişmeleri göstermektedir. Bu gelişmeler gerilla bölgesinden ve gerilla kaleminden direkt olarak röportaj, haber veya makaleler olarak yansıtılmalıdır. Gazetenizin üstlenmiş olduğu misyonun bilincinde hareket ettiğini her sayısında ülkemiz ve dünyadaki gelişmeleri objektif bir şekilde özümlenerek ML-MZD biliminin rehberliğinde çok karmaşık sorunları duru, anlaşılır ve ilgi çekici biçimde açmayı; ustaca başarmaktadır. Bu yöndeki güzel faaliyetlerinizin devamını diler ve mücadelenizde başarılar dileriz.

Amasya Özel Tıp Cezaevinden TKP/ML-TIKKO dava tutanaklarından Kemal Toprak, Doğan Hamsioğlu

Onlar Yaşamdır/yaşam kavgadır

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesinde, sosyalist basındaki mevcut boşluğu doldurmaya yönelik yayın yaşamına başlayan Özgür Gelecek emekçilerini büyük bir coşkuyla selamlıyor, yayın yaşamında Özgür Geleceğe başarılar diliyoruz.

.....
Avunmasın sızlanmasın kimse

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

gözbebeği diye ateşe kansın gözlerimiz
daha çok düşüreceğiz
öyleyse hep birlikte haykıralım
onlar öldüler
onlar yaşamdır
yaşam kavgadır
kavgadır
dağ yürekte
yürek her yerdedir

Dersim topraklarını kanlarıyla kızıla sulayarak şehitler kervanı zincirine 12 halka daha ekleyen 12 yiğit Devrimci Sol Savaşçısının mücadelesini saygıyla selamlıyor, onların mücadelemizde yaşatacağımıza, o büyük güne olan inancımızla söz veriyoruz.

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!
Katliamların Hesabını Soracağız!

Neveşehir Cezaevi
TKP/ML-TIKKO tutanakları
adına Pervin Kurtulmaz
Ali İhsan Batmaz

Birbirimize benziyoruz

Ben daha önce Partizan dergisini takip ediyordum. Doğrusu, çeşitli defalar yazı göndermeyi düşünüp, daha sonra, bazı nedenlerle vaz geçtim. Ama, bildiğim oranda, bende Bedreddin'im dediğim çeşitli konularda yazılar yazmayı, bunları insanlığın ilerlemesi uğruna katkı oluştursun diye, onlara sunmayı, bir insanlık görevi bildim. Ya da yettiğim süreçte bir zorunluk olarak zaman

diretti bunu. Ben altı milyardaki insanlık içerisinde Anadolu coğrafyası, Türkiye iktisadi yapısında proleter devrimler çağında yaşanan, çağının sorumluluğunu duyan, gelecek aydınlığı koşulsuz (diyalektik olarak) isteyen biri olarak tanıtabilirim kendimi. Bir birimize benziyoruz galiba. Ne dersiniz? Kısacası bundan böyle Özgür Gelecek gazetesinde yazmak istiyorum. Eğer uygun bulursanız, bundan böyle sürekli sizlere ulaştırmaya çalışacağım. Birlikten güç doğar.

Ali Çil

Ortadoğu penceresi

Yeni yayın hayatınızda başarılar dileyip, bunun sürekli ve istenilenden daha fazla kaliteli bir dergi olmasını dileriz. Bu yeni yayında bizlerinde sizlere elimizden geldiği kadar yardım etmeye çalışacağız. Şu anda bulunduğumuz Orta-Doğu ülkelerinde elimize geçen ve yararlı gördüğümüz gelişmelerin tümünü sizlere aktarmaya çalışacağız.

Bir grup Özgür Gelecek okurları
adına Adil Cihan
P.O.BOX 16237 Damaskus/SYRIA

Kendimi yenilemek istiyorum

Merhabalar ben Yılmaz Köse, Tekirdağ Kapalı Cezaevinden gasp suçundan yatıyorum. Ben sosyal demokrat bir insanım. Kendimi yenilemek, olayları burjuva basınından değil kaynağından öğrenmek istiyorum. Bu konuda baba yardımcı olup, çıkan her sayıdan birer adet gönderirseniz çok sevinirim. Tüm Özgür Gelecek'de çalışan arkadaşlara başarılar diler, göstereceğiniz yakın ilgiye şimdiden teşekkür ederim.

Yılmaz Köse

Dünyayı değiştirme eyleminin ürünü

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs bayramınızı kutluyor, dünyayı değiştirme eylemiyle birleşen, dünyayı aydınlatma çabamızın bir ürünü olan yayın hayatınızda başarılar diliyoruz.

TDKP davası tutanakları
MALATYA

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL. Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halepliçioğlu Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraçoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ
ABONE KOSULLARI:Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188
Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK, Dağıtım: YAY-SAT

Özal'ın yakıştığı yere, Demirel neden yakışmasın

Anarşist kuramın önde gelen ismi Proudhon, genel biçimiyle politikayı olumsuz değerlendirdi. Özellikle, sermayenin iktidarda olması durumu politikayı Proudhon için bir gölge oyunu, bir ölümler dansı olarak görmesine yol açmıştı. Belki, politika karşısında tümden olumsuz olan bu yaklaşımın onun sınıf bakış açısının iyi anlayamamasının bir ürünü sayılabilir. Oysa nereden bakılırsa bakılsın gerçeğin bir yönüne de parmak bastığı da görülecektir bu sözlerinde. Proletarya ile burjuvazi arasındaki kavganın politikaya vereceği şekil onun için ikincil kalmış da olsa, bugün için burjuvazinin cephesindeki yani sermaye iktidarının etkisinde, kontrolünde gelişen politika bir ölümler dansı, bir gölge oyunu sayılmalı. Sözkonusu olan bu politika, geleceğin toplumunu kurmada hiçbir önemi olmayan bir politikadır. Proletarya iktidarının olmadığı bugünün dünyasında burjuvazinin politikasının insanlığa vereceği fazla birşey kalmamıştır. Türkiye için de geçerlidir bu saptama.

Özal'ın ölümüyle birlikte boşalan Cumhurbaşkanlığı makamını doldurmak için yaratılan ortam yeni hiçbir özellik taşıyor. Ayak oyunları ve ince hesaplar üzerine kurulu yürüyen bu politikayı görünce, garp cephesinde yeni bir şey yok der gibi komprador-feodal egemen sınıf cephesinde yeni bir şey yok demek gerekiyor. Biri bugünlerde ahirette cennet kapısını aralamaya çalışırken diğeri bütün pislikleri ile tipki kendinden önceki gibi boşalan makama çıkıyor. Dün Evren-Özal, bugün Demirel. Çürümüş politikanın hızlı neferleri!

TARİH KARŞISINDA ÖZAL VE DEMİREL

Tarih, belli bir zaman ölçeğinde iki yönlü bir akışın adıdır. Bir yönü egemen sınıf, diğeri ise ezilen sınıf oluşturur. Bunlar arasındaki çelişmenin, çatışmanın adidir tarih. Bireyler ise çoğu kez iradelerinin dışında bu çatışmanın içinde bulunurlar. Kendi koşullarının etkisinden sıyrılıp ona müdahale eden bir insan haline geldiklerinde ise tercih şansları her zaman var olmuştur. Özal ve Demirel bu türden insanlardır. Özal "ben zenginleri seviyorum" diyerek kendi sınıfını seçmiştir. Ömrü boyunca egemen sınıfın adamı olmakla kalmamış, onlardan biri olmuştur. Keza Demirel de öyle. Birley olarak hiçbir önemleri yoktur. Ancak içinde buldukları sınıf ilişkilerini irdelemeye çalıştığımızda, özellikle bir türkiye tarihi yazılmak istense karşılaşıcağımız en önemli isimdir Demirel ve Özal. Demirel için 80 öncesi ve 90 sonrası dönemler için daha çok şeyler söylenecek, Özal için ise 1980-1990 (belki biraz daha öncesi ile) dönemleri arasında önemli şeyler söylenecek. Bu döneme Özal'lı yıllar demek o kadar da haksız sayılmaz.

24 Ocak kararları ve sonrası dönem, ekonomik alanda yapılanlar Özal isminde somutlaşmakta. 1979'da ortaya çıkan ekonomik krizin ardından Demirel Hükümeti bir "istikrar" programını gündeme getirmiş ve bunun hazırlanması görevini ise Özal'a vererek ekonomi alanında Özal'lı yılları başlatmıştı. Özal'ın hazırladığı bu "istikrar" programının içeriğini anlamak o kadar zor değil. Söyle ki, o dönem de Özal MESS ve Sabancı Holding'de danışmanlık görevini yapıyordu. Dünya Bankası ile de sıkı ilişkileri vardı. Egemen sınıfın tam güvenini almış biriydi. Diğer yandan 12 Eylül için de alkış tutanlardandı. Darbe hükümetinin hazırladığı bütçenin o zamanki Danışma Meclisindeki genel görüşmesinde söylediği şu sözler hazırladığı ekonomik programın içeriğini vermektedir: "12 Eylül olmasa bu ekonomik programın neticelerini alamazdık."

Daha sonraki yıllarda Özal hep yolsuzlukların mimarı gözüktü. Hayali ihracatlar, teşvik primleri, trans-

Özal'ın Evren'in koltuğuna yakıştığı doğrudur. Demirel'in de en az onun kadar o koltuğa yakışacağı doğrudur. Bu nedenle Özal'ın ölümünün hemen ardından Demirel cumhurbaşkanı, başbakan kim sorusunun sorulması şaşırtıcı olmadı. Sözkonusu koltuğu doldurmak için Demirel'den başka bir isim aramanın anlamı yoktu.

fer harcamaları (Kendisinin özgün deyimiyse) orta direği ortadan baltalayan şeyler oldu. Artan dış borç, yüksek enflasyon onun ekonomiyi hakim olduğu dönemlerde sürekli gündem de kaldı. Cengiz Çandar-Ertuğrul Özkök gibi şekilsiz aydınların değişim, devrim, ihtilal dedikleri bunlar olmalı.

Siyasal haklar konusunda da Özal, olağan üstü hal, sansür-sürgün kararnamele, terörle mücadele adı altında devrimcilere yönelik saldırıların birinci dereceden sorumlusu oldu. Rahmetli geyzemi çok severdi. Bir Avusturyalı gezisi sırasında gazetecinin birisi Özal'a şöyle sorar: "Sizin ülkenizde siyasi suçtan insanlar öldürülüyor?" Verdiği cevap, "sizin ülkenizde de 90 kadar yerli idam edilmiş" oluyor. Özal'ın siyasi kimliğini ortaya koymak için sanırım yeter de artar bile.

Demirel'e gelince onun için fazla bir söze gerek yok. Ekonomi ve siyasi alanda aynı yolun yolcuları. Bir farkla Demirel'in Özal karşısındaki demagoji yapmada ki üstatlığı hala geçerli. Diğer yandan filmin devam ettiği de unutulmalı.

DEMİREL CUMHURBAŞKANI OLURKEN...

Özal'ın Evren'in koltuğuna yakış-

tığı doğrudur. Demirel'in de en az onun kadar o koltuğa yakışacağı doğrudur. Bu nedenle Özal'ın ölümünün hemen ardından Demirel cumhurbaşkanı, Başbakan kim sorusunun sorulması şaşırtıcı olmadı. Sözkonusu koltuğu doldurmak için Demirel'den başka bir isim aramanın anlamı yoktu.

Demirel'in Özal'ın cumhurbaşkanı olmasına nasıl karşı çıktığı biliniyor. Belleklerdeki bilgi hala taze. O, Özal'ın cumhurbaşkanı olmasını meşru görmüyordu. Burada, Belediye seçimlerinde ANAP'ın almış olduğu yüzde 20'lik oy potansiyelinin azlığına bağlıyordu. Bu bakımdan ANAP meşru bir hükümet olmaktan çıkmıştı diyordu. Halbuki bugün DYP'nin oy potansiyeli de yüzde 28'dir. Bu oy oranını küçük bir azınlığa tekabül ettiği ortadadır. Son günlerde yapılan ciddi kamuoyu araştırmalarında bu oy oranı artmamaktadır.

Demirel Özal için yürüttüğü mantığı kendisi için de yürütmeye kendisinin de meşru olmadığı görülecektir. Sözkonusu olan demirel'dir ve ondan mantıklı çıkarsamalar beklemek için insanın aklından zoru olmalı.

Faşist Kenan Evren bile, "Demirel'in cumhurbaşkanı seçilmesi ga-

yet normaldir. 70 yaşına geliyor artık. Bundan sonra Başbakanlık zor" sözleriyle, Cumhurbaşkanlığı makamının politik arenada yıpranmışların soluklandığı bir yer olduğunu ifade etmektedir.

Demirel cumhurbaşkanı olurken geride DYP, ANAP ve SHP için bazı çözümleri gereken sorunlar bıraktı. Bu sorunların çözümü ile birlikte, bu partilerde de bir vizyon değişikliği gündeme gelecek.

Türkiye'deki burjuva siyasal partilerin birer karizmatik lider çevresinde örgütlendiği, somut bir gerçekliktir. Demirel, Ecevit, Erbakan vs. birer karizmatik lider tipleridir. Seçim meydanlarında ne söylediklerinden çok bu karizmaları etkili oluyor. Bu tip liderlerin yanlarındaki kadrolar oldukça etkisizdir. Bunun en güzel örneğini son seçimlerde DSP'de Ecevit faktöründe görmüştük.

Demirel'in DYP içindeki karizması belli. Demirel'in cumhurbaşkanı olmasının ardından DYP'de bu boşluğu kimin dolduracağı ve nasıl dolduracağı; bu partinin siyasal geleceği için oldukça önemli bir sorun. Demirel ile Özal arasındaki kavgada Özal faktörünün aradan çıkması, DYP ile ANAP arasında 'ANAYOL'da birleşme formülünü hızlandıracaktır. Özellikle Demirel'in daha etkisiz bir görev alanını seçmesi bu formül için daha olumlu bir ortam yaratmaktadır. Böylesi bir gelişme yeniden şekillenme, yapılanma olacaktır.

SHP cephesinde ise, Demirel'in desteklenmesi olumsuz sonuçlar doğuracaktır. SHP içinde liderlik özelliğini iyiden yitiren İnönü'nün geleceği bir ölçüde, Demirel'in cumhurbaşkanlığı makamında nasıl davranacağına bağlı. Eğer Demirel'de (ki büyük ihtimalle öyle olacaktır) Özal gibi çıkışlarda bulunursa zaten tabanı iyiden iyiyeye eriyen SHP'nin bir lider bulması gerekecektir.

Görülüyorki Demirel Çankaya'ya çıkarken DYP, ANAP, SHP'nin önerilerine bir lider sorunu bırakıyor. Tüm bunlara bakıp herhalde o bildiğimiz sözünü bir kez daha tekrarlayacaktır: "Dün dündür, bugün bugündür!"

Demirel-Özal ikilisi, Emekçi sınıfları ekonomik cendere altına alan "24 ocak kararları"nın ortak kurmaylarıydılar. 12 Eylül, rollerini değiştirdi. Biri mağrur, biri mazlum oldu. 12 Eylül "mazlumu"un Çankaya nimetlerinden yararlanma günleri geldi.

SENDİKA AĞALARININ HESAPLARI TUTMADI

1 Mayıs'ın özünü boşaltmaya güçleri yetmedi

Zindanlarda
1 Mayıs

Haber Merkezi/Sağmalcılar Cezaevi'nde, devrimci tutsaklar yapmış oldukları 1 Mayıs kutlaması ile dışarda Taksim Meydanı'na emekçilere yasaklanırlar güzel bir ders verdiler. Sağmalcılar zindanlarında 1 Mayıs'ın önemini anlatan bir metin okundu. Daha sonra şiirler okunup solo ve koro olarak türküler söylendi. Cezaevi tiyatrosu ekibi tarafından 1 Mayıs konulu bir tiyatro sergilendi. Günün ilerleyen saatlerinde topluca ve büyük bir coşku ile Enternasyonal marşı okundu. Özgürlük tutsakları devrim halayı ile kutlamayı noktaladılar.

Protesto ve gözaltı

ADANA, Özgür Gelecek/Adana'da 1 Mayıs öncesi Cumhuriyet Mahallesi'nde duvarlar şu sloganlarla süslenmişti: "Dağlar TIKKO gerillalarındır", "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "İşkencelerinin belindeniz", TMMOB, Tüm Bel-Sen, Sağlık-Sen, İHD, ÖZGÜR-DER, Genel-İş 2.No.lu Şube Demiryol-Sen, ÇHD, Dergiler platformundan oluşan tertip komitesinin yaptığı başvuruya izin verilmedi. Valiliğin 1 Mayıs kutlamalarına izin vermemesi üzerine, Tertip Komitesi'nden Sağlık-Sen Adana İl Başkanı Songül Kevük, Demir Yol-Sen Adana Şube Sekreteri Tonguç Özkan, Sağlık-Sen Adana Şube Başkanı Sengül Özcan, Adana Özgür-Der Sekreteri Suzan Aslanboğan bu durumu protesto etmek istediler. Komite vali ile görüşmek istedi. Bu girişim sırasında gözaltına alındılar. Komite'nin gözaltına alınması DKO'lar tarafından basın açıklamasıyla kinandı.

Urfa-Siverek

Haber Merkezi/Urfa-Siverek'te 1 Mayıs gösterisi için toplanan işçiler farklı bir tartışmaya tanık oldular. Siverek Belediye-İş binası önünde toplanan işçilere karşı konuşma yapmak isteyen Belediye-İş Sendikası Urfa Şube Başkanı Kemal Çiftçi DİSK üyeleri tarafından engellenmek istendi. Belediye-İş Temsilcisi Mehmet Karacaçı, Belediye-İş'in bastırıldığı 1 Mayıs afişlerinin DİSK'li tarafından yırtıldığını söyledi.

Çorum

Haber Merkezi/Çorum'da da düzen partileri büyük bir tepkiyle karşılandı. SHP Çorum Milletvekili Kemal Şahin konuşmak üzere kürsüye çıkarılmak istendi. Sözlere "Yargısız infazlara son!" sloganları ile kesildi.

Çorlu

Haber Merkezi/Çorlu'da yaklaşık 200 kişiden oluşan işçi topluluğu 1 Mayıs günü işyerlerine yürüyerek gitmek istedi. Polis engel olmak istedi. "İşçiler 1 Mayıs hakkımız söke söke alırsız" sloganıyla yanıt verdi. İl aydır grevde olan Humanic işçileri bu eylemde yoktu.

Divriği

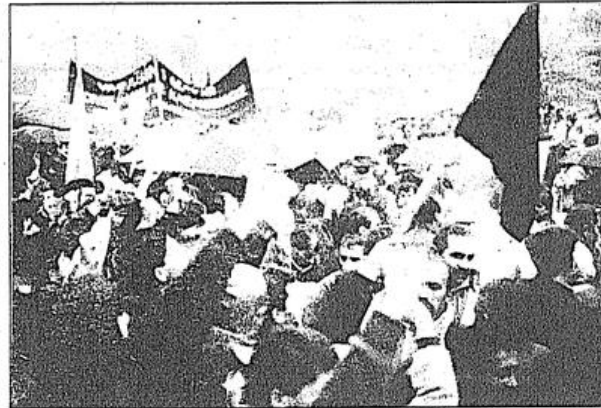
Haber Merkezi/Divriği'de mitinge yaklaşık 2 bin kişi katıldı. Öz Cevher-İş Sendikası'nın organize ettiği miting için Terminal Alanı seçildi. Toplandıkları yerden alana doğru yürüyüş geçtiler. Miting başladığı sırada konuşmak isteyen SHP Sivas Milletvekili Ziya Halis'in sözleri "Kahrolsun Düzen Partileri" sloganlarıyla protesto edildi.

İSTANBUL, Özgür Gelecek/1 Mayıs 1993... İşçi sınıfı alanlardaydı. İstanbul'da, İzmir'de, Çorlu'da, Konya'da, Tokat'ta, Mersin'de, Ankara yollarında... İşçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın ülkenin her yanından yüzbinler selamledi...

Kağıthane Belediyesi işçileri, yürüyüşlerinin 18. gününde, Kızılcahamam'a varmışlardı. Ve ertesi gün 1 Mayıs'ın, Direnişçiler, 30 Nisan'ı 1 Mayıs'a bağlayan gecede marşlarla, karanfellerle 1 Mayıs'ı karşıladılar.

ABİDE-İ HÜRRIYET'TE,
İNATLA KIZIL BAYRAK!

1 Mayıs sabahı İstanbul'da Şişli-Çağlayan Abide-i Hürriyet Meydanı'na doğru akan onbinlerce işçiyi ilk önce sivil ve resmi polisler "karşıladı." Anadolu'dan gelen işçi otobüslerinden inen işçiler erken saatlerde Darülaceze, PERPA binası ve Abide-i Hürriyet kavşağında birikmeye başladılar. Sloganlarla Abide-i Hürriyet Meydanı'na doğru süren yürüyüşler yaklaşık bir saat buldu. Türk-İş Konfederasyonu üyesi sendikaların alanda yerleşmeleri çok uzun zaman aldı. Sabah başlayan yağmuru aralıksız yağması da olumsuz rol oynadı. Pankartlar islandı. Karton dövizlerin bir kısmı eridi. Pankart boyaları aktı. "İliklere kadar ısınmamak" isteyen işçiler naylonlara büründüler. Bazı işçiler naylon "giysiler"le garip bir şekilde büründüler.

Onlar Selda'yı dinletirken işçiler 1 Mayıs'ı söylüyordu.

1 Mayıs'ta, Faşist Türk Metal Sendikası bir kaç saklaban "işçi" görevlendirmişti. İşçi oldukları tartışılır bu insanlar, davula tokmakla vurup sonra da "Türkiye! Türkiye!" diye bağıyorlar ve 1 Mayıs'ın enternasyonaline gölge düşürmeye çalışıyorlardı. Ancak onlara kimse eşlik etmiyordu. Onların yanısıra kızıl bayraklarla alana giren devrimci işçiler inatla bayrağı yükseltiyorlardı.

Türk-İş yöneticileri için hazırlanmış bir kamyon kürsü olarak kullanılıyordu. Tam yanındaki diğer kamyon ise gazeteciler için hazırlanmıştı. Alana büyük bir şaşayla giren Türk-İş Başkanlar Kurulu gazetecilere "havalı" pozlar veriyordu. Başkanlar Kurulu üyeleri "protokol kamyonu"nun üzerinde yerlerini alıp, işçi kortejlerinin alana girmesini bekliyorlardı. Daha önce alana giren işçiler alkış ve sloganlarla yeni gelenleri karşılar, bir "sunucu" da bas bas bağıyordu. "Geliyoor. Selülöz-İş sendikamız geliyoor... Hasret gideren mektuplarımızda sen varsın! Hoş geldin, sefalar getiriyoruz."

Türk-İş üyesi 32 sendika, kortej halinde tek tek alana girerken son derece arabesk bir üslupla işçilerin gelişini selamlayan bir şahıs maçı anlatıyordu. 1 Mayıs'ı "Bayram" havasına dönüştürmek için özel olarak görevlendirilmişti. Ancak onun sesini devrimci, sosyalist

Haklı ve güzel günlere yürüdüler

işçiler bastırmaya çalışıyor, alanda "kahrolsun sendika ağaları" sloganları duyuluyordu. Yaklaşık 2 bin kişilik işçi kitlesi "Yaşasın partimiz TKP-ML" sloganlarıyla geldiler.

Yağmur inceden inceden yağarken yağmurluk niyetine naylonlara sarılan işçilerden bazıları şu şakayı yapıyorlardı aralarında: "Dün hava çok güzeldi. Yoksa bunlar dün gece yağmur bombası mı attılar..." Bunlardan herşey beklenir, yaparlar!", "Allah bile bizden yana değil. Görüyor musunuz yaptığını!" O sonucu yirtik sesle bütün sendikaların adını sayıyor "geliyor, geliyoor" diye bağırmaya sürdürüyor. Kamyonu üzerine dizilmiş sendikacılar için durum pek

Bir süre sonra Türk-İş pankartları ile devrimcilerin pankartları yanyana durmaya başlamıştı bile. Görevli işçiler çok sıkı tembihlenmişlerdi. "Kesinlikle aranıza yabancıları almayın!" (Bu aranıza "komünistleri, sosyalistleri almayın" anlamındaydı.)

Türk-İş cephesinde bunlar yaşanırken devrimci işçilerden "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Kahrolsun sendika ağaları", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları duyuluyordu. Bu arada banttan çok yüksek volümle şarkı dinletiliyordu. Bu müzik sayesinde Türk-İş yöneticileri kendi aleyhlerinde atılan "kahrolsun sendika ağaları" sloganını duymuyordu. Devrimciler de onların konuşmalarını... Devrimcilerle işçiler arasında sestən bir duvar örmeyi başarmışlar, Zulfü Livaneli ve Edip Akbayram'ın hüznünlü şarkılarıyla 1 Mayıs'ın anlamını tamamen boşaltmışlardı.

Bir süre sonra Türk-İş Genel Başkanı'nun gözüne karşı tepeden Marks'ın Lenin'in, Mao'nun dövizleri ilişti. O sırada ortaklık "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları ile çinliyordu. Fabrika Gazetesi'nin pankartı ardında oluşan kortejin alana girmesiyi kırmızı renkler göz aldı. Kortejin ardında yürütenler, kırmızı fularlar ve bayraklarıyla dikkati çektiler.

Böyle bir atmosferde Sarı-Reformist sendika ağaları elbette 1 Mayıs Marşı'nı da unutturacaklardı. Nitekim Mikrofondan bir ses, İstiklal Marşı eşliğinde saygı duruşunda bulunulacağını duyurdu. Ağızlarına "1 Mayıs şehitleri" sözünü almaktan korkan sunucu "Şimdi yaşamayan işçiler için(!)" saygı duruşu çağırısı yaptı. Ve Türkiye tarihinde ilk kez böyle bir olaya tanık olduk. İstiklal Marşının müziği banttan duyulur duyulmaz kitlenin bir kısmı 1 Mayıs Marşı'na başladı: "Ancak bu böyle gitmez, şourmür devam etmez..." 1 Mayıs marşını söyleyen devrimcilerin sesi bir an alana hakim oldu. Bir yandan da sloganlar duyuldu. 1 Mayıs marşı söylenirken slogan atılması olumsuzluktu.

Miting bitiminde bazı gruplar Taksim 1 Mayıs Alanı'na gidilmesi için sloganlar atıldılar. TKP-ML,

TIKKO pankartları arkasındaki işçilerin sloganlarla dağılmayarak yürüdüğü görüldü. Çevik Kuvvet, yürüyüşlere karşı önden saldırdı. Saldırı sırasında kortejin ön tarafında bulunan TKP-ML Hareketi ve TKİH ilk saldırıya maruz kaldı. Ve saldırı burada yoğunlaşarak kitleyi dağıtmaya yöneldi. "Yaşasın TKP-ML Hareketi" sloganlarını sürdüren kalabalığa karşı Çevik Kuvvet daha da şiddetlendi. Polis saldırı dozunu artırmaya karşısında ön saflardaki dağılmak üzere doğru yayılınca, TKP-ML, TIKKO pankartı arkasındaki işçiler polis saldırısının içine düştüler. Göstericiler "Yaşasın TKP-ML, TIKKO" sloganlarını yine tekrarladılar. Coplar ve tekmeler devreye girdi. Cop ve demirlerle insanlara saldırın polisler birçok devrimciyi yaraladı. Bir çoğu göz altına alındı.

Polisin herhangi bir neden yokken vahşice saldırması altında "Taksim'e yürüyüş" korkusuydu. Çünkü eylemciler, "İşçiler 1 Mayıs Alanı'na" sloganına mitingten itibaren vurgu yapıyorlardı. Nitekim saldırı sırasında polislerden duyulan sözler de bu korkuyu doğruluyordu: "1 Mayıs Alanı'na ha!", "Slogan atarsınız ha!", "Komünizm propagandası yaparsınız ha!", "Marks ha, Lenin ha, Mao ha!", "Kürdistan ha!"

Taksim'in tam tersi istikamete yürüten diğer grupların önüne polisler çıktı ancak bir süre sonra önelerini açtı. Bu yönde doğru kızıl bayraklarla ilerleyen işçi partisi ve TIKB bir süre yürüyüşü sürdürdüler.

PENDİK'TE DİSK MİTINGİ

DİSK ise Pendik alanını seçmişti. Kamu sendikalarının büyük çoğunluğu DİSK'in düzenlediği mitinge katılma kararı almıştı. Bağsız sendikalar, çeşitli meslek kuruluşları oradaydı. Mitingte SHP, HEP, SBP, CHP, STP, TSİP ve çeşitli DKO'lar ve meslek odaları da katıldı.

Devrimci ve komünistlerin büyük bir kısmı Abide-i Hürriyet'e gitmişlerdi. Diğer bir kısmı da, inisiyatifini tamamen DİSK'e vermemek için coşku ve heyecanlarını mümkün olduğu kadar Pendik'e de taşıdılar.

Pendik Cumhuriyet Alanı, "Yaşasın halkların kardeşliği!", "İnsanlık onuru işkenciyi yenecek!", "Yaşasın enternasyonalist dayanışma", "Barbara yoldaş glümsüzdür", "Yaşasın partimiz TKP/ML" gibi sloganlarla, DİSK tarafından "düzenli" organize edilmiş, ama o kadarda ruhsuzlaştırılmaya çalışılan bu miting canlandıyordu.

Gerek atılan sloganlardan, gerekse asılan kızıl bayraklardan rahatsız olan DİSK yöneticileri, sık sık devrimci ve komünistleri "ortak" sloganları atmaları için uyarıyor. Ama hiçe sayılan bu uyarılar karşısında çareyi mitingte apar topar bitirmekte buldular.

Kamu sendikalarının DİSK'in yanında yer alması eleştiriliyor.

Reformistlerin işçiye saldırısı

ANKARA, Özgür Gelecek/1 Mayıs öncesi duyurularda, propagandalarda bir çok zorluk yaşandı. Bazı insanlar afiş asarken dayak yediler. Bazen de 1 Mayıs bildirisi dağıtmak tutuklanmaya neden oldu. Ankara Keçiören Belediyesi'nde çalışan bir işçi de aynı akıbete uğradı. Fakat bu kez dayak, T.C'nin polisleri tarafından değil reformistler tarafından atıldı. İşçi, 30 Nisan günü Belediyenin yemekhanesinde DDSB'nin afişlerini duvara asmaya çalıştı. Bu olay Tüm Bel-Sen işyeri temsilcilerini rahatsız etti. Ve afiş asan işçiye saldırıldılar. Daha sonra saldırılarını şöyle gerekçelendirdiler; "Biz İstanbul'da kutlama kararı aldık. Bu nedenle Ankara'da 1 Mayıs çalışması yapmadık. 1 Mayıs çalışması yapanlara da izin veremeyeceğiz!"

Temsilcilerden yapılan bu açıklama karşısında, belediyede çalışan diğer kamu emekçileri Keçiören Belediyesi Tüm Bel-Sen işyeri temsilcilerini protesto ettiler. Protesto eylemine katılan işçilerden biri bu olayı şöyle değerlendirdi; "İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı özüne yakışır bir şekilde kutlamak ve içinin boşaltılmasına engel olmak tüm devrimci işçilerin görevidir. Bu saldırı, işyeri temsilcisi arkadaşların, ne kadar reformist olduklarını ve ekonomizmin batağına iyice battıklarını gösteresidir. Panoların gerici, reformist sendikaların bildirileri, afişleri ile süsleyen insanların bu davranışlarının asıl kaynağını biz biliyoruz."

Düzen partileri susturuldu

MERSİN/Özgür Gelecek/1 Mayıs Tertip Komitesi mitingten önceki toplantılarda Kürtçe, Türkçe slogan atılmasına ve pankart taşınmasına kararına varmışlardı. Fakat valiğe izin için başvurduktan sonra kürtcü yine kendileri yasakladılar! 1 Mayıs günü, Cumhuriyet Meydanı'nda, kalabalık, 6 bini buldu. Memur ve işçi sendikalarının, çeşitli DKÖ'lerin, yurtsever, devrimci, demokrat insanların, partilerin yer aldığı mitingte, Partizan, Özgür Gelecek, YDG okurları ve DDSB pankartları altında partizan güçler de katıldı. Miting öncesi, İstasyon Meydanı'ndan Cumhuriyet Meydanı'na doğru süren yürüyüş sırasında, emniyet binalarının önünden geçen "İşçi köylü ordusu katillerin korkusu", "Fehmi Altınbilek eli kanlı köpek!", "Yaşasın halk savaşı" sloganları atıldı. Alana girildiğinde 1 Mayıs marşına başlandı. Bir sırada "Kızıl bayrak Dersim'de dalgalanıyor", "Kızıl bayrak Peru'da dalgalanıyor" sloganları da duyuluyordu.

Mitinge düzen partilerinin yerel yöneticileri de gelmişti. Ancak umduklarını bulamadılar. CHP ve SHP yöneticileri tanıtılırken "Kahrolsun düzen partileri" sloganları çınlattı ortaları. Meydanda toplanan kitle ısrarla sloganları sürdürdü ve konuşmalarına izin vermedi.

Tertip komitesi, Kürtçe metin okunmasına ve slogan atılmasına izin vermedi. Bu olay insanlarda tepki yarattı. Alandakilerin büyük bir çoğunluğu miting yerini terketti. Daha sonra, 6 Kişiyle birlikte gözaltına alınan Özgür Gelecek muhabiri Hüseyin Çakıroğlu'nun ailesi ile birlikte diğer aileler, komiteye, gözaltına alınanların isimlerini okuması ve işkence gördüklerini kamuoyuna duyurmasını istedikler. Komite, okumakta geciktirdiği bu metni, ancak sert uyarılınca okudu. Bu olaydan sonra Partizan Güçler de "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarıyla ayrıldılar.

Ankara'da işçilerin zoruyla 1 Mayıs

ANKARA, Özgür Gelecek/ Ankara'da yoğun güvenlik önlemleri altında yapıldı miting. Ankara'da bütün kamu sendikaları yöneticileri İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına katıldığı için mitingün organizasyonu sırasında zorluklar yaşandı. Ancak Belediye-İş 1 No.lu Şube Başkanı Veli Doğan'ın, mitingün düzenlenmesindeki büyük

çabaları bu eksikliği giderdi. Belko, Beton işçileri, Boru işçileri, TÜMTİS, TSİP, Kamu çalışanları sendikalarının temsilcileri ve öncü işçiler de bu organizasyonun içinde yer aldılar.

Mitingi izlemeye gelen sosyalist dergi muhabirlerine keyfi bir baskı uygulandı. Özgür Gelecek muhabir Badegül Atav, okurumuz Efendi

1 Mayıs alanında Yeni Demokrat Güçler önemli bir yoğunluk oluşturuyordu.

Belediye-İş 1 No.lu Şube Başkanı Veli Doğan: "DİSK de Türk-İş gibi gövde gösterisi yarışındaydı"

ANKARA, Özgür Gelecek/ Ankara'da oldukça coşkulu yaşanan 1 Mayıs sonrası, organizasyonda önemli katkılarını olan Belediye-İş 1 No.lu Şube Başkanı Veli Doğan'la bir söyleşi yaptık.

— 1 Mayıs'a nasıl hazırladınız, ne tür girişimlerde bulundunuz?

— Biz Nisan başlarında, eğitim çalışmaları adı altında komiteler oluşturduk. Bu komite bir yandan sendikal anlayışları işçilerle tartışırken, bir yandan da 1 Mayıs bildirilerini dağıttı. Sendikadan üç arkadaşımızı diğer sendikalarla iletişim kurmak ve bir platform oluşturmak üzere görevlendirdik. İşçi sendikalarının tabanıyla sağlıklı bir birlik oluşturduk ancak sendikacılarla o platformu oluşturamadık. Nedeni... (Burada işçi sendikacıların çoğu böyle bir platforma sıcak bakarsalar da) özünde samimi olamaları mı, göremedikleri, yapamadıkları bir şeyin zorluğu mu? Ben bütün bunları bir eksiklik olarak yorumluyorum.

Biz en sonunda bu platformu kamu sendikaları ile oluşturulmuş dedik. Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Belko Beton Boru, EGO, TÜMTİS, YİTED temsilcileri bir

araya geldik. İlk çalışmada Bel-Sen'de vardı daha sonra ayrıldı. "Eylemde birlik, ajitasyonda propaganda serbestlik" ilkesiyle beraberliğimizi sağladık. Biz bütün bunları yaparken DİSK de, Türk-İş'in yaptığı gibi, bir gövde gösterisi yarışındaydı. Resmî ağzımlardan duymadığımız ancak tabanda yaygınlaşan bir söylemi vardı; DİSK'in SHP arabalarıyla dolaşıp, insanlara "maça gidiyoruz" havasını yaratması. Onların bu çabaları Ankara'daki kutlamaların daha kitlesel olmayışına sebep oldu.

Biz de 1 Mayıs'ın Ankara'da kullanılacağını duyurduyuz önceden yapamadık. Konfederasyonlar arasındaki rekabetin de bunun payı oldu. Birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltarak gövde gösterisini dönüştürmek istiyorlardı. Hem Hak-İŞ'te, Hem Türk-İŞ'te hem de DİSK'te böyle olunca işçilerin tepkisi doğdu. Bu mücadele gününde hepimizin farklı alanlara taşınmasını, bölünmesinin anlamı ne? "Biz Ankara'da işek, neden İstanbul?" sorularıyla karşılaştık.

Hava koşullarının olumsuz oluşu da etkendi. Ben o kötü hava şartlarında o katılımı beklemiyordum. Ona rağmen çok güzel

Yıldız'la birlikte 1 saat polis aracında alkonuldu. Kimliğine sahte olduğu iddia edilerek el konuldu. Muhabirimiz polislin uyarılarına rağmen miting izlemeyi sürdürdü. Odak Dergisi muhabirinin fotoğraf makinasına da el kondu. Polis muhabirinin "makininin, kendisine ait olduğuna dair bir fatura göstermesini" istedi.

İşçi ve memurların yanı sıra, partiler, sosyalistler, devrimciler de miting alanındaydı.

Veli Doğan'ın kürsüdeki konuşması oldukça etkili oldu. Doğan emekçilere, sosyalistlere şöyle seslendi: "Selam olsun apaydınlık günlere. Selam olsun halk için ölenlere. Selam olsun çekiciler, derginle yürüyenlere. Selam olsun, bin selam olsun, elde silah toprağa düşenlere..." Alanda TKP/ML, TDKP bayrakları taşındı. Miting alanında önemli bir yoğunluğu oluşturan Yeni Demokrat Güçler çok çeşitli sloganlar attı. "İşçi, memur, birlik, kahrolsun faşist diktatörlük", "Yaşasın 1 Mayıs", "Birlik, mücadele, zafer", "Kürdistan'da askere gitme", "Askere gitme, TIKKO'ya katıl", "Barbara Yıldız ölümsüzdür." gibi sloganların atıldığı miting 1 km'lik bir yürüyüşle sonra dağıldı.

bir katılım oldu. 1 Mayıs hep birlikte, tek ses tek yürek olarak kutlandı.

— Tertip komitesi, katılanların pankartlarına ve sloganlarına müdahale etmedi.

— Bizler platformu oluştururken "eylemde birlik, ajitasyonda serbestlik" ilkesiyle hareket ettik. Bundan sonra da platformda bu ilkeimiz geçerlidir. İnsanlara müdahaleyi polisler yapar. Biz polis değiliz. Bizim "hayır sen bunu asamazsın bu legaldir, illegaldir" demeye hakkımız yok. O insanın kendisini ilgilendiren bir durumdur.

Biz mitingte genel bir disiplin oluşturduk. O birliktelik içinde ne slogan yarıştı ne de kargaşa oldu. Biz işçi, memur, öğrenci ayırımı yapmadan, bu günün anlamına uygun tavri-kim sergiliyor işe sahipleniriz.

— Kasalar Meydanı'nda kutlamalara katılmak için gelen insanların göz altına alındığını öğrendiğinizde kortezi durdurarak o kişilerin akıbetini sordunuz?

— Biz oradaki tüm devrimci demokrat insanları sahiplenmeye çalıştık. Bir görev ve sorumluluk anlayışıyla hareket ettik.

Malatya'da izin verilmedi

MALATYA, Özgür Gelecek/ Malatya'da Sendikalar ve DKÖ'ler günlerce önceden bir platform oluşturmuşlardı. Daha sonra işçi sendikaları bu platforma katılmayacaklarını duyurdular. Kamu sendikaları ve DKÖ'lerden oluşan platform üyeleri, 1 Mayıs öncesinde defalarca toplantı yaptılar. Bu toplantılar 1 Mayıs'a 1 gün kala hala sürüyordu. Nihayet bir tertip komitesi oluşturmayı başardılar. Fakat 1 Mayıs'a bir gün kala başvuru yaptılar! Defalarca yaptıkları toplantılarda, "Eğer başvuru kabul edilmezse ne yapabiliriz" i konuşmuşlardı. "Red" yanıtı aldıklarında 1 Mayıs'a bir gün kalmıştı. Ve "Bu saatten sonra bir şey yapılamayacağına" karar verdiler!

Bu arada çeşitli değerler bastırıldıkları afiş ve özel sayılarıyla 1 Mayıs'ı gündeme aldılar. Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 1 Mayıs afişleri bazı mahalle ve liselere de asıldı.

Otc yandan İnönü Üniversitesi öğrencileri 1 Mayıs'ın Cumartesi gününe denk gelmesi nedeniyle 1 Mayıs kutlamasını cuma günü gerçekleştirdiler. Eğitim Fakültesi Üniversite kantininde toplanıp, 1 Mayıs marşını söylemeye başlayan öğrenciler jandarma silah ve jopla saldırdı. Birçok öğrenci dipçik ve jop darbeleriyle yaralandı. Bir bayan öğrenci jandarma ile gitmek istemeyip çırpındığı sırada başını duvarlara çarptı.

'Aramıza yabancı sızmayacak'

KAYSERİ, Özgür Gelecek/ Kırşehir'de DKÖ'ler ve sendikalar 1 Mayıs'ı alanlarda kutlama kararı aldılar. Bu, 12 Eylül'den sonra Kırşehir'deki ilk 1 Mayıs kutlamasıydı. Sendikalar da "Alanlar" fikrini benimsedi. Ama bir farkla; "Aramıza yabancı sızmayacak!" (Devrimciler artık "yabancılar" diyorlar.) Kırşehir İHD Şubesi bu anlayışa karşı çıktı. Bunun "12 Eylül mantığı olduğuna demokratik bir birtakım bürokratik kurullarla red edilmeye çalışıldığını, doğru anlayışın "Eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi olduğunu" söylediler. Bu görüş sendikaların sadece Tarım-Sen destekledi. Ancak oy çoğunluğu ile red edildi. İHD'liler bu tavra karşılık miting sırasında bu anlayışı teşhir etme kararı aldılar.

1 Mayıs sabahı alana "İş-ekmek-özgürlük" pankartı ile yürüyen devrimcilere pankartı indirmeleri söylendi. Kırşehir İHD Şube sekreteri mitingte yaptığı konuşmada devrimcilere tavrı alan sendikacıları "Alanlarda 1 Mayıs'ı kutlamak en fazla her koşulda bunun mücahadesini verenlerin hakkıdır. Devrimci güçlerin hakkıdır. Sarr-reformist sendika ağalarına rağmen, alanları zorlayan işçilerin, emekçi halkın, bizlerin hakkıdır" sözleriyle teşhir etti. Bu konuşmadan sonra "İş-ekmek-özgürlük", "Kahrolsun patron-ağ devleti", "Yaşasın halk savaşı. Kahrolsun faşist diktatörlük!" sloganları atıldı.

Daha sonra kürsüye çıkan Eğitim-Sen Kırşehir Şube Başkanı, devrimci-demokrat kitleye satışta, "siz, kendinizi akıllı sanan bir avuç devrimciler" diyerek provakasyon ortamı yaratmaya çalıştı. Kitle başkana, "kahrolsun reformistler" sloganlarıyla yanıt verdi. Mitingte DDSB imzalı bildiriler dağıtıldı. 1 Mayıs Tertip Komitesi, devrimci marşları söyleyen Ozan Abbas'ı da engellemek istedi. Bütün engellemelere rağmen miting coşkulu bir halıyla sona erdi.

İzmir'de coşkulu kutlama ve gözaltılar

İZMİR, Özgür Gelecek/İz-mir'de yaklaşık 5 bin kişi katıldı miting. Fakat 12 Eylül öncesi Gültape Tarih direnişlerini yaratmış 3.5 milyon nüfuslu bu şehrin yarısı emekçiydi. İşçi kitlelerinin ancak bu kadarının alana gelmesi düşünüldüğüydü. İzmir'de devletin temsilcileri o gün çok telaşlıydı. Çok sayıda resmi ve sivil polislerin yanı sıra, panzerler ve polis araçları, Konak'ta köşebaşlarını tutmuştu. O gün çevre illerden İzmir'e hiçbir araç sokulmadı. Ancak hiçbir şey fayda etmedi. İnsanlar saat 11.00 sularında meydana akmaya başladılar.

Miting hep bir ağızdan söylenen "1 Mayıs" marşıyla başladı. Marşın bitimini uzunca bir süre sloganlar izledi. Konuşmaların ardından davullu zurnalı halaylar çekildi. Kürtçe şarkılar söylendi. DDSB'de, pankart ve kitleyle alandıydı. DDSB kitesinden "Devrimci işçiler sendika yönetimine" sloganları yukseldi. "İktidar namulunun ucundadır" sloganları aları çınlattı. Tertip komitesinin inisiyatifsizliği ne-

Hep bir ağızdan 1 mayıs marşını haykırarak alana girdiler

deniyle Kamu sendikaları alandan bitiş saatinde önce ayrıldılar.

Mitingin dağıtılmasına yakın polis, provakasyon ortamı yarattı. Bir kadın, üç kişiyi götürmek istedi. Göstericilerin bu olaya tepki göstermesi ve alınanların serbest bira-

klamasını istemesi tansiyonu yükseltti. Polis tekme, dipçik ve coplarla saldırıya geçti. Bir çok insan yaralandı. Sayıları 20'yi aşkın insan gözaltına alındı. Ağır şekilde yaralanan bir işçi hastaneye kaldırıldı.

İLKSAN OLAYI: 2

Soyguna çözüm önerisi TÜSİAD'dan: TÖYAK

Mesut Yılmaz, İLKSAN olayını gündeme getirirken var olan yolsuzluğu bir arsa olayına bağlantılı olarak açıklamıştı. Kemal İlcak'ı canından eden, DYP'nin üç bakanını (M. Ali Yılmaz, Sümer Oral, Köksal Toptan) birbirine düşüren ve son günlerde Özal'ın yerine Köşke çıkmaya aday Demirel'i kendi deyimini ile hedef tahtasına döndüren bu arsa olayı oldu.

İlkokul öğretmenlerinin ve bazı bakanlık memurlarının üye olduğu İLKSAN'ın görevlerinden biri de üyelerinin konut ihtiyacının karşılanması konusunda çalışmalar yapmak olarak belirlenmiş. Bu noktadan hareketle İLKSAN yöneticileri üyelerinin ihtiyacını karşılamak için bir yuvaluk projesi hazırlıyorlar. İstanbul'da kurulması düşünülen bu yuvaluk için belirlenen yer ise şehrin içme suyu ihtiyacını karşılayan Ömerli Barajının kenarı oluyor. Belirlenen bu yerde yasal olarak konut yapılması mümkün değil. Arazi, barajın koruma alanına girdiği için imara açık değil. Sorun, belirlenen arazinin imara açık olup olmamasından ibaret değil. Bir bölümü fiziken de yapılaşmaya uygun olmayan bu araziye Başbakanın kontrolünde maliyarlardan akması olayın özünü oluşturuyor.

Millî Eğitim Bakanı Köksal Toptan, konuşmaya "sonra konuşacağım" dedi.

Sözkonusu arazi, AY-BA Müşavirlik İnşaat Sanayi ve Ticaret AŞ.'ne ait. AY-BA, araziyi toplam 120 milyar 400 milyon 820 bin lira vereyerek ahi sahiplerinden alıyor. Arazi, İLKSAN'a 346 milyar liraya satılıyor. İmara açık olmayan bu arazinin satışından AY-BA'nın kasaasına 246 milyar lira havadan giriyor.

İLKSAN ile AY-BA'nın arasındaki bu alışverişin aracıları ise Ke-

mal İlcak'tır. İlcak, hem AY-BA adlı şirketin sahibi Sedat Çolak'ın yakın arkadaşları hem de Demirel'in aile dostu. Amacı, buradan sağlanacağı komisyon ile batmakta olan gemisini su yüzüne çıkarmak. Eşinin de kamuoyuna açıkladığı gibi bu paraya oldukça çok ihtiyacı vardır. Bayan İlcak, eşinin rolü konusunda "hiç değişse gemiyi tam olarak kurtarmasa da bir süre daha yuvaluktan" bahsediyor.

Bir taraftan İLKSAN yöneticileri ile diğer taraftan AY-BA ve Hükümet ile iyi ilişkileri olan İlcak için önemli bir pürüz çıkmıştır. İLKSAN, sözkonusu araziye satın alacak kadar paraya sahip değildir. Aile dostu Demirel'in yanına gidersek İLKSAN ile AY-BA arasındaki satışın gerçekleşmesi için İLKSAN'a para aktarılması rica eder. Demirel dostunu mahçup etmez. Üstelik çevresindeki bir yığın insan İlcak'ın eski günlerine dönmesi için telkinde bulunmaktadır. Maliye Bakanı birçok devlet çalışmasının aylıklarının ödenmesi için ek ödeme istendiğinde sorun çıkarırken bu ödemenin yapılmasını sesini çıkarmaz. Ödemenin gerçekleştiği sırada Millî Eğitim Bakanı yurt dışından bulunmaktadır. Yerine vekâleten, Demirel'in bunlar zengin adam niye yolsuzluk yapmış dediği Devlet Bakanı Mehmet Ali Yılmaz bulunmaktadır. Bu nedenle Millî Eğitim Bakanlığı'ndan İLKSAN'a paranın aktarılmasında onun imzası bulunmaktadır.

Olay ortaya çıkınca üç bakan birbirlerini suçlu göstermeye çalışır. Bu vesile ile araları açılacaktır. Millî Eğitim Bakanı Köksal Toptan ileride konuşacağımla derken, trilyoner Bakan M. Ali Yılmaz kendisini kullanıldığını söylüyor. Maliye Bakanı ise "istediler verdim" diyor. İlcak'ın ölmesi ve diğer yandan bakanların birbirlerini düşmesi Demirel'i müdahale etmeye zorlayacaktır. Gerçeğin diğer bir boyutu da böylece ortaya çıkar. Demirel, "Aranan nedir? Benim herşeyden haberim var, bilgim var" diyerek soygunun gerçek sorumlusunun kendisi olduğunu kabullenerek bakanları arasındaki didişmeyi bir süre için dondurur. Bu sırada Özal'ın ani ölümünün araya girmesi ve kamuoyunun bu konuyla meşgul olması DYP için kısa süreli bir rahatlama ortamı yarattı.

Özal'ın ölümünün ardından boşalan Cumhurbaşkanlığına Demirel'in aday olması, İLKSAN'daki arsa yolsuzluğunun ikinci perdesini açtı. İlkinde ANAP rol almışken,

ikincisinde iktidar ortağı SHP rol aldı. Birincisinde Demirel'in hesabı 500 günlük vaadlerinin gerçekleşip gerçekleşmediği konusunda karşı kamuoyunu oluşturmaktı. İkincisinde ise SHP'nin hesabı, Cumhurbaşkanlığına aday Demirel'i yıpratmak ve koalisyondaki etkinliğini artırmak. Her ikisinde de mağdur olan öğretmenin durumunun düşünülmediği kesin. ANAP'ın hesabının tuttuğunu söyleyebiliriz ama SHP'nin hesabının tuttuğunu söylemek mümkün gözüküyor.

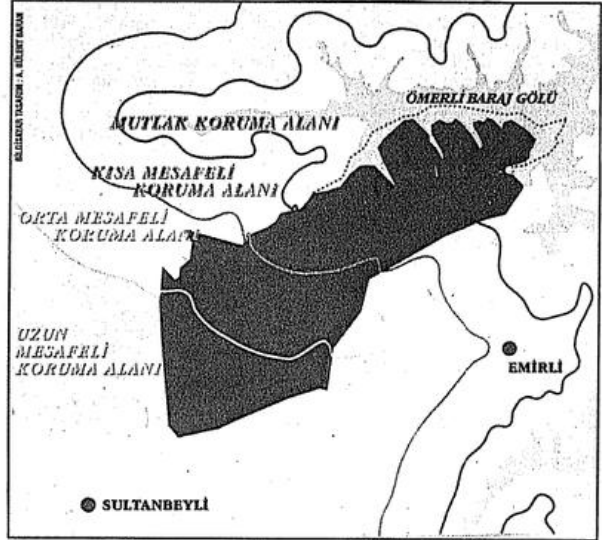
SHP danışmanlarından Hasan Uysal'ın hazırladığı raporun Demirel'i sorumlu tutan iddialar ve kanıtlar taşınması, raporun gizlice basına sızdırılması, siyasal geleceğini koalisyona bağlamış bulunan İnönü ve çevresini rahatsız etti. Yazılanların gerçek olup olmadığı konusunda hiçbir söz söylemeyen İnönü, yolsuzluk çarkının neresinde durduğunu raporu hasırlı etmekle açıklamıştı. Diğer yandan Grup Başkanvekillerinden ve SHP içinde İnönü'ye alternatif olarak gösterilen Aydın Güven Gürkan'ın raporu uyduruk bulması nasıl bir alternatif olduğuna şimdiden ortaya koyuyor.

Sorun dedikçe sürekli yeni pislikler ortaya çıkıyor. Olayın öncesi de olduğu için, hükümet çevreleri İLKSAN'ın yıllarca süren acı gerçeğini unutturup yeni bir sömürü mekanizması yaratmaya, bunun yasal zeminini hazırlamaya girişiyor bugünlerde. Bir avuç tercihi insanın holdingine döndüren İLKSAN yerine, daha cıvalı ama sömürden yana daha katmerli bir yapının hazırlıklarına girişiliyor. Bu yeni girişimin adı: TÖYAK.

HÜKÜMETİN İLKSAN YOLSUZLUĞUNA REÇETESİ: İLKSAN + TÖYAK = SOYAK

Bugün İLKSAN yerine TÖYAK'ın konuşulması, diğer yandan da İLKSAN'ın gelirlerinin İLKSAN dışında şirketler oluşturarak buralara aktarılması öğretmenler için daha kötü koşulları hazırladığını da işaret ediyor. İLKSAN'ın bugünkü durumu ve geleceğini belirleme de hiçbir yetkiye sahip olmayan öğretmenleri TÖYAK sürecinde de nelerin beklediği açık.

TÖYAK'ın kurulması yönünde ilk düşünce, TÜSİAD'a ait, TÜSİAD Eğitim raporunda, İLKSAN'ın amacına ulaşmadığı bu nedenle ordu mensuplarında olduğu

Süleyman Demirel imzalı 1992/31 sayılı genelge ile su havzalarının korunması için mutlak koruma alanı ve kısa mesafeli koruma alanında yapılaşmayı yasaklanmıştır.

gibi öğretmenler için de öğretmen yardımlaşma kurumu kurulmalıdır deniliyor. TÖYAK, TÖYAK'ı boşuna önermiyor. İLKSAN'dan çıkarılan paraların yasallaştırılması, meşrulaştırılması düşünülüyor bu açıyla.

OYAK'ın kurulmasında olduğu gibi askeri personelden alınan paralar, büyük sermayenin dümenine sokulmuş ve OYAK bugün Türkiye'nin en büyük tekellerinden biri olmuştur. Böyle bir tekel öğretmenlerin altlarından alınan paralarla için kurulması? Ülke sermayesinde etkili olabilecek yeni bir tekel niye kurulmasın? İşte TÖYAK düşüncesinin altında yatan gerçek!

Millî Eğitim Bakanlığı 4 Aralık 1991 tarihinde mecliste, MCP milletvekillerinin verdiği bir önerge nedeniyle yaptığı konuşmada TÖYAK'ı şu şekilde müjdelmiştir: "Öğretmenler Yardımlaşma Kurumu, öğrederge ifade edildiği şekilde OYAK, yahut bizim düşündüğümüz şekilde TÖYAK üzerinde bir çalışma başlatılmış bulunuyor. 550 bin kişiyi içine alacak böylesine bir yardımlaşma sandığının öğretmenlerimiz için büyük rahatlıklar sağlayacağına ben de inanıyorum. Bunu dile getiren arkadaşlara yürekten katılıyorum. Belli bir sü-

re sonra tamamlayıp huzurunuzla getirebilirim, sanıyorum bakanlık çok önemli bir meselesini aşmış olacaktır. Bunun kolay olmadığını biliyorum. Halen çalışmalarını sürdüren İLKSAN diye ilkökuller öğretmenleri için alan bir yardımlaşma sandığı var. Onlarla da görüşüp bunu geliştirip bütün öğretmenler camiasını içine alacak yeni bir organizasyona gitme çalışmalarını yapıyorum. Umarım orada bir sonuç elde etme imkanı bulacağız."

Şimdi şunları düşünelim: kamuoyuna öneri TÜSİAD tarafından sunuluyor. Mecliste ise gündeme MCP (MHP) getiriyor. DYP onaylıyor. Diğer taraftan İLKSAN yönetiminin MHP'lilerden oluştuğunu daha önce yazmıştık. Bunlar arasındaki ilişkiler bilindiğine göre TÖYAK önerisinin arından yatan düşünce de anlaşılmaktan uzak değildir.

Emsal örgütlenme olarak gösterilen OYAK incelendiğinde, ana statünün gereği tamamen o oluşuma üye olan, parası ile katkı da bulunan askeri personelin dışındaki insanlardan oluştuğu görülmektedir. Temsilciler Kurulu, genel kurul, denetleme kurulu, yönetim kurulu tamamen bu oluşuma paralarını katan askerlerin dışındadır. Örneğin yönetim kurulu 7 üyeden oluşuyor. Bu üyeler, doğal üye niteliğinde olan genel müdür, iki tane TSK'dan MSB'nin belirlediği görevli. Bir tane, Genel Kurmay Başkanlığı'nın belirlediği üye. Diğer dört üye ise, maliye, bankacılık, sigortacılık, hukuk konusunda uzman olmak şartıyla başta MSB, Maliye Bakanlığı, sayıştay, Ticaret Odası, Borsa ve Türk Bankacılar Birliği'nin oluşturduğu bir komisyon tarafından belirlenir.

Öğretmenlerin, yardımlaşmasını ve dayanışmasını örgütlenecek olan TÖYAK, eğer bu şekilde kurulursa öğretmenlerin dışında herkesin söz sahibi olacağı tamamen anti-demokratik yapıda bir kuruluş olacaktır. Yine OYAK'ta askeri personelin OYAK'ı denetlemesi sözkonusu değildir. Yeni kurulacak olan TÖYAK'ta da benzeri biçimde öğretmenin hiçbir şekilde denetleme hakkı olmayacaktır. Böylesi bir kuruluşun, bugünkü İLKSAN'dan daha da kötü olacağını tahmin etmek hiç de güç olmayacaktır. Üyelerinin de arttırıldığı da düşünülürse TÖYAK, yeni bir soygunun adı olacaktır. Öğretmenler, İLKSAN'da yapılan yolsuzluklara karşı çıkarken, bu yeni tuzağa da düşmemelidirler.

EĞİTİM EMEKÇİLERİ İLKSAN'I ANKARA'DA DÜZENLENEN BİR PANELDE TARTIŞTILAR: Öğretmenler OYAK, SOYAK, TÖYAK İstemiyorlar

ANKARA, Özgür Gelecek/İLKSAN olayını ve yerine konulmaya çalışılan OYAK tasarısına ilişkin sendikalaş öğretmenler tavrılarını gösterdiler.

EĞİT-SEN'in 23 Nisan'da Türk-İş toplantı salonunda düzenlediği panelde parlamentoda temsil edilen siyasi parti sözcüleri de katıldı.

EĞİT-SEN Başkanı İsmet Aktaş, "İLKSAN çözülmeden TÖYAK çözülmez. İLKSAN'daki yolsuzluğun birinci dereceden sorumlusu Millî Eğitim Bakanlığı'dır. İLKSAN'ın parası TÖYAK'a aktarılıyor. Bu mal varlığı aktarıldıkça öğretmenlere sormuyorlar. Karşı çıkışımızın nedeni İLKSAN'ın anti demokratik anlaşılması değil. Zamanında 220 bin TÖB-DEİR kitlesi İLKSAN'da safdışı edildi. Öğretmenin sorunları ancak örgütlü mücadele ile çözümlenir. İLKSAN ya da TÖYAK değil" diyerek EĞİT-SEN'in görüş-

Eğit-Sen Başkanı İsmet Aktaş, İLKSAN'da yolsuzluğun birinci dereceden sorumlusu Millî Eğitim Bakanlığı'dır.

lerini dile getirdi. Prof. Dr. Yahya Zabunoğlu sorunun hukuksal yönü konusunda

bilgi verirken "İLKSAN AY-BE'nin su yüzündeki kısmıdır" dedi. Zabunoğlu, "öğretmenler

in İLKSAN ya da oluşturulmaya çalışılan TÖYAK'ın hiç gereği yoktur. Öğretmenler zaten Emekli Sandığı'na bağlılar. Sigortaları var. Onun haricinde kendi istekleriyle aralarında dayanışma sandıkları kurabilirler. İLKSAN gibi sosyal yardım yapmanın, zorunlu üyelik getiren sandıklar gereksizdir. Emekli Sandığı zaten TÖYAK'ın yapacağı pek çok şeyi yapıyor" dedi.

Paneli izleyen eğitim emekçileri sorular kısmında Cemil Çetin (Bakanlık temsilcisi) ve İbrahim Tutu'yu (SHP temsilcisi) epey zorladılar. TBMM eğitim sekreteri İbrahim Tutu, "TÖYAK henüz hazırlanmış değil. Üzerinde tartışılıyor. Tepkilerinizin bu düzeyde olduğunu bilmiyorduk." dedi.

Salonda bulunan eğitim emekçileri, "Ne İLKSAN Ne TÖYAK! Grevli Toplusözleşmeli sendikalarımızın önündeki engeller kaldırılmalı!" dediler.

Özgür Gelecek toplatıldı

1 Nisan 1993 tarihinde yayın yaşamına başlayan ve 1 Mayıs'ta üçüncü sayısı yayınlanan Özgür Gelecek, ilk kez toplatıldı. 15 günde bir yayınlanan gazetemizin toplatılma gerekçesi olarak:

Okurdan kösemizde yayınlanan "Güneş balçıkla sıvanmaz" başlıklı yazı; "TKP/ML-TMLGB yine eylem alanlarında", "Kamu emekçileri 24 Nisan'da TKP/ML-TIKKO'yu selamladı", "Hasan Durma ile birlikte gözaltına alınan Gültekin Göçlek infaz edilmek isteniyor", "Dersim'in dağları kuşatma altında" adlı haberler; Devrimci-Sol içi şiddetin işlendiği sayfamızdaki yazılar ile "Türkiye Solu PKK'nın aşk tavrına nasıl bakıyor?" başlıklı incelemede suç unsurları bulunması gösterilmiştir.

Gazetemizin ilk sayısında yer alan "Hiçbir şey devrimci yaratıcılığın üzerinde olamaz" başlıklı röportajdan dolayı da İstanbul 3'No'lu DGM tarafından dava açılmıştı. Gazetemizin toplatılmasını kınıyor ve sosyalist basın üzerindeki baskılara son verilmesini istiyoruz.

Yeni Demokrat Gençlik dergisi toplatıldı

Haber Merkezi/Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 7. sayısı "Faşist TC ile uzlaşmaya hayır sonuna kadar devam" ve "Egemenlerin katliamlarına en iyi cevap silahlî mücadele çizgisinde ısrar edilmesidir" yazılarında "Sınıf ve bölge farkı, gözeterek halkı suç işlemeye alenen tahrik" ettiği ve "İsyan etmek meşrudur" başlığıyla "halkı suç işlemeye alenen tahrik" ettiği gerekçesiyle toplatıldı.

Dergimizin Yazı İşleri Müdürü Kemal Boztaş yaptığı açıklamada "Bir yandan düşünce özgürlüğünden dem vuran egemenler diğer yandan devrimci-sosyalist basına yönelik topatma, ceza, çalışanlarını gözaltına alma biçimindeki saldırılarıyla düşünce özgürlüğünden, kendi borazanlığını yapan boyalı basına özgürlüğü kastetdiklerini açıkça gösteriyorlar." dedi.

Emeğin Bayrağı Özel Tim tarafından basıldı

Haber Merkezi/ Emeğin Bayrağı gazetesinin Gaziantep bürosu 28 Nisan'da Özel Tim tarafından basıldı. Büronun bütün eşyaları darımadığı edildi. Bürodaki gazetelere el konuldu. Büro elemanlarından temsilci Hüseyin Çapa'nın ve okullardan Mehmet Akgün, Murat Doğan tartaklanarak gözaltına alındılar. Ertesi gün muhabir Songül Çapa'nın da büro basılarak gözaltına alındı. Emeğin Bayrağı yazışmaları müdürü Bülent Genç 30 Nisan'da yaptığı açıklamada İstanbul Umranıye'de ve Kartal'da gazetelerinin bastırıldığı afişli asan okullarının da gözaltına alındığını belirtti..

"Yeni Dünya için" toplatıldı

Haber Merkezi/ Yeni Dünya için dergisinin 8. sayısı 4 ayrı makalede bölücülük yapıldığı gerekçesiyle "Anayasamızın 28. ve CMUK'un 86. maddeleri uyarınca toplatıldı. Dergiden yapılan açıklamada, hakim sınıfların devrimci yayınları toplatmalarının, onların "asli görevi" olduğu vurgulanarak; "toplama kararını kinamak gibi bir tavır gereksiz görüyoruz" denildi.

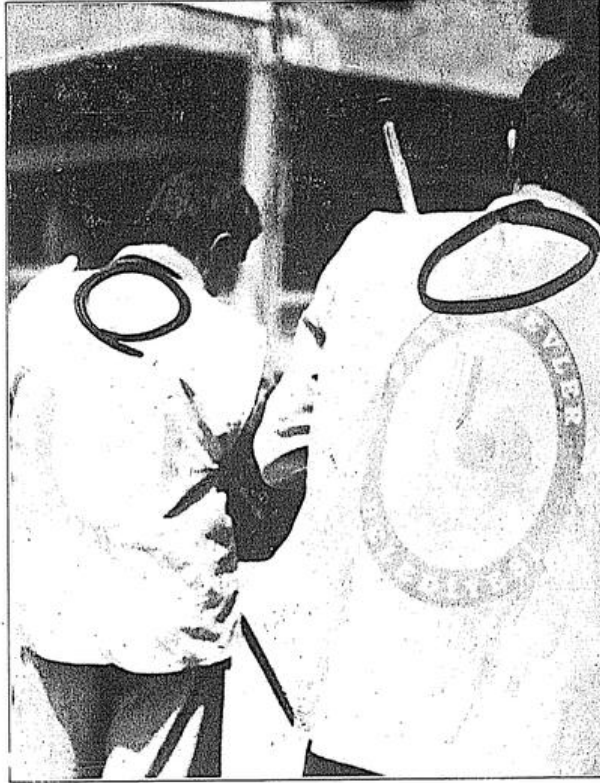
BAHÇELİEVLER BELEDİYE İŞÇİLERİ ÜZERİNDE OYNANAN OYUNLAR Refah'lı belediye başkanı işçileri damgaladı!

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Bahçelievler Belediyesi temizlik işçilerine Nisan ayı başında yeni iş önlükleri dağıtıldı. Bu önlüklerin değerlerinden farkı numaralı olmasaydı. 263 temizlik işçisi bir aydan fazla zamandır giydikleri numaralı önlüklerin ne işe yaradığını daha sonra anladılar. Şefleri bir toplantıda sordu: "29 numara kim?" Söz konusu işçinin çalıştığı bölgeden bir şikayet gelmişti: "Kahvede oturuyor. Çalışmıyor!" Bahçelievler Belediyesi işçileri devlet tarafından "siyasi insanlara numara verildiğini" yani işlenildiğini biliyorlar. Ancak kendilerine verilen numaraların ne anlama geldiği konusunda birçoğunun kafası karışık. Bildikleri tek şey, çalışmaları da, mahalle sakinlerinin "keyfi" şikayetlerine maruz kalacakları.

Belediyenin işçi lokalinde görüştüğümüz bir çok işçi, bu uygulamanın hiç bir yerde olmadığını anlatıyor. Ancak, insanlara "dalkavukluk yapmak, gammazlamak için" fırsat çıkacak. Bir de belediyede işe girmek için sırada bekleyen bir sürü militan (Refah Partililer) var. İşçilerin en çok onların "gammazlamasından" çekindikleri belli oluyor: "Psikolojik baskı ile bizi işten attırmaya çalışıyorlar." Anadolu kökenli bir işçi "kendi köyünde kaybolmasın diye hayvanların damgalandığını" söylüyor. Sonra ekliyor: "Meğer İstanbul'da da insanlar vuruyorlarmış damgayı!" Sokakları süpürürken bütün gözlerin üzerinde olduğunu (Ya da öyle sanıyorlar) anlatıyor bir çoğu. "Bu numara işi... Sanki bir yer kayboluyormuşuz gibi, bizi bulamayacaklar gibi..." Sırtlarında numaralı önlüklerle süpürdükleri caddeden ayrılır, tuvalete gitseler, aklılarında su çıkmıyor: "Acaba 'iş bıraktı, dalga geçiyor' diye şikayet eden olur mu?" Yaşlı bir işçi numaralanmanın yarattığı psikolojik baskıdan şöyle söz ediyor: "Kendimi esir gibi hissediyorum. Randımanlı çalışamıyorum, devamlı sıkıntı içindeyim. Geceleri uyku uyuyamıyorum. Çevrede insanlar beni '20 numara' diye çağırmasından çok rahatsız oluyorum."

Kocasinan Mahallesi'nde sokakları süpüren numaralı işçilerle görüşüyoruz. Bir dokunup bin ah iştiyoruz.

-Numaradan memnun değilim. Bu gün ben 49 yaşındayım, küçük

Behçelievler belediyesi işçileri sırtlarındaki numaradan oldukça rahatsızlar "Bizim orada hayvanları damgalıyorlar!.."

çocuklar alay ediyor. Bu şekilde esirlerden daha kötüyüz! -Şimdi burada sigara içiyorum. Telefon gidiyor hemen 86 numara sigara içiyor diye. -Bu 055 gibi bir şey. -Yorulup oturuyoruz. Hemen arıyorlar. Ertesi gün çağırıyor. 'Siz niye oturdunuz' diyor.

OKULLARDA ÇALIŞANIN SİYASET YAPMASI YASAK!

Bahçelievler'in Refah Partili belediye başkanı Muzaffer Doğan'ın yeni uygulamaları bununla bitmiyor. Bağcılar ve Bahçelievler semtlerinde toplam 71 işçiyi okul-

larda görevlendirdi. Bunda tuhaf bir şey yok elbette. Ancak toplu sözleşmeye göre 8 saatın üstünde çalışanlara fazla mesai ücreti ödenmesi gerekiyor. Okul temizliğine verilen işçilerin çalışma saatleri ise 10 saati buluyor ve mesai ücreti almıyorlar. Okullardaki uygulama, 1 Mayıs'ta İlçe Milli Eğitim Müdürü'yle Belediye Başkanı arasında bir protokolle belirlendi. Bu protokole göre: İşçilerin siyaset yapması yasak! Ancak pratikte işleniyor.

Belediye-İş 2 No.lu Şube Sekreteri Hasan Gülüm bunu örnekliyor: "Bağcılar'da eylem yaptık. Okullardaki işçiler de katıldı. Yani siyaset yaparak o maddeyi deldiler!"

Hasan Gülüm, "bizde işçi okulda çalışmaz mantığı yok" diyor. "Okullara verdiği işçilerin çoğu demokrat nitelikli. Amacı yıldırım, gözünü korkutmak. İşçiyi göz dağı vermeye çalışıyor."

HİZMET-İŞ'E DAVETİYE

Güngören ve Bağcılar ve Bahçelievler semtleri 1 Kasım 1992 yerel seçimlerinden sonra Bakırköy Belediyesi'nden ayrıldı. Bakırköy'deki işçiler üç semte dağıtıldı. Nakil prosedürü sürerken Bahçelievler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan işe 6 yeni işçi aldı. Başkan, bunları Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş sendikası'na üye yaptı. 25.12.1992 tarihinde yetki için Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne ve Çalışma Bakanlığı'na başvurdu. İşyerinde daha önce örgütlenmiş çalışanları başlatan DISK'e bağlı Genel-İş sendikasının ardından Hizmet-İş'in devreye girmesiyle işçiler üçe bölündü.

İşçilerin örgütlü olduğu Belediye-İş 2 No.lu Şube Sekreteri Hasan Gülüm'e göre yasak olarak Hizmet-İş'in yetki alması mümkün değil: "Onları mahkemeye verdik. Bize Çalışma Bakanlığı'ndan 'Hizmet-İş'e yetki verdik' diye yazı gelince itiraz ettik. Çünkü Bakırköy'den oraya 600 işçi nakil olunca toplam işçi sayısı 606 oldu. Sendika 6 üyesiyle yetki alamaz." Hasan Gülüm "Birtakım oyunlarla işçileri parçalamaya uğraşsalar da, yükselen sınıf mücadelesi bu parçalanmayı engelliyor" diyor. Şube Sekreteri, sorunlarının Hizmet-İş ya da DISK olmadığını, önemli olanın sınıf sendikacılığı olduğunu anlatıyor: "Bizim tek sorunumuz sınıf sendikacılığının koşullarını yaratmak. Sınıfımızın birliğini oluşturmak ve bu birliği koruyarak mücadele etmek."

Bahçelievler belediyesi işçileri de "sermayeye karşı sınıfın gücünü bölmek gerektiğini inanıyorlar. Onlarla görüştükümüz gün 'DISK'i denesek' diyen birine şöyle karşı çıktılar: "Onun arkasında SHP var." Belediye emekçileri, "Burjuva partilerine basamak olunmaması" konusunda birbirlerini uyarıyorlar. Aralarında sürekli tartışıyorlar. Bazı işçiler, 12 Eylül'den sonra sermayenin, DISK'i bir takım hesaplarla devreye soktuğunu düşünüyorlar. "Devlet, DISK'i kapatınca pişman oldu!" diyenler de var.

Çiklet işçisinin örgütlenme inadı

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ İkitelli'de kurulu Dandy Çiklet Fabrikası'nda işveren değişik adlarda şirketler kurarak işçilerin sendikalaşmasını engellemeye çalışıyor. Buna rağmen işçiler örgütlenme noktasında son derece ısrarlı. 300 işçinin çalıştığı fabrikada Öz Gıda-İş'ten sonra iki sendika daha örgütlendi. 90 üyesi bulunan Öz Gıda-İş Dandy'de uzun süredir örgütlü ve sözleşme yapmaya yetkili. Nisan başında, 60 üyeye örgütlenen Öz Çelik-İş'in ardından, Tez Koop-İş Sendikası da 120 üye kaydetti ve yetki için Çalışma Bakanlığı'na başvurdu.

İşverenin, örgütlenmenin önünü kesmek amacıyla kurduğu iki yeni şirket; Deram A.Ş. ve Kromasharp. İki şirkette farklı işkolunda gösteriliyor, fakat ikisi de dandy gibi çiklet üretiyor.

İşveren'in bölme taktiği sendikalaşmayı engelleyemeyince, 12 Nisan'da Kromasharp'tan öncü işçilerden birini attı. Atılan işçiyi desteklemek üzere 12-14 Nisan arasında yemek boykotu, servislere binmeye ve vizite eylemleri yapıldı. Vizite eyleminden sonra 14 işçi atıldı.

"Anarşistleri çıkardım. Geri kalanlar üretmeye devam edecek" diye

kendini avutan patron, işçilerin yeni eylemler yapacağını öğrendi. Daha önceki iş bırakmada oldukça zarar etmişti. Piyasada çok sayıda rakibi vardı ve yeni bir üretimi engelleme eylemi karşısında rakiplerine yenilecekti!

Bu aşamada devreye giren Tez Koop-İş Sendikası 1 No.lu Şube Başkanı Gürsel Doğu'ya, atılanların alınmaması halinde üretimi durdurmakta kesin kararlı olduklarını söylediler. Doğru, işçilerin taleplerini iletme üzere 27 Nisan'da işverene görüşti. Görüşmeden sonra, atılan 14 işçiden 9'u geri alındı.

Süleyman Şahin ve Ali Gülmez yalnız değiller

Haber Merkezi/ 1993 Şubat ayında Bayrampaşa cezaevinden firar ederek yurtdışına çıkan TKP/ML davası tutsaklarından Süleyman Şahin ve Ali Gülmez'in Yunanistan'da tutuklanması yoğun protestolara neden oluyor.

Başta aileleri ve avukatları olmak üzere, birçok devrimci demokrat, ilerici çevre ve kurumlar geniş kapsamlı eylemlilikler süreci başlattılar. Bu eylemlilikler TC. sınırlarını aşarak dünya kamuoyuna mal edildi.

Şahin ve Gülmez'in 10 Mayıs'ta Atina'da yapılması gereken mahkemelerinin ertelenmesi üzerine de; kamu emekçileri, çeşitli cezaevlerindeki tutsaklar ve devrimci demokrat öğrencilerin başlattığı, imza kampanyaları, aynı anda arayarak yapılan telefon kitleme eylemleriyle, protesto kampanyası süreci genişletilerek sürdürüldü. Yunanistan hükümetinin protesto edildiği değişik basın açıklamalarında; "Ev baskınlarında, gözaltında katliamların yapıldığı, Kür-

distan topraklarına her gün binlerce ton bomba yağdırıldığı, köylerin yakılıp yıkıldığı, insanların toplu sürgün edildiği, işkencilerden yüzlerce devrimci, yurtsever, komünist geçirdiği, köylerin yakılıp yıkıldığı... bir ülkeye iade edilemeyecekleri vurgulanarak; Türkiye'ye iade etmeyip derhal serbet bırakılmaları; aksi halde TC'nin işlediği bu suçlara Yunan hükümetinin de ortak olacağını belirtiliyor.

Cinayet şebekelerinden bir katliam daha

Haber Merkezi/ Necdet Menzir ve onun yetiştirdiği katiller ordusunun cinayetlerine bir yenisi daha eklendi. 9 Mayıs pazar günü 12.00 sıralarında Terörle Mücadele Şubesi Çiğdemce İstanbul Fatih Çarşamba, Ali Naki sokakta bulunan Şen apartmanının 5'inci katında bulunan daireye düzenlenen baskında bir kişi daha öldürüldü.

Görgü tanıkları dairenin kapısında 2-3 kez tekrarlanan "teslim ol" sesiyle birlikte seri şekilde silah seslerinin duyulduğunu anlatıyor.

Olay yerine gelen gazetecilere polis, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi/Cephesi-Halkın Devrimci Öncüleri (THKP/C-HDÖ) örgütüne üye olan Aydede Sarıkaya'nın çatışma sonucu ele geçirildiğini açıkladı. Çatışma çıktığı iddia edilen eve gazeteciler sokulmazken, cesedin tulum konularak fermuarla kapatıldığı gözlemlendi. Olay yerine gelecek incelemede bulunan Fatih Cumhuriyet Savcısı Sedat Çakar ise olay hakkında açıklama yapmaktan kaçındı.

SOKAK İNFAZLARI BÜTÜN VAHŞETİYLE DEVAM EDİYOR

Şengül Yıldırım ve Uğur Yaşar Kılıç katledildi

Haber Merkezi/Polis devrimci kanı akıtmaya doymuyor. Öyleki en sonunda evi, okulu belirli, herkesin tanıdığı demokratik alanda mücadele veren iki insanı daha katletti.

İYO-DER üyesi İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencisi Şengül Yıldırım ve Veterinerlik Fakültesi öğrencisi Uğur Yaşar Kılıç 30 Nisan gecesi saat 23.00 sıralarında Kadıköy Bahariye Cad. Halisefendi Sokakta bulunan İhsanbey apartmanının çatı katında öldürüldüler.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele ekipleince düzenlenen baskında katledilen öğrenciler için her zaman olduğu gibi, polis; "Teslim ol çağrısına ateşle karşılık vermeleri üzerine çıkan çatışmada ölü ele geçirildiler" açıklaması yaptı. Olayın görgü tanıkları, özel timin içeri girip serpi ateş açtığını, olayın 3 dakika sürdüğünü "silah seslerinin son ermesinin ardından polislerin teslim olma çağrısına" anlattılar. Demokratik üniversite mücadelesi veren öğrencilerin bu açık katliamı cinayet şebekelerinin nasil pervasızlaştıklarını gösteriyordu.

Katliamı duyan devrimci-demokrat çevrelerin ilk yorumu yeni bir açık katliamın olduğuydu. "Demokratik üniversite mücadelesi veren, devrimcilerin yanında tavır almış, bir gün sonra katılacakları 1 Mayıs'ın heyecanını duyan" iki İYO-DER'li öğrencinin öldürülmesine "yargısız" infaz denemezdi.

POLİS BİZİ ÖLDÜRMEYE GELDİ

Olay günü aynı evde bulunan Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın arkadaşları Ergül Uzundiz olaydan sağ kurtuldu. Yıldız Üniversitesi öğrencisi Uzundiz, olayı protesto etmek amacıyla Tabip Odası'nda düzenlenen basın toplantısında video kaseti aracılığıyla yaptığı açıklamada; polislerin ken-

Şengül Yıldırım (23)

dilerini öldürmek için eve geldiklerini söyledi. Polislerin hiçbir uyarıda bulunmadan eve girmeye çalıştığını ve arkadaşlarının çatıdan başka bir yere kaçamayacakları sırada, rahatlıkla sağ ele geçirilebilecekleri halde öldürdüklerini bildirdi. Polislin "çatışma çıktı ve evde silah vardı" sözlerinin inandırıcılıktan uzak olduğunu vurgulayan Uzundiz, polislin prestij kazanmak için arkadaşlarını öldürdüğünü ifade etti.

Terörle mücadele şubesinin katletme amacıyla öğrenci evine baskın düzenlemesi, silahlı iki insanı katletmesi, polislin daha önce yargıya vardığını kesin ifadesiydi. Herkesin bildiği bu yargılı cinayetler anti-terör yasasının koruduğu katillerce gerçekleştirilmişti. Zaten baskından sonra sokagın ortasına çıkarılarak gazetecilere gösterilen Şengül Yıldırım'ın boş ve boyununda çok sayıda kurşun yaralarının bulunması, olayın açık infaz olduğunu doğruluyordu.

CENAZE TÖRENİ

Öldürülen öğrencilerden Uğur Yaşar Kılıç'ın cenazesi ailesince

memleketine götürüldü. Şengül Yıldırım'ın cenazesi Maltepe-Başibüyük mezarlığında yaklaşık 150 insanın katılımıyla 4 Mayıs'ta toprağa verildi. Çok sayıda polislin bulunduğu cenaze töreni "Devrim Şehitleri anısına" bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. 10 dakika süren törende "Devrim şehitleri ölmüştür", "Yargısız infazlara son" sloganları atıldı. Tören sonrası, törene katılanlara ateş açıldığı gerekçesiyle, coplarla saldıran polis yaklaşık 20 kişiyi gözaltına aldı.

Polis bu arada olayı görüntülemeye çalışan gazetecileri dövüp fotoğraf makinalarını kırdı. Silah zoruyla filmlerini de gaspeden polis, huzursuzluğunu bir kez daha gözler önüne serdi. Gözaltına aldığı kişilerin gece evini basan polis, daha sonra gözaltına aldıklarından 19'ünü serbest bıraktı. DGM'ce bir kişi tutuklandı.

4 Mayıs'ta yine İstanbul Zeynep Kamil Hastanesi önünde 40-50 kişilik bir grup Şengül Yıldırım ve Uğur Yaşar Kılıç'ın öldürülmesini protesto etmek için korsan gösteri düzenledi.

Molotof kokteyllerle caddeyi ateşe veren protestocuların yakalananı olamadı,

KATLIAMA TEPKİLER YAYILIYOR

Katliamı protesto etmek için öğrencilerce üniversitelerde forumlar düzenlendi. İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü'nde yapılan foruma öğretim üyeleri de katıldı. Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde yapılan forumda gözaltına alınan 6 öğrenci tutuklandı.

Belediye-İş 1 No'lu Şube de olayı kinamak amacıyla ölenlerin aileleri ve İYO-DER'li öğrenciler yaptıkları açıklamalarında, devletin kana doymadığını, polislin iddia ettiği gibi öğrencilerin evinde silah bulunmadığını söyledi. Şengül Yıldırım'ın ablası Yurdagül Yıldırım: "onlar suçlu olsalar bile rahat-

Uğur Yaşar Kılıç (19)

lıkla canlı yakalanabilirdi. Kaldı ki kardeşim suçsuzdur. Polis hergün gececik insanları katlıyor. İnsanım diyen herkes bu yapıllara duyarlı olmalıdır." dedi.

1 Mayıs'ta gelişmeleri izlemek üzere Türkiye'de bulunan Almanya ve Avusturya İnsan Hakları Savunucuları adına konuşan Ursula Ünlü "Polis bu olayda yargıç ve cellat rolünü oynamıştır. Bu insanları terörist olarak nitelendirilmelerini kınıyoruz" diyerek tepkilerini belirtti.

Ayrıca başta Çağdaş Hukukçular Derneği ve İHD olmak üzere çeşitli demokratik kitle örgütleri katliamı protesto ederek, bu cinayetlerin sorumlusu olarak belirttikleri Neadet Menzir'i istifaya çağırıldı.

SHP Avcılar Gençlik Komisyonu ve öldürülen Yıldırım ve Kılıç'ın arkadaşlarından oluşan 25 kişi açık grevine başladı.

Ote yandan İstanbul Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi'nde forum düzenleyerek olayı protesto eden öğrenciler, forumdan sonra postaneyeye giderek, İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e protesto telgrafı çektiler.

Mücadele gazetesine saldırılar

ADANA, Özgür Gelecek/ Mücadele Gazetesi Adana temsilcisi Ahmet Öztürk 26 Nisan akşamı saat 20.30 sıralarında sokakta yürüten polis tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alındı. Siyasi polis tarafından zorla Terörle Mücadele Şubesi'ne götürülen Öztürk, burada kaba dayak, testis burma ve tazyikli su sıkılarak işkenceye uğratıldı.

Öztürk daha önce de gözaltına alınmış ve ölüme, infaz edilmekle tehdit edilmişti. Siyasi polislin gözaltı süresi istemediği halde Öztürk'ü 24 saatten fazla gözaltında tutması üzerine Mücadele gazetesi tarafından bir basın açıklaması yapıldı. 29 Nisan'da mahkemeye çıkarılan Öztürk serbest bırakılınca savcılığa, gördüğü işkencelerden dolayı suç duyurusunda bulundu ve polislin gözaltına alınmasını gözaltı süresini ifade etti.

4 Mayıs sabahı bürolarına gelen Mücadele gazetesi çalışanları, bürünün iki camının taşlarla kırılmış olduğunu gördüler. Yaklaşık bir buçuk ay önce, yine büro camları taşlarla kırılmıştı.

Özgür-Der'e polis tehdidi

ADANA, Özgür Gelecek/3 Mayıs'ta bir basın açıklaması yapan Adana Özgür-Der sekreteri Suzan Aslanboğan, 1 Mayıs günü Mersin mitingine gitmelerini fırsat bilen siyasi polislin, Özgür-Der üyelerini tehdit ettiğini belirtti. Aslanboğan "1 Mayıs günü Adana Özgür-Der Mersin mitingine gittiğinde derneğin kapalı olduğu bir sırada derneğe gelen arkadaşlarımızın kapının önünde sivil polisler tarafından rahatsız edilmişlerdir. Bir bayan üyemize yönelik rahatsız etme, saçından yolma boyutuna kadar varmıştır. Daha sonra gelen üyelerimize 'Çok kısa zamanda burayı kapatacağız. 1 Mayıs'ın gemesini bekliyoruz' demeleri üyelerimiz ve derneğimize uygulanan baskıların boyutunu gösteriyor." dedi.

Wyeth kapandı

Haber Merkezi/Topkapı'da kurulu Wyeth Laboratuvarı A.Ş.'de çalışan 149 işçi işsiz kaldı. İşverenin 3 Mayıs'ta fabrikayı kapatmasıyla birlikte atılan Wyeth işçileri yaptıkları basın açıklamasında Amerikan sermayeli kuruluşun zarar etmesine bir anlam veremediklerini belirtiyorlar. "İşletme zorlukları nedeniyle fabrikamız kapanıp bizlerin atılmasına bir anlam veremedik. Sözleşmemiz 12.3.1993'te imzalanmıştı. İşveren bu güne kadar hiç ekonomik zorluktan söz etmezken aniden alınan bu kararın ardından farklı hesaplar olduğunu seziyoruz."

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışması ilkelini özümseyen, 1 Mayıs alanlarını iş elbiselerine donatan Wyeth işçileri 5 Mayıs'ta fabrika önünde toplanarak fabrikanın kapatılmasını protesto ettiler.

Hedef gazetesine dava

Haber Merkezi/ Aylık Hedef gazetesinden 6 Mayıs'ta yapılan açıklamada gazetenin 19. sayısının çıkmasını üzerinden iki hafta geçtiği halde 18. sayı hakkında iki dava açıldığı belirtildi. Dava açılmasına neden olan yazılar "Mustafa Keskin Ölümsüzdür" ve "Yaşasın 1 Mayıs" başlıklarını taşıyor.

AFŞİN-ELBİSTAN LİNYİT İŞLETMELERİ ÖMÜR TÖRPÜSÜ:

Kanserli Linyit işçisine sağlam raporu verdiler !

Haber Merkezi/TKİ Afşin elbistan Linyit İşletmeleri'nde çalışan DDSB'li işçilerin gözlemleri:

T.K.İ Afşin-Elbistan Linyit İşletmesi Elbistan'a 25 km uzaklıkta bir kurum. Hemen yanbaşında termik santral var. Linyit işletmesinde teknoloji Avrupa ülkeleri düzeyinde. Bu sistem Dünya Bankası'ndan sağlanan kredilerle Almanya, ABD ve Japonya'nın işbirliğiyle kurulmuş. Kömür "açık işletme" yöntemiyle çıkarılıyor.

Kömürü çıkarmak, stok sahasına dökmek, santrala taşımak ve yanan kömürün külünü akıtmak için mini kazıcılar, döktüçüler var. Kömür üretim sahasında 6 kazıcı makina mevcut. Bunlardan biri toprağı kazarak kömürün üstünü açar, diğerleri ise kömür çıkarır. Her bir makina 8 saatte 18-20 bin ton kömür çıkarır. Bu makinalar elektro-mekanik dizaynla donatılmış yürüyen fabrikalara benzer. İşçiler 3 vardiya çalışırlar.

İşletmede işçi-memur ayrımı çok belirgin. Memur lojmanları işçilerinkinden ayrı ve işe 10 km uzak bir yerde kurulmuşken, işçilerin şehre ve işletmeye yakındır. Memurların yemekhanesi ve ulaşım servisleri de farklı. İdari memurların çoğu sağ görüşlü insanlardan oluşuyor.

İşletmede çalışan 2500 işçinin yarıya yakını da sağ görüşlü. Bunların çoğunu da bölgenin toprak ağası Halil Aslan (Halil ağa) işe al-

dırmış. Türk-İş üyesi Maden-İş sendikasının örgütü olduğu işverende Halil ağa özellikle sendika seçimlerinde işçiler üzerindeki nüfuzunu kullanmakta. 1992 yılında yapılan işyeri sendika seçimlerinde devrimci-demokrat işçiler 346 oy aldılar.

SAĞLIK KOŞULLARI

Linyit işletmesinde sağlık koşulları son derece bozuk:

a- Termik santralin külü bacadan yağmır gibi yağıyor ve işçiler 8 saat kökürtoz oksit tenefüs ediyor.

b- Çıkarılan kömürün tozuması için kömür çıkarılan alanın sulanması gerekirken sulanmıyor ve orada çalışan işçiler nefes almakta zorlanıyorlar.

c- Santralin yaktığı kömürün külü açılmak hiç sulanmıyor veya tozu önlemek için küle katılması gereken katkı maddeleri katılmıyor. Bu yüzden kül işçilerin üzerine yağıyor. Ki o kül demiri bile çürütüyor.

d- Makinalarda çalışan işçilere yemek verilmiyor. İşçiler evden erzak getirecek çok sağlıklı bir ortamda (kalori değerlerini gözönüne almadan) yemek yiyorlar. Tuvalet yok, ihtiyaçları arazide gideriliyor. Bu iş için 10 kişiye 10 litrelik bir su bidonu ile su veriliyor.

e- İşçi taşıyan arabalar toprak olan yolda sulanmaması nedeni ile aşırı derecede tozuyor.

f- İşçi lojmanlarında 6000 kişi

Abdurrahman Meral Erzincan doğumlu 12 yıllık bir işçi. Şimdi Cerrahpaşa Onkoloji hastanesinde Akciğer kanseri tedavisi görüyor.

oturmasına rağmen bir işe yapacak sağlıklı bile yok.

f- İşçilerin her 6 ayda bir röntgen filmlerinin çekilmesi gerekirken, bu yılda bir kez göstermelik olarak yapılıyor. Nedenise işçiler bu taramalardan hep sağlıklı çıkıyor.

EMEĞİN BEDELİ KANSER

İşletmede çalışan işçiler linyit kömür tozunu yutuyorlar bütün gün. Çoğunun akciğerleri hasta... Fakat sağlık taramasında nedense "sağlam" raporu veriliyor. İşçilere yemek verilmeyeceği gibi, tuvalet ihtiyaçlarını karşılayacak yer de

yok... Bu ihtiyaçlar "arazide" gideriliyor... Elbistan Linyit İşletmesi'nde sömürü en azgın koşullarla sürüyor. Bedeli ise "çürüğe çıkmakla" ödetiyorlar... 12 yıllık işçi Abdurrahman Meral'in yaşadıkları bunun en somut örneği:

2 ay önce işçilerin röntgen filmleri çekildi bu röntgenin amacı akciğerleri kontrol etmektir. Ama yine de işçilere birşey söylenmedi. Ortada hasta yoktu. Birgün makina ikmal şubesinde kaynakçı olarak görev yapan tüm işçilerin ve yöre halkının sevdiği bir devrimci olan Abdurrahman Meral (Dayı) sırt ağrısı ve öksürükten dolayı Elbistan SSK Hastanesine viziteye çıktı. Doktor üşüme diyerek Meral'e antibiyotik verdi ama ilaçta da fayda etmedi. Abdurrahman Meral SSK'ya başvurdu. Bu kez Ankara SSK Dışkapı Hastanesine sevk edildi. Ankara SSK Dışkapı Hastanesi yaptığı tahlillerden sonra Meral'i Sanatoryum Hastanesine gönderdi. Oradaki kontrolde kendisine Akciğer kanseri teşhisi kondu ve SSK Meral'i malulen emekliye ayırdı.

Abdurrahman Meral'in arkadaşları soruyorlar: 1981 yılında işe girerken tam teşekküllü hastaneden rapor olarak sağlıklı biçimde işe giren arkadaşımız 12 yıl sonra potansiyel olarak kanserli olarak çıkarılmış şekilde, "çürüktür" denerek nasıl atılabiliyor? Patronlar sağlığımızla ilgilenmiyor, onların tek gayesi daha fazla sömürmek"

ÜMRANIYE'DE HEKİMBAŞI ÇÖPLÜĞÜ KATLIAMI

Patron-ağaların çürümüş sistemi insanı umursamaz

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ 28 Nisan'da Ümraniye Hekimbaşı çöplüğünün, gecekonduların üzerine çökmesinin üzerinden iki hafta geçti. Onların "kaza" diye nitelendiği bu katliam 1 Mayıs'a iki gün kala meydana gelmişti. İstanbul'un çevre semtlerinden gelen çöpün yığılması sonucu dev bir çöp dağının oluştuğu Hekimbaşı, patlama olayından sonra hakim sınıfların objektifine takıldı. "Çağ dışı bir ihmal ve sorumsuzluk" sonucu bu facia yaşanmıştı. "Bu vurdumduymazlık karşımıza ya grizu ya tiner ya da çöp felaketi şeklinde çıkıyordu."

Aradıkları "suçlular" birbirlerine çamur atıyor, gerekenleri yaptıklarını anlatıyorlardı. "Belgeler"le açıkladıkları gerçekler aslında onları teşhir ediyordu. Büyükşehir Belediye Başkanı Nurettin Sözen ve Ümraniye Belediye Başkanı Şinasi Öktem arasındaki stütuşme de basın için sadece "sansasyonel haber" değeri taşıyordu. Kim kimin yanındaysa taraftarını haklı çıkarıyordu.

Burjuva basını, bu olayı manşetlere çıkarıp suçluları yargılamaya başladı. Toprağın altına diri diri annesini, babasını, kızını, oğlunu

Dünyada eşine rastlanmamış bu faciayı görmek için, akın akın insanlar geliyordu.

gömmüştü Hekimbaşı. Ağlıyordu. Gözyaşı fotoğrafları bol bol resimlendi. Bu olayı "ah vah"la geçiştirmek, sonra da "kendü gündemlerine" dönmek üzere bol bol edebiyat parçaladı basın.

HEKİMBAŞI KATLIAMI VE TANSU ÇİLLER'İN BACAKLARI

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşırken çöp onlar için "iyi ki" patlamıştı! Bütün sayfalarına "çöp" koydular. Çok korktukları 1 Mayıs adını alabildiğine az kullanmaya çalıştılar. Çöp faciasından bahsetmeyenler de oldu elbette. Bugün gazetesi Tansu Çiller'in ilk defa mayolu resimlerini çekmişti. Çiller'in ilk defa mayolu resmini çekerek diğerlerine haber atlatan Bugün için, Çöp faciası haber değeri bile taşıyordu. Tansu Çiller'in mayosunun ardından gözükken bacaklarını (Onlara göre et parçalarını), çöppün altında kalan insan cesetlerine tercih ettiler.

Hekimbaşı çöplüğünün benzerleri de vardı. Bir çırpıda büyük araştırmalar yaparak, diğer tehlike

taşıyan çöplüklerin dosyalarını halka sundular. Afrika'da iskeleti çıkmış, açlığa mahkum edilmiş insanların gibiydi Hekimbaşı'nda çöp dağı altında katanların durumu. Şimdi kalkıp "Somali'de açlık! Dikkat. Yüzlerce insan ölecek!" diye başlık atıyorlar mı? Artık alıştık! Hekimbaşı çöplüğü de öyle. "Görevlerini" yapmışlardı. Alıştırmaya çalıştıkları bir çok şey gibi bir süre sonra Çöp katliamlarına da alışacaklardı insanlar!

"BURADA AKŞAMA KADAR KELLE SAYIYORUZ"

Zaten görev bilinciyle geldikleri, katliam yerine gönderdikleri muhabirlerinin yaklaşımlarından da anlaşılıyordu. Telsiz'den sefine anons ediyordu "muhabir"; "Şefim burada akşama kadar kelle sayıyoruz." O pis çöplük kokusu ve metan gazı dumani da rahatsız ediyordu muhabiri; "Bunlar burada nasıl yaşıyor yahu!"; "Ne işin var senin kardeşim burada." Çektığı ceset fotoğraflarının kalitesini anlatıyordu bir başkası. "Hiç ders almıyoruz", "Bu ayıp bize yeter" diye katliamı manşetlere çıkararak gazetelerin ça-

şıyanları da farkı olamazdı elbette.

Çevreci ekiplerin olay yerine gelmeleri anlaşılır bir şeydi. SHP Kadın Komisyonu'ndan kadınların gazetecilere, "Olaydan duyduğunuz üzüntüyü" bildirmesi, ardından gözleri yaşlı fotoğraflarının çekilmesi de belki anlaşılırdı. Ama "SHP Yazmayın, SHP'den CHP'ye geçti yazın" diye vurgu yaparak çöplük katliamında partisinin reklamını yapmaya çalışması anlaşılır değildi. Çürümüş kapitalizmin, çürümüş katalanların insana verdiği değeri somutluyordu bu "SHP'den CHP'ye geçmiş" kadın!

Devlet biliyor. Yaşamak, bu dünyaya tutunmak için bulunduğu bir toprak parçasına üç göz oda diken bu insanların çöplerden sızan metan gazından yavaş yavaş öldüğünü. Bu çöplerden çevre sulara sızan mikropların 20 ayrı hastalık oluşturduğunu da biliyordu devlet.

Yakınların kaybedenlere başsağlığı dilekleri, hep aynı betone sesle ve aynı kalıpla bir kere daha duyuruluyordu: "Çöpler kurulacak fabrikalarda imha edilecek." İşte çözüm! En büyük çöplük kapitalizmi oysa. O büyük çöplük kalk-

madan çöp, grizu "faciaları" kaçınılmaz yaşanacaktı.

"GÖÇÜĞÜN ALTINDA KALAN....."

Her katliamın ardından olduğu gibi ölenlere sabır dilenerek geçitirildi çöp katliamı. Onların değişik renkte, ama aynı özde olan her partisi bunu propaganda olarak kullanıp "Göçüğün altın kalan odur, sudur" demeleriyle sahte yüzlerini gizlerken birbirleriyle yarıştılar. Sonra da bu faciadan aslında sorunları çözmek amacıyla bir başlangıç olacağını "müjdelediler."

Oysa 1992'de Kozlu'daki grizu patlamasının ardından da aynı şeyi söylemişlerdi. Sonrakinde de Sonrakinde de....

Onların İnsan Hakları Bakanı nazırların gözlemci olarak nasıl katılmışsa Çevre Bakanı da aynı gözlemciliği sürdürdü.

Ozaman dediği gibi onlar umuda düşmüştü. Anne sevgisini otomatik çamaşır makinasıyla, bilmem ne marka parfümlerle, ifade edilemediği bu çöplükte "her şey, herşey alınıp satılır."

Bedia Yavuz 1988'de Sivas'tan geldi. Bu tehlikeli bilselerdi gelmeyeceklerdi. Ama onlara "çöp kalkacak" dedi bir komşusu. Onun için kalkıp geldiler. Şaşkın ve önkeli Yavuz ailesi ağlıyor. Ve onların fotoğrafını kimse çekmiyordu. Sürekli gözyaşı, acı ve dövünmenin fotoğrafı çekildi. Burjuva basınının duygusal sömürsüydü bu. Bir anlamda da "halinize şükredin, oturun aşığına, sizden ne beterler var" dercesine... Bizde onların inadına gözyaşını çekmedik.

Mersin'de okurlarımıza ve muhabirimize gözaltı

28 Nisan'da gözaltına alınan ve 8 gün süreyle kaba dayak, elektrik şoku, falaka ve psikolojik işkenceyle "sorgulandıktan" sonra keyfi olarak Mersin Cezaevi'ne gönderilen Özgür Gelecek okurları ve Mersin muhabirimiz, 10 Mayıs'ta avukatlarının itiraz dilekçesi vermesi üzerine serbest bırakıldılar. 12 Mayıs'ta yaptıkları basın açıklamasında "Kamuoyunun da hatırlayacağı gibi Milliyet, Hürriyet, Bölge ve Ekspres gazetelerinde büyük manşetlerle verilen 'Mersin'de TKP/ML- TIKKO örgüt militanları yakalandı' duyurusu ile kamuoyu aldatılmak istenmiştir" açıklamasını yapan okurlarımız Sultan Çiftçi, Erdoğan Baytaş, Ali Ermuhabirimiz Hüseyin Çakroğlu, "Devletin şeffaflık ve demokrasi kandırmacaları, keyfi gözaltı, işkence, infazlar, ajanlık teklifleri ve kayıplar ile açığa çıkmaktadır" dediler.

Onurlu, çağdaş ve demokratik bir ülke özleminde olduklarını belirten okurlarımız, devrimci çevrelere yönelik saldırılara karşı, demokrasi mücadelesi için kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıldılar.

İstanbul Cam Sanayi işçileri grevde

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ Topkapı'da kurulu İstanbul Cam Sanayi A.Ş.'de çalışan 226 işçinin 27 Nisan günü başladıkları grev sürüyor.

Topkapı Cam'da geçen yıl Kasım'da başlayan grup toplu sözleşme görüşmelerini kabul etmeyen işveren, ilk oturuma katılmamıştı. Daha sonra yapılan 4. oturumda ise, işçilerin birinci yılı kapsayan yüzde yüzlük zam talebine karşın, patron, 9 ay sıfır zam ve arkasından yüzde onbeşlik bir zam önerdi. KRISTAL-İŞ Topkapı Şubesi'nde örgütlü olan işçiler bu öneriyi kabul etmediler. Daha sonraki günlerde işyeri düzeyinde vizite eylemi, 2 saat iş bırakma ve 1.5 saat işe geç gelme gibi, eylemler sonucunda işveren yeni bir teklifte bulundu. Yeni teklif, 6 aylık sıfır zam ve akabindeki günler için yüzde yirmi beşlik zam önerisiydi. İşçiler yine kabul etmediler.

26 Nisan'da bir toplu sözleşme görüşmesi daha gerçekleşti. Fakat yine değişen birşey olmadı. Çünkü işverenin son teklifi 6 ay sıfır zam ve 6 ay sonrası içinde yüzde otuzluk zam önerisiydi. Artık işçiler için ok yaydan çıkmış oluyordu. 27 Nisan'da üretim silahlarını kullanmaya karar verdiler ve greve çıktılar. Greve, Petrol-İŞ Topkapı Şubesi üyesi işçilerle, Paşabağçe Şiş Cam Fabrikası işçileri destek veriyorlar.

İşverenin sıfır teklifini kabul etmeyerek greve çıkan İstanbul Cam işçileri ardından Şişecam grubuna bağlı 10 işyerinde 10 Mayıs'ta grev kararı alındı.

İstanbul Şişe Cam'da bu ilk grev değil. 91-92 dönemi toplu sözleşme görüşmelerinde de patron Süleyman Gök'ün yüzde altmışbeşlik teklifi kabul edilmediği için greve çıkmıştı. Grevin 6. gününde işveren teklifi yüzde yetmiş çıkarınca grev 6. gününde sona ermişti.

İşyeri baştemsilcisi Zihni Gönüller, işverenin amacının grevi uzatıp işçileri ekonomik olarak yıpratıp, eylemi zaafa uğrattığını söyledi. "İşverenin diğer bir amacı da grevin uzaması halinde işyerini kapatıp, sendikasıylaştırmak. Daha sonra fabrikayı yeniden açtığında eski işçileri değil, daha az ücretle

aldığı yeni işçileri çalıştırmak.

Topkapı Şişecam grevçilerinin ise patrona yanıtı şöyle: "Biz 226 arkadaş patronun bu politikasını boşa çıkarmak için söz verdik." İşçiler işverene karşı mücadelede grev süreci içerisinde bir araya gelerek dayanışma ve mücadele ruhlarını pekiştirme için sohbetler yapıyorlar. 91'deki olumsuz deneyi de akıllarından çıkarmıyorlar. "O zaman birlik ve dayanışma sağlanırdı. Bu nedenle grev yenilgiyle sonuçlandı. Bu deneyle birlik ve dayanışmaya çok önem veriyoruz" diyor, baştemsilci Zihni Gönüller.

USAŞ'ta işçiler kazandı

Haber Merkezi/USAŞ'ta 17 Nisan'da başlayan grev işçilerin lehine yapılan anlaşmayla sona erdi. Topaleys sendikası ile USAŞ işvereni arasında 5 Mayıs'ta imzalanan toplu sözleşmeye göre ücretler birinci yıl için yüzde 80 artı 400 bin, ikinci yılın ilk altı ayı için yüzde 30, ikinci altı ay için yüzde 20 artı enflasyon farkı oranında arttırılmayıp yapıldı. Bu yıl yapılan sözleşmenin geçen yıldan farklı olarak iki yıl için yapılması oldu.

USAŞ emekçileri greve gitmelerine neden olan ekonomik taleplerinin yanı sıra sosyal taleplerinin önemli ölçüde kabul edildiğini söylediler: Sözleşmeye göre 8 saatlik çalışma süresinin dışına çıkılmayacak. İşçilerin en çok şikayetçi olduğu yemek paydosunun saatleri ise 11.00-13.00 arası olarak belirlendi. Sözleşmedeki diğer bir kazanım ise mesai saatlerinin işçilerin lehine belirlenmesi oldu, buna göre aylık çalışma süresi olan 180 saatin dışındaki fazla çalışma saatleri için mesai ücreti alınacak.

USAŞ'ı greve götüren nedenlerden dolayı hiçbir işçinin iş hakkı fe edilmeyecek maddesi de toplu sözleşme metnine girdi.

Yazışları müdürümüz Kemal Boztaş'a 103 milyon ceza

Haber Merkezi/

"Demokratikleşme", "seffaflık" demagojileriyle gerçek yüzünü gizlemeye çalışan ememen sınıfların devrimci-demokratlara, yurtseverlere ve halka karşı işledikleri suçlar hayatın her alanında devam ediyor.

TC'nin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına karşı sürdürdüğü saldırılardan sosyalist basın da, kendisine düşen payı alıyor: Yayınımız bünyesinde çıkan Partizan dergisinin Ekim 1992 tarihli 4. sayısında yayınlanan "Cesaret, Korku ve Şırnak" başlıklı yazıda İrk ve bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığı tahrik etmek, yine aynı sayıda yer alan "Dersim Bölgesinde Gerilla Faaliyetleri, Devrimin Yasaları ve Eylemleri" başlıklı haberle, TKP/ML-TIKKO örgütünün propagandasının yapıldığı ve bunların suç teşkil ettiği iddiasıyla 2 No.lu DGM tarafından dava açılmıştı. Yapılan üç duruşma sonunda TC kanunlarının 71 ve 72. maddeleri gereğince Yazı işleri müdürümüz Kemal Boztaş'a 1 yıl hapis ve 103 milyon 850.000 TL. ağır para cezası verildi.

Devrimci basını susturmaya yönelik saldırıların bir parçası olan cezaları zor duruma düşürüp, yayını engellemeye çalışanlar, gücünü halktan alanları yıldıramayacaklar. İçine düşmüş oldukları siyasi ve ekonomik krizin saldırganlaştırdığı ememen güçler kendi sınıflarını çıkarına ters düşen hiçbir şeyce tahammüllerinin kalmadığını, yoğunlaşan saldırılarıyla kanıtlamaktadırlar.

Devletin devrimci basını susturmaya yönelik baskılarını kınıyor, devrimci basını susturmaya güçlerinin yetmeyeceğini söylüyor.

Hasan Durna ve arkadaşları için eylemler dizisi

Haber Merkezi/ 1993 Şubat'ında 17 arkadaşıyla birlikte Nevşehir E Tipi cezaevinden tünelle kaçarak kaçan TKP/ML-TIKKO davası sanığı Hasan Durna ile Ayhan Uzala olduğu iddia edilen Gültekin Gölçek, İstanbul'daki bir operasyonda 22 Nisan 1993'te gözaltına alınmışlardı. Hasan Durna ve diğer arkadaşlarına işkence yapılması, çeşitli eylemlerle protesto edildi. Hasan Durna ve yurt dışından izine gelen arkadaşlarının gözaltına alınıp günlerce işkenceden geçirilmesini protesto eden 40 civarında insan, 28 Nisan'da Hamburg'un en kalabalık merkezinde bulunan Yapı Kredi Bankası Hamburg Şubasını iki saatlik bir süreyle işgal ettikten sonra, Hamburg'un en kalabalık merkezinde yürüyüş yaparak protestolarını sürdürdüler.

Hamburg Uluslararası Af Örgütü ve çok sayıda avukat, yapılan gözaltı ve işkenceleri yazılı olarak kınadılar.

Avrupa'nın birçok yerinde yapılan protesto yürüyüşlerinin yanı sıra, 27 Nisan'da Avrupa Parlamentosu İnsan Hakları Komisyonu, kadınlı-cocuklu, genç-yaşlı yüz kişilik kalabalık bir kitle tarafından işgal edilerek, TC konsolosluklarına protesto faksları çekildi; Hasan Durna ve arkadaşlarına insanlık dışı muamele yapıldığı gerekçesiyle TC devleti aleyhine dava açıldı.

Oluşan yoğun kamuoyu baskısı karşısında Gözaltındaki tutsaklar 3 Mayıs'da basına çıkarıldılar. Ancak savcılığa çıkarılmaları gerekirken, yeniden yoğun işkenceye alındılar. Avukatlarının ısrarlı müdahaleleri sonucu 7 Mayıs 1993 günü İstanbul DGM savcılığına çıkarılıp tutuklandılar. Gültekin Gölçek, gördüğü yoğun işkenceler sonucu boynu ve kollarını hareket ettiremiyor.

ÖZGÜR KILIÇ KÜRECİK'TE TOPRAĞA VERİLDİ Yeğeni Özgür Kılıç'ın cenazesine gelen Kamil Kayar katledildi

MALATYA, Özgür Gelecek/23 Nisan'da Tunceli-Pertek ilçesi Çalaxane mezarı civarında devlet güçleri ile çarpışmaya giren 12 Devrimci-Sol gerillası öldürüldü. Gerillalardan beşi mezarın derinliğinde, ikisi Ardıç köyü civarında katledildiler. 5 gerilla ise mermleri tükenince teslim oldular ve bütün köylülerin gözleri önünde komutanlarının emri üzerine jan darmalar tarafından kurşuna dizilerek öldürüldüler. Cihan Taçyıldız, Cengiz Kala, Haydar Aydın, Abdin Yıldız, Behiye Canik, Abdi Şeker, Eylem Yıldız, Hasan Aktaş, Selvi Uzun, Özgür Kılıç, Hayri Teslim Bozdağ'ın katliyle sonuçlanan olay İHD'nin ve köylülerin açıklamalarıyla kamuoyunda duyuldu ve yankılandı. Katledilen gerillalardan Özgür Kılıç'ın cenazesi Kürecik'e getirildi.

Yoksul Kürecik halkı, Özgür Kılıç'ın katledilişinin acısını yaşar-

Özgür Kılıç Tunceli-Pertek'te 11 arkadaşıyla birlikte öldürüldü.

ken, Kılıç'ı toprağa bile vermeden yeni bir acıyla yasa boğuldu. Yeğeni Özgür Kılıç'ın cenazesi için Ga-

ziantep'ten gelen Kamil Kayar devletin infaz timlerince açılan ateş sonucu yaşamını yitirdi.

Görüşüğümüz Küreciklilerin anlatımlarına göre Almanya ve Türkiye'den akli dengesi yerinde olmadığına dair belgesi olan Kamil Kayar 28 Nisan günü, gece bir civarlarında dışarı çıkar, köyün her tarafını ablukaya alan jandarmalar tarafından üzerine ateş açılır. Silah seslerini duyan bir kadın durumu anlayarak dışarı çıkar ve askerlere -Özel Tim- ateş etmemelerini, onun deli olduğunu söyler. Sonunda Kamil Kayar o gece katledilir.

Devletin infaz timleri yaptıkları katliamı örtmek için her zaman, her yerde olduğu gibi "Dur ihtiarına teröristlerin ateş açması sonucu çıkan çatışmada bir terörist öldürüldü, diğer ikisi kaçmayı başardı" demektedirler. Tabii çatışma süsü vermek için de karakola infaz timlerince iz kurşunu sıkılıyor. Bilindiği gibi iz kurşununun tahrip gücü

yoktur.

Kürecik halkı, gerçekleri çok iyi bildiklerini, devlete ve onun tüm kurum ve kuruluşlarına güvenmediklerini dile getirmektedirler.

Köylülerin anlatımlarına göre, bundan üç yıl önce karakolun yakınında bir köpeğin çöp tenekesini devirmesi sonucu askerlerce "terörist" bastırılıp sabahlara kadar çevreyi kurşun ateşine tutmuşlar. Bu da devletin polisinin ve askerinin nasıl bir ruh hali içerisinde olduğunu kanıtlamaktadır.

Özgür Kılıç'ın cenazesine katılmak için Malatya'dan Kürecik'e gelen 8 kişi gözaltına alınıp 2 gün sonra serbest bırakıldı.

Özgür Kılıç'ın cenaze törenine Jandarmalar (gelen emir üzerine) gazetecileri bırakmadılar.

Her türlü engellemeye rağmen 300'e yakın insan cenaze törenine katıldı. Cenaze töreni sıkı bir jandarma ve özel tim kordonu altında yapıldı.

Kentaş'ta işçi kıyımına karşı direniş

Haber Merkezi/ İnegöl'de Havaların Mevkii'nde Kurulu Kentaş Kimya Endüstri Sanayii Fabrikası işçileri Nisan ayında başlattıkları işçeri önünde beklemeye direnişini sürdürüyor. Kumaş boyaları üreten Kentaş'ın işçileri, Petrol-İş sendikası'nda örgütlenmek isteyince, bunu duyan patron tarafından işten atıldılar.

Fabrikadaki 128 işçinin 98'i üye oluncu çoğunluk elde edildi ve Petrol-İş Bursa Şubesi yetki tesbiti için Çalışma Bakanlığı'na başvurmuştu. Tam yetki belgesi alınması na yakın işçiler atıldı. İnegöl'de bu yılki Kurumlar Vergisi rekortmenliğini elinde bulunduran İşveren Mehmet Yıldız, açıkça "Ben pire için yorgan yakarım. Onları sendikası olduğu için attım" dedi. İşçi-

ler atıldıkları gün eyleme geçtiler. İçerde çalışan işçiler de üretimi yavaşlattılar.

İnegöl'de işverenler ortak hareket ediyor. Fabrikalara sendika sokmamak için direniyorlar. İlke-leri sendikacı olduğunu duydukları anda kapı önüne koymak. Şimdiye dek bir çok işyerinde aynı tutumu sürdürdüler. Fakat İnegöl'de işçiler bir mücadele geleneği yarattı. Kıyım yaşıyan bir çok fabrikada sayısız direnişler yaşandı.

Patron Yıldız'ın iki fabrikası daha var: İstaş ve Star wood. Bu fabrikalar Ağaç-İş sendikasında örgütlü. İşveren Ağaç-İş'ten memnun. Kentaş emekçilerinin örgütlediği Petrol-İş Sendikası için şöyle diyor: "Başka sendika bulamadınız mı?"

Sendika yasal olarak yüzde 51 barajını aştığı için büyük olasılıkla yetkiyi alacak. Patron bunu bir hileyle kırmak istiyor: İstaş ve Star wood fabrikalarında çalışan kapsam dışı işçileri Kentaş'ta çalışıyor gösterdi.

Petrol-İş Bursa Şube Başkanı İsmet Yiğit, patronun işçilerin birliği karşısında geri adım atacağına inanıyor: "Kentaş işçileri asgari ücret alıyorlar. Örgütlenerek bu koşulları değiştirmek istediler. Ancak İnegöl'deki bütün patronların yaptığı gibi Kentaş işvereni de çözümünü işçiyi çıkarmakta buldu. Eylemi bütün İnegöl işçisi kamuoyu destekliyor. Hakkımızda elde edene kadar fabrika önünden ayrılmayacağız."

Tutsaklar Yalçın Doğan'ı kınadı

"Devrimci tutsaklar Yalçın Doğan'ın sözü geçen yazıda: "Tümü siyasi suçtan yatan mahkumlar Malatya cezaevinde kendilerine cinsel öztürlük tanınmasını istiyorlar. Malatya'da tutuklu bayanlarla beraber olmak istiyorlar. Tutuklu erkekler kendilerine bu özgürlük tanınmayınca açlık grevine gidiyorlar..." biçimindeki devrimcileri karalayan ifadelerini protesto ediyorlar.

Devrimci tutsaklar, bayan tutsaklarla idareyin uygun gördüğü bir yerde, denetlenen ana koridora görüşme taleplerinin olduğuna, bayan arkadaşları yanlarında olsa da olmasa da hiçbir şeyin farketmeyeceğini, çünkü devrimci olduklarını, Yalçın Doğan gibi örümcek kafalarının devrimci, sosyalist kadınları hep görmezlikten geldikleri için, onlar hakkında ne zaman bir şey yazmaya kalksalar hep saçmaladıklarını belirtiyorlar.

Devrimci tutsaklar, Yalçın Doğan'ın gerçekleri öğrenme diye bir mertki yok çamur at izi kalsın mantığını esas alıyor diyorlar.

Atlas Halı patronu: "DİSK'e geçenler Moskova'ya gitsin!"

KAYSERİ, Özgür Gelecek/ Nisan sonlarında Türk-İş Tekstiften istifa ederek DİSK-Tekstil'e geçen Atlas Halı Fabrikası işçileri üzerine yoğun baskılar var.

İşçiler, Tekstif Şube Başkanı Tahir Horoz'un, patronla işbirliği yapıp DİSK'e geçenele yoğun baskı

yaptığını anlattılar.

3 Mayıs günü, İplik Bölümü Şefi Mehmet Buğday, üretimi durdurarak işçileri tehdit etti: "Ya sendikadan istifa edersiniz ya da rapor düzenleyip sizi tazminatsız işten atarım!" dedi.

Atlas Halı patronu da Tekstil

Sendikası'na üye olanların Moskova'ya gitmeleri gerektiğini belirterek, işçilere bir de küfür savurdu. Bütün bunların ardından Abdullah Durukan adlı bir işçi işten atıldı. Olaydan sonra işyerinde eylemler başladı. Tepki üzerine atılan işçi işe geri alındı.

Asarlık köylülerinin tek suçları alt geçit istemek

İZMİR, Özgür Gelecek/Asarlık, Kürdistan'dan göç etmiş, çoğunluğu işsiz ve yoksul olan insanların yaşadığı bir köy. Nisan ayı içerisinde Asarlık köylüleri Türkiye'nin gündeminde bir toplu eyleme girdiler.

Menemen'e bağlı Asarlık köyü İzmir-Çanakkale yolunun sağında yer alıyor. Köyden pekçok insan trafik işareti ve geçit yapılmayan bu yolda can vermiş. Abdullah Polat'ın (65) ölmesi ve Melek Alp'in ağır yaralanmasıyla sonuçlanan kazalar bardağı taşıran son damla olmuş.

Asarlıklılar 23 Nisan'da İzmir-Çanakkale yolunu binlerce kişiyle trafiğe kapatıp, oturma eylemi yaptılar. 2-3 saat süren eylemde, halk yetkili birileri gelinceye dek eylemini sürdürme kararındaydı. Kaymakam halkı tehdit etti ve ardından polis, jandarma halka saldırdı. Halkın üzerine sürülen panzerlere "korkmuyoruz panzerlerimizden" sözleriyle meydan okudu. Polis, dayak kâr etmeyince ateş açıyor, göz yaşartıcı bomba kullanıyor.

Olaylar sürerken gelen İzmir Valisi Kutlu Aktaş konuşmak için halk kendisine beş temsilci göndermesini istedi. Halk, "sizlere güvenmiyoruz, insanlara işkence yapı-

yorsunuz" diyerek Vali'yi protesto etti.

PROVAKASYON VE TUTUKLAMA

Olayın üzerine yerel Yeni Asır gazetesinde "trafik kazası bahane" başlıklı haberler çıktı. Gazete, köylüleri PKK'nın kışkırttığını iddia ediyordu. Bir gün sonra İzmir Valisi'nin "halkı kışkırtanlardan, slogan atanlardan hesap soran tehdit

Asarlık köylüleri 23 Nisan'da İzmir-Çanakkale yolunda eylem yaptılar.

dolu beyanatları çıktı aynı gazete. Yeni Asır ve polis in çektiği fotoğraflardan yola çıkılarak çoğu genç olan 18 köylü tutuldu. İçlerinde üç de çocuk vardı.

Konuştuğumuz Asarlık köylüleri "kendiliğinden gelişen oturma eylemini burjuva basının çarpıtarak, provakator bir üslupla vermesine" çok kızıyorlar. Devletin Kürt oldukları için kendilerine potansiyel suçlu muamelesi yaptığını düşünüyorlar. Menemen Kaymakam-

ı'nın "siz Maraş olaylarının sorumlusunuz, sizi ezip geçeriz" sözlerini hiç unutmamışlar: "Olayın büyümesine, araçlara zarar verildirmesi polis sebebl oldu. Halka saldırmaları onlar da kendilerini savundu" diyorlar.

Köy muhtarı Ali Koç: "Oturma eyleminde altgeçit isteriz, can güvenliğimiz yok dışında siyasi hiçbir slogan atılmadı. Olayın siyasi örgütlerce mal edilme çalışması na Yeni Asır gazetesi olayları çarpıtarak başladı" diyor.

Son trafik kazasında yaşamını kaybeden Abdullah Polat'ın, kızları: "kazada babamı kaybettik, 17 yaşındaki kızım da işçi yaralı. 4 kaburgası, iki dizi ve kafasının çeşitli yerleri kırık. Durumu böyle olmasına rağmen hastanede taburcu ettiler. Hastanede kaldığımız sürece bu köyden olduğumuz için kötü muamele gördük" diyerek öfkeleniyor.

İçme suyundan, kanalizasyona dek birçok sorunu olan Asarlık köylüleri "sırf trafik kazalarında insanların ölmesin diye alt geçit istedikleri için çocuklarını toplanıp hapse attıklarını belirterek "bu memlekette bizim de insan olarak birsey istemeye hakkımız yokmuş demekki" diyorlar.

TIKKO'NUN KARADENİZ GERILLA BİRLİĞİYLE YAPILAN RÖPORTAJ:

'Gerilla halka savaşmayı öğretiyor'

TKP/ML 2 nolu gerilla bölgesi 2 nolu alt gerilla birliği komutanlığından birkaç gerillayla faaliyetlerine ilişkin yaptığımız röportajı okurlarımıza sunuyoruz.

Özgür Gelecek: Ne zamandan beri gerilla faaliyetine başladınız?

Gerilla Komutanı: Partimizin politikası sonucu kitle temelli, gerilla savaşına uygun arazi ve ekonomik olarak kendi kendine yeterli olan bölgelere acılmaya karar verilmişti. 1990 yılında bu özellikler taşıyan su an bulunduğumuz bölgeye Baba ERDOĞAN komutasında bir birlik gönderildi. Bu birlik aynı zamanda Karadeniz'deki ilk TIKKO birliğiydi. Baba yoldaşın şehit düşmesiyle, sonraki yıl bölgeye yeni bir takviye güc gönderildi, 1992 yılında parti güçlerinin ML birliğinin sağlanmasıyla birlikte bizler geldik ve faaliyete başladık.

— Geçen yıl faaliyet yürüttüğünüz bu bölgede çeşitli çatışmalar oldu bu çatışmalardan sonra sizin kayıplarınız, moral durumunuz, kitle ilişkileriniz nasıl gelişti? Yine o çatışmalar ve gelişmelerden sonra devlet güçlerinin size ve halka karşı tavırında ne gibi değişimler oldu?

— Bu soruyu sadece geçen yıl değil, üç yıl gözüntüde bulundurarak yanıtlamak doğru olur. 1990 yılında Baba ERDOĞAN komutasında Gömçünlü karakolunu silahsızlandırma eylemi vardı. Bu eylemde T.C.'den 1 ölü iki yaralı vardı. Bizde Baba yoldaşı şehit, sonraki Baba yoldaş, Karadeniz'de şehit düşen ilk MK. SB üyesiydi. Sonraki yıl Aydın YILDIRIM ve Hasan TOY yoldaşlarımız bir işbirliğinin hain pususu sonucu şehit düştüler. 1992 yılında Ordu ilinde bir işbirlikçi TIKKO gerillaları tarafından cezalandırıldı. Yine Ordu'da halka kan kusturan eski vali Karadeniz'e yayılma perspektifiyle gerillalarımız tarafından vuruldu. Ancak vali yaralı olarak şimdiki kurtuldu. 1992 yılında bölgede yeni bir çatışma meydana geldi. Bu çatışmada düşman 2 ölü 3 yaralı verdi. Bu çatışmada bizim kayıplarımız olmadı. Bir kaç hafta sonra ani bir karşılaşma biçiminde yeni bir çatışma çıktı. Bu çatışmada bölge siyasi sorumlusu ve MK üyesi Tuncay ÇARIKÇIOĞLU yoldaşımızı şehit verdik. Yoldaşlarımızı kaybetmek elbet üzücü ancak unutmamalıyız ki bu bir savaş ve bizim savaşımızda haklı bir savaş. Savaşlarda kayıplar kaçınılmazdır. (Bu olayı ölü-yaralı sayısıyla açıklamayı doğru bulmuyoruz.) Elbette bu da önemli ama bölgedeki faaliyetimiz sonucu yeni kitle ilişkileri yaratık ve gittikçe gelişiyoruz. Bu yönde gelişmeler bizim lehimize, bir o kadar da düşmanın aleyhine olmaktadır.

Halkın bize yaklaşımından söz edecek olursak... Bölge halkı gerilla savaşına yabancı ve devletin propagandasının geçici etkisi altında olduğu için ilk zamanlarda soğuk davrandı. Devletin propagandasını milliyetçilik ve bölücülük üzerine kurulmuştu. Yine devlet propagandasında, PKK'nın geçmişteki yanlış pratikleri ile bizleri de ayınlattırıp "katliamlar" olarak tanıttıyordu. Bu propagandasının geçici taban bulmasında; bölgede 1980 öncesi faaliyet yürüten devrimci hareketlerin 1980 sonrası bölgeyi terketmelerinin de payı büyüktür.

1990 yılı sonrası faaliyetimizle biz devletin propagandasını boş çıkartık. Bölge halkı TKP/ML-TIKKO'yu pratiğiyle tanıdı. Biz yavaş yavaş da olsa benimsedi. Bu gün halkın desteğini kazanıyoruz. Heride bu desteğin daha büyük boyutlarda olacağından kuşkuymuz yok. Bu gelişmeler ve halkın desteği T.C'yi rahatsız etmekte, böyle ki yayılaya çıkan köylülere baskı uygulamakta hatta yayılayı köylülere yasaklamaktadır. Yayılma çıkan köylülerin nüfusu 2000-2500 kişi civarındadır. Devlet güçleri bununla da yetinmeyip çeşitli köylülere göçe zorlamakta, kalanları da satın almaya çalışmaktadır.

— Bölgedeki devlet güçlerinin kış başlarında başladığı ve halen sürdürdüğü bir propaganda var: "Onlar bölgeyi terk ettiler" diye... Bu konuda ve "gerilla sava baktır" anlayışıyla bölgede barınmanızda halkın payından bahsedebilir misiniz?

— Bizim bölgeyi terketmemiz kesinlikle söz konusu değil. Devletin bu yanlı da çaresizliğinden kaynaklanmaktadır. Kış koşullarından dolayı faaliyetin durması bölgeyi terkettiğimiz anlamına gelmez. Görüldüğü gibi bölgedeyiz. Bölgede barınmanızda halkın desteğini inkar edemeyiz. Sizin de söylediğiniz gibi Başkan Mao'nun bu sözü bizim için de geçerli. Halkın desteği olmasaydı sudan çıkmış balığa dönerdik. Yaz dönemi devletin çok yönlü saldırılarına ve propagandasına rağmen halkla kaynaştık. Bunun sonucunda halkın desteğiyle bölgede barındık. Halk bugün TIKKO'yu sahipleniyor, bizi umudu olarak görüyor.

"Karadeniz'de diğer grupların faaliyetleri gerilla savaşına perspektifleri olmadığı için başarısız kalmıştır"

— Bir de gelelim bölgenin genel durumuna isterseniz? Bazı devrimci hareketler Karadeniz'de gerilla savaşının koşullarının olmadığını, gerilla savaşının Türkiye Kürdistanı'nda var olduğunu belirtiyorlar. Sizce Karadeniz'de gerilla savaşının koşulları var mı?

— Biz TKP/ML olarak halk savaşını (Bugünkü özgüldede gerilla savaşını) Kızıl Siyasi İktidar'ı kurmak ve komprador patron-aga devletini yok etmek için veriyoruz. Yarı sömürge yarı feodal ülkemizde gerilla savaşını başlatmak için ulusal kriteri baz almamız. Yani bölgelerde bizim kriterimiz "Askeri hareket uygun arazi, ekonomik olarak kendine yeterlilik ve sağlam kitle temelidir." Üstüne basarak söylüyoruz, bahsettiğim kitle ilişkisi değil kitle temelidir. Yani halkın düşenden umudunu kesmiş ve devrim beklentisi içinde olması halidir. Bu aynı zamanda devrimci durumla da ilgilidir. Bizim gibi ülkelerde devrimci durum mevcuttur. Bölgeler arasında ülkenin dengesi gelişmesinden dolayı bazı farklılıklar var. Buna bağlı olarak Karadeniz'de silahlı mücadele için koşulları vardır. Bunu görmemek objektif gerçekliği görmektir. Bu gün Karadeniz halkı yoğun tefecitüccar sömürsüzlüktedir. Bu azgın sömürden kurtuluşlarının tek yolu devrimdir, Demokratik Halk Devrimi'dir. Geçmişte devrimcileri başına basan Karadeniz halkı, bu gün de tutarlı ve ciddi yapılanmalara kucağa açmaya hazır. Partimizin üç yıllık pratiği Karadeniz'de de silahlı mücadele verilebileceğini kanıtlamıştır.

— Sizin bölgedeki sorunlara ilişkin çözüm önerileriniz perspektifiniz nedir?

— Bölgenin sorunları bir sistem sorunudur. Yani mevcut sistem yerle bir edilmeden sorunların çözümü mümkün değildir. Bölgede gerilla savaşını başlatmak için gerekli kriterleri yukarıda saymıştık. Bu kriterleri bünyesinde barındıran bölgemizde hedefimiz en stratejik alanlara yerleşme, bu alan içerisinde en ileri kitleye ulaşma ve bu kitle içerisinde en ileri unsurlarla birleşmedir. Bu bölgelerde köylüleri örgütlemeye esas aldığımız halka, köylü gerilla birlikleri ve yarı askeri bir örgütlenme olan köylü mülislerini artırmaktır. Pratik açıdan merkezi görevimiz doğrultusunda gerilla eylemlerini hızlandırma, süreklilik kazandırma ve geniş alanlara yayılmayı hedefliyoruz.

Sunu unutmamak lazım, gerilla savaşını yapmak için savaşmaz. Ülkemizdeki gerilla savaşını zorunluluğun ürünüdür. Askeri açıdan hedefimiz, merkezi devlet otoritesidir, büyük tefeci tüccarlarıdır.

— Büyük tefeci-tüccar dediniz...

— Evet böyle bir düzen kurulmuş ki Karadenizde köylülerin emekleri son damlalarına kadar emilmektedir. Orneğin... yöresinde büyük bir tefeci var. Bu adam milyarları köylülere faiz karşılığı veriyor. Köylü fındığını kaldırmak için bu paraya muhtaç. Aynı tefeci bazı köylülere düşük faizle para veriyor, düşük faizle para alan köylüler, daha yüksek faizle diğer köylülere o parayı veriyor. Bu işleyiş büyük tefeciye siyasi açıdan müthiş nüfus kazandırıyor. Biz büyük tefeciye ortadan kaldırma değerlerinin de kaynağını kurutmuş oluyoruz.

— Biraz da diğer arkadaşlarımızla konuşmak istiyorum. Siz bir bayan olarak özellikle de bir Kürt kökenli bayan olarak

niçin TIKKO saflarında mücadeleye katıldığınızı anlatır mısınız?

Kadın Gerilla: Devrimin silahlı mücadele yoluyla gerçekleşeceğine inanıyordum. Diğer mücadele biçimleriyle devrime yani özgürlüğe sömürsüz bir düzene ulaşamayacağımızı gördüm. Bunu bizzat yöremizde faaliyet yürüten TIKKO gerillalarının o güven verici pratiğiyle gördüm. Onların coşkusu, umutları ve sağlam siyasi tespitleri beni etkiledi. Ya iyiden, güzelden, gelecektekine yana olup devrimci olacaktım, ya da düzeni sessizce kabul edilip evime kalacaktım. Ben tercihim TIKKO'dan, devrimden yana yaptım.

Bayan olduğumuz için burada bize hem acıyor hem de içten içe saygı duyuyorlar. Bunu davranışlarından çıkarıdığımız gibi, köylü kadınlarla yalnız kaldığımızda bunu utanarak söylüyorlar da. Feodal değer yargıları ve yüzlerce yıllık horlanmışlık kendine güvensizliği doğurmuş. Biz bunu yılmak için özel baka sarfediyoruz. Bayan oluşumuz nedeniyle fazla zorlukla karşılaşmıyoruz.

— Dersim'le Karadeniz'i mücadele koşulları açısından karşılaştırır mısınız?

Dersim'de 1970'lerde başlayan mücadele 1980'lerde kesintiye uğramadı. Dersim'de devrimcileri halkla iç içe. Halk devrimcileri tanıyor, onların niçin düzene karşı savaşta olduğunu ve şehit düştüklerini biliyor. Halk, Komprador-patron-aga devletinin gerçek yüzünü, devletin kan emici pratiğiyle biliyor. Devletin baskısı ve sömürücü yönünü de iyi tanıyorlar. Ayrıca Kürt oldukları için de ulusal baskı ve zulme maruz kalıyorlar.

Burada ise devrimci mücadele 1980'lerde kesintiye uğramış. Halk; devletin, devrimcilerin aleyhindeki propagandasının etkisinde kalmış. Gittiğimiz bir çok köyde önceleri köylüler bizden korkuyorlardı. Kendimizi, Davamızı anlattıkça bize yakınlaştı, devletin pis çirkef yüzünü de tanımaya başladılar.

— Ulusalın Kendi Kaderini Tayin Hakkı ilkesini göz önünde bulundurarak Kürt, Türk ve ezilen diğer emekçi yığınların birlikte mücadelesi konusunda neler söyleyeceksiniz?

— Birden fazla ulusun olduğu Türkiye, emperyalizmin faşistliğini yapmaktadır. Emperyalizme karşı mücadele komünistlerin önderliğinde değilse, sonuçta gideceği yer emperyalizmin kucağıdır. Sonuçta da ezilen halkın kurtuluşu mümkün olmayacaktır. Bugün Türkiye'de gerçek kurtuluş partimiz TKP/ML önderliğinde olacaktır. Bu da bütün ulus ve milliyetlerin özgürce yaşaması demektir. Değişik ulusların ve milliyetlerin emekçi halkın gerçek kurtuluşu da birlikte mücadelelen geçir. Birlikte mücadelenin en güzel örneği de partimizde yaşıyoruz. Bu gün partimizde Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Çerkez, Gürcü ve hatta İsviçreli devrimci ve komünistler de mücadele vermiş ve vermektedir. Partimiz Türkiye'de enternasyonalizmin sembolüdür.

— Gelelim size. Röportajdan önce üniversiteyi bırakıp geldiğinizi söylemişsiniz. Öğrencilikten gerillaçılığa geçişte zorluklar oldu mu?

Öğrenci Kökenli Gerilla: Sorunu zorlukla biçiminde açıklamak doğru değil. Bir gazetede okumuştum: Bir yabancı turist Türkiye'ye geliyor, geziyor ve bir çok şey görüyor. Giderken söylediği bir söz var: "Bizde

insanlar tesadüfen ölüyor Türkiye'de ise tesadüfen yaşıyor" diye. İnsanların tesadüfen yaşadığı bir ülkede emekçi halk için kolay bir şey yok.

Gelelim sizin sorunuza, olay ideolojiktir. Kafasında halk sevgisi ve devrim sorunu olan bir insan için zorluk olmaz. Devrimci iradenin aşamayacağı engel yoktur. Önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın işkencehanelerdeki direnişinden tutalım, düşmanın kalelerinden nasıl başarıldığı çözülmeyen yoldaşlarımızın fırat eylemine kadar herşey devrimci iradenin ürünüdür. İdeolojik olarak sağlam bir inançtır, bir yaşam tarzıdır devrimcilik. Gerillada devrimci yaşamın bir parçasıdır.

— Yine size dönecek olursak; bölgenizde geçmişte faaliyet yürüten devrimci hareketlerin hiç biri gerilla savaşını benimsememiştir. Bölgedeki çatışmalarda sivil güçlerle devrimciler arasında olan çatışmalardır. Devrimciler devleti hedef alan eylemlere yönelmemişlerdir. Sivil güçlerle devrimciler arasındaki çatışmalarda, niyeti ne olursa olsun objektif olarak devlet hakem rolüne bürünmüştür.-12 Eylül'de birlikte yoğun operasyonlar başlatınca devrimciler zorunluktan dolayı başlara çekilmişlerdir. Bu gerilla savaşını benimsememe biçiminde değil koşulların dayatması sonucu olmuştur. Gerilla savaşına perspektifi olmadığı içinde başarılı olunmamıştır.

Bizim tarzımız merkezi devlet otoritesi başta olmak üzere karşı devrimci güçleri imhaya yöneliktir. Bununla merkezi görevimiz gerilla savaşıyla başaracağız.

Halkın bakış açısına gelince, diğer örgütlerle bizi pratiğimizle kıyaslamakta. İlk anda bizden çekinmiş olsalarda kararlılığımız karşısında bir çök perde "Keşke eskiden de böyle mücadele verilsen devrim olurdu" dediklerini duyuyoruz.

— Gelirken uğradığınız bir köyde, köylüler; Dumanlı Dağına, Baba ERDOĞAN'a afen "Baba dağ"ı adını vermişler. Bu da gösteriyorki halk sizi sahipleniyor. Bölgede gerillayla birlikte yeni değerlerin oluşmaya başladığını söyleyebilir miyiz?

— Yeni olan eskiyi dağıtarak, yıkarak, geliştir, güçlenir. Gerilla kendisiyle beraber kendi değerlerini halka taşır. Sizde bir örnek vereyim:.....Köyünde hiç tanımadığımız bir eve girdik. Ev halkı bizi görünce oldukça şaşırıp ve korktu. Ancak biz sabırla devrimci ve halkın dostu olduğumuzu anlattık. Samimi, sıcak ve doğal tavırlarımız onları etkiledi. Onlar da konuşmaya, sorunlarını anlatmaya başladılar. Orta dereceli bir okulda öğrenci bir bayan tüm içtenliğiyle "niçin terörist olduğumuzu, kendilerini öldürüp öldürmeyeceğimizi" sordu. Ona kendimizi, halkımızı ve kendilerinin durumlarını anlattık. Öyle sıcak bir ortam oluştu ki gitme zamanımız geldiğinde o küçük bayanın gözleri dolu dolu olmuştu. Biz tekrar gelmemizi ısrarla söylediler. O köye tekrar gittiğimizde o ailenin yanına uğradık. O küçük bayan bize süpriz hazırlamıştı. Süprizi de bizler için yazdığı güzel şiirlerdi.

Dediğim gibi halk yeni değerleri başına basıyor. Almus'ta bir köylü bize "Baba Dağındaki sivrisinek bile adamı mahveder." demişti. Biz anlamazdan gelip, baba dağının neresi olduğunı sordüğümüzda Dumanlı Dağına bazı arkadaşlarımızın Baba Dağ'ı adını taktığını söyledi. Bunlar bir kaç örnektir. En önemlisi gerilla ile birlikte halk sömürüldüğünün, horlandığının bilincine vardı. Şimdi gerilla onlara savaşmayı öğretiyor, öğretmekte. Zaten en güzeli de bu. Halk kendi gücünün bilincine varması. İşte biz bunu başarıyoruz.

— Bölgede sizden başka gerilla savaşını yürüten hareket var mı? Varsa onlarla hiç karşılaşmış mı?

— Biz başta harekettten arkadaşlarla karşılaşmadık. Tokat'ta faaliyet yürüttüklerdi kesin karşılaşırdık. Ancak DS'li arkadaşlarımızın Aybastı'nda yakalandığını ve Sivas'ta çatışma çıktığını, iki DS'li arkadaşın şehit düştüğünü öğrendik. Ancak orada da o arkadaşlarla karşılaşmadık karşılaşmayı isterdik.

— Sun söyleyeceğiniz bir şeyler var mı?

— Türkiye devriminin yolu halk savaşından ve bu özgüldede gerilla savaşından geçer. İşçileri, köylüleri ve halk gençliğini TIKKO saflarında savaşmaya bekliyoruz. Komprador-patron-aga devletini yıkıp Demokratik Halk İktidarı'nı kurmak için savaşmak isteyen herkesi saflarımızda görmek istiyoruz.

Yaşamın kavranışı ve yeni insan - 2

İdeolojik mücadele kaçınılmazdır

Herşeyin ancak zıddıyla varıldığı yaşamda ideolojilerde, ancak karşıtlarıyla varolabilir, gelişebilir, dönüşebilirler. Bunu böyle düşünmemek daha baştan savunulan ideolojinin bilimselliğini zedeler. Gelişip güçlenmesi önünde engel olur ve karşıtlarının saldırılarını karşısında donanımsız bırakır. İkincisi de, ideolojileri soyut bir olgu olarak varsayan ve kendisini var eden toplumsal yaşamın belirleyiciliğini reddederek onu anlamsız dogmalar yığını haline getirir. Dolayısıyla da yaşamı kavrayıp ona müdahale ederek istediğimiz yönde değiştirmemizin önüne engel olarak çıkar. Bütün büyük laflarına ve iddialarına karşın ideolojileri bir reçete gibi her olgu karşısına ve bütün zaman dilimleri içinde aynı şekilde çıkararak aslında değiştirmenin, müdahale etmenin önüne bizzat ideolojinin kendisini engel olarak dikmekle yüzüye kalır. Bu nedenle de proletaryanın ideolojisinin reçete gibi ele alıp, her olaya, her zaman ve koşula çözüm arayan anlayışlara ustalar, "**Marxizm dogmalar yığını değil, eylem kılavuzudur**" diye yanıt vermişlerdir.

Burada ideolojinin politikayla bağlantısından da söz etmek gerekiyor. Zira ideolojiler kendilerini somutta politik anlayışlar olarak ifade ederler. Devrim için zorunlu olduğunu ifade eden Marksist anlayışla, uzlaşmalar ya da oy (seçim) yoluyla devrimin yapılabileceği anti-Marksist anlayış kendisini devrimin yolu ve buna bağlı olarak devrimin güçleri, araçları ve mücadele biçimleri konusundaki zıtlıklarda gösterirler. Bu nedenle ideolojik saptamanın olup olmadığını en iyi anlamanın yolu teorik görüşlerinin, tahlillerin doğruluğunun ML-MZD bilimi ışığında süzgeçten geçirilmesi ve pratiğine bakılmasıdır. Ve rahatlıkla söyleyebiliriz ki ideolojik mücadele, politik mücadelenin tam da kendisi ancak daha çok anlayışların karşılaştırılması sürecidir. Birbirinden kopuk olarak ne tek başına siyasal mücadele ne de ideolojik mücadele düşünülemez.

Marksizm doğuş evresinde de dışı dış bir mücadele süreci geçirmiştir. Her yeni doğan şeyin karşılaştığı olumsuzluklarla o da karşılaşmıştır. Yeni şey, hele de toplumda yaşamı damgasını vuran şeyle taban tabana zıt ve ancak onun yadsınmasıyla yaşam bulacaksa yeninin işi daha da zordur. Toplum tarafından kanısızlanmış burjuva ideolojisinin temelden karşıtlığı olarak ortaya çıkan Marksizm de bu çatışma sürecini yaşamıştır. Paris Komünü deneyi, Sovyet Devrimi, Çin devrimi ve BPKD (Büyük Proleter Kültür Devrimi), Vietnam ve diğer devrimler pratik bir olgu ve etkin bir güç haline gelen Marksizm bu süreçte karşıtlarıyla çatışmada olumlu olanaklar ele geçirmiştir. Sadece zayıf durumdayken karşıtıyla mücadeleye önem veren sonrasında ise ideolojik mücadelenin önemini yadsıyan "Marksistler" marksizmin kuyusunu da kazmak zorundadır. Bir sapma olarak revizyonizm ve sonraları modern revizyonizm niteliğiyle kendini gösteren ideolojinin Marksizm-Leninizmle hiçbir ilgisi yoktur. Tam tersine her koşulda ideolojik mücadele anlayışına sahip olan ve modern revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmin bayrağını dalgalandıran ve geldiği aşamaya itibarıyla Mao Zedung Düşüncesi olarak adlandırılan anlayış bugün Marksizm-Leninizmin ifadesi olmuştur. Mao Zedung, Marksizmin sadece doğuş ve gelişme süreçlerinde değil, kendisi için elverişli koşulların oluştuğu sosyalizm koşullarında da karşıtlarıyla

mücadele etmesinin zorunluluğu ve gerekliliği üzerinde önemle durur.

Burjuva idealizmin ve metafizik yönetime karşı cepheden göğüs göğüseye çarpışan Marksizm aynı anda içinden çıkan saptalara karşı da ideolojik mücadeleyi yürütmek zorunda kalmıştır. İdeolojik mücadelenin kılıcı keskindir, öyle de olmak zorundadır. Eğer II. Enternasyonalin saptaları karşısında cepheden ve acımasız bayrak açılmamış olsaydı Marksizmin içinin boşaltılması ve burjuvaziye hizmet eder hale getirilmesi isten bile olmazdı. Özellikle Kautski'nin başını çektiği "**Anayurdun savunulması**" siyaseti ideolojik mücadelede mahkum edilmesi gereken bir olguydu. Emperyalist burjuvazinin, sosyal demokratların ve halkın emperyalist savaşa katılmaya evet dediği, savaş bütçesine oy vermeyenin "**vatana ihanet**" olarak değerlendirildiği koşullarda ideolojik sağlamlık tam da önemini gösteriyordu. Rusya'da halktan dayak yeme, fakat yılmadan yine topluluk gördüklerinde savaş karşıtı ajitasyon/propaganda yapma noktasındaki ısrar komünistlerin ve komünist partinin ideolojik olarak kararlılığını gösteriyordu. Keza Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) Marksizme ve dünya halklarına ihanet ettiğiinde, Rosa Lüxemburg, Karl Liebknecht ve Mehring'in savaş bütçesine oy vermemeyerek, "**savaşı iç savaşa çevirme**" siyasetine sarılmaları ve Rosa ve Liebknecht'in öldürülmelerine yol açacak olan bu tutumda sonuna kadar ısrarlı olmaları onların ideolojik sağlamlığını gösteriyordu.

SAG VE "SOL" OPORTUNİZM KARDEŞTİR

Bugüne kadar Marksist olduğunu söyleyen çeşitli sapkın akımlar ortaya çıkmıştır. Oportünizm bunlardan birisidir ve başka bazı saptalara götürer basamakları da. "**Zor durumlarda, davranışların ahlak, ilkeleri ya da düzenli bir düşünceden çok kişisel çıkarlarına en uygun düşecek biçimde ayarlamayı yeğleyen tutum**" olarak sözlükte ifadesini bulan oportünizm, salt düşünceleri kendi çıkarına uydurmak olarak ele alınmalıdır. Aynı zamanda, doğru düşünceleri dile getirir de pratikte ona uygun olarak politik tavrı almayan, örgütlenme yapmayan ve mücadeleye sözüne denk düşecek şekilde katılmayan anlayışlarda oportünizm olarak değerlendirilmek ve mahkum edilmek zorundadır. Sözle icraatın uyumsuzluğu da oportünizmdir.

Kendi içinde sağ ve "sol" diye niteleyebileceğimiz oportünizm, temel olarak gıdasını öznelli bakış açısından ya da başka bir deyişle subjektivizimden alır. Var olan gerçekliği gerçeklik düzeyinde değil de abartarak ya da küçümseyerek ele alan oportünizm, vardığı sonuçlarla hareket tarzını belirlediğinden yaşamla uyumsuzluğa da düşmüş olacaktır. Bazı reformların kapitalist toplumda yapılabiliyor olmasını aşırı abartarak düzenle uzlaşmaya ve düzeni içi çözümlere yönelen ve: "**Evrensel ve eşit oy hakkına sahip olduğunda, kurtuluşunun temel koşulu olan toplumsal ilke gerçekleşir**" diyen ve "**yüzyıl önce elde edilmesi kanlı devrimleri gerektiren reformları bugün oy pusularıyla, yürüyüşler ve benzeri baskı araçları ile elde ediyoruz**" (Sosyalizmin sorunları ve Sosyalizmin Ön Koşulları ve Sosyal Demokrasinin Görevleri) saptamasını yapan Bernstein'in sağ oportünizme

revizyonizmin kardeşliğini gösteren bir örnek olduğunu görebiliyoruz.

OPORTUNİZMİN SAĞ'I

Sağ oportünizm genel olarak düşmanın gücünü abartır, halkın gücüne güvenmez. Pasifisttir, uzlaşmacıdır, liberaldir. Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi biliminin kararı bir şekilde altını çizdiği "**düşman taktik olarak güçlü, stratejik olarak zayıftır**" saptamasını güvenli bulmaz ve düşmanın taktik üstünlüğü onun stratejik beklenti ve istekleri üzerinde de etkili olur. Yılmak yerine küçük bazı kazanımlarla yetinmek, uzlaşmayı tercih etmek yönelimine girer. Sadece gerçekliğin subjektif algılanmasına dayanmayan sağ oportünizm, belirlenen siyasetle birlikte siyasetçiyi de korkuya, yılgınlığa iter. Subjektivizm korkuyu, korku subjektivizmi besler ve ortaya çıkan tablo revizyonizme doğru yol alır. Sıra "**yeniden gözden geçirme**"ye gelmiştir. Ve sorun sadece taktiklerde sapma olmaktan çıkararak temel doğruların inkarına uzanır. Sağ sapma düzeyinde olduğu aşamada ideolojik mücadeleyle düzeltilmezse bu anlayış iyice pasifizmin batağına saplanır, hareketsizlik had safhaya varır. Artık bütün teoriler aslında savaşmamak üzere kurgulanmıştır. Sonrada yol onu "**karşıdan savaş**"a katılmaya kadar götürürcektir.

Dogmatizme karşı mücadele adı altında kendisine Marksist etiketi takmak isteyen revizyonizm fazla da başarı şansı yakalayamaz. Yaşamın canlı pratiği onun dogmatizme değil aslında Marksizme, Marksizmin temel ilkelerine, karşı cepheden savaş açtığı kısa zamanda açığa çıkarır ve gerçekte dogmatizme karşı da kılıcın bir yanıyla mücadele yürüten Marksizmin keskin kılıcı karşısında ölümcül darbeler almaktan kurtulamaz.

Lenin'in "**objektif olarak onlar burjuvazinin bir siyasal müfrezesi, onun etkisinin taşıyıcıları, işçi hareketi içindeki ajanlardır**" diye değerlendirdiği revizyonizmi Mao'da aynı şekilde tehlikeli bir akım olarak değerlendirir ve şu sözlerle dikkati onun üzerine çeker: "**Revizyonizmi ya da sağ oportünizm, dogmatizmden de tehlikeli bir burjuva düşünce akımıdır. Revizyonistler yani sağ oportünistler, Marksizme sözde bağlıdır; onlar da "dogmatizmi" eleştirirler. Ama aslında saldırdıkları şey Marksizmin özüdür. Marksizme ve diyalektikçe karşı çıkarlar ya da onları çarpıtırlar; demokratik halk diktatörlüğüne ve komünist partinin önder rolüne karşı çıkarlar ya da onları zayıflatmaya çalışırlar; sosyalist dönüşüme ve sosyalist inşaya karşı çıkarlar ya da onları zayıflatmaya çalışırlar. Ülkemizde sosyalist devrimin esas olarak zafere ulaşmasından sonra bile boş yere kapitalist düze-**

ni geri getirmeyi umanlar ve işçi sınıfıyla ideolojik cephe de dahil olmak üzere her cephe mücadeleden edener hâlâ olacaktır. Revizyonistler bu mücadelede onların sağ koludur." (Mao Zedung Seçme Eserler 5. Aydınlık Yayınları, st. 471).

OPORTUNİZMİN "SOL"U

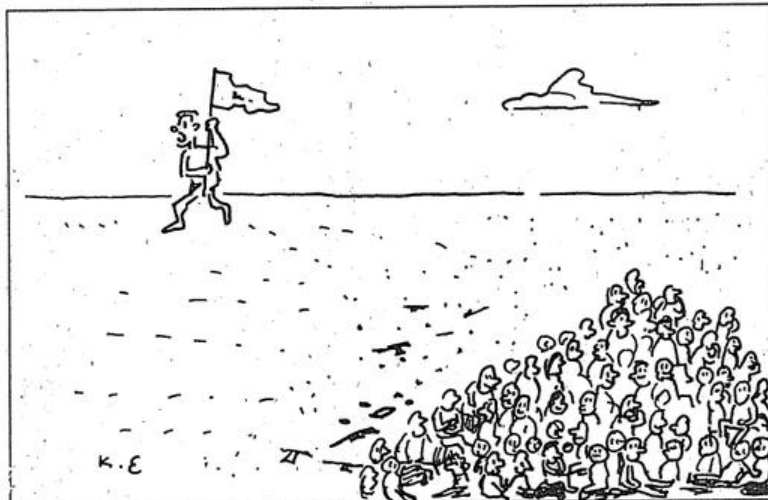
"Sol" oportünizm ise, her ne kadar "sol" lafızlarla anılsa ve "sol" çıkışlarla kendisini gündeme getirir de vardığı noktaya sağ oportünistlerin olduğu nokta olmaktadır.

Genel olarak, düşmanın gücünü küçümseyen ve kendi gücünü aşırı abartan "sol" oportünizmde -aslında kitlelere güvensizlik duyarak- politikasını bu asırlıklara dayandırarak saptadığından; kitlelere güvenmemek ve onlardan kopmak, birkaç kahramana işi götürmek noktasına kadar varır. Politikada uzlaşmadan, esneklikten nefret eder, sektör ve kırıcıdır. Politik belirlenmelerine ve hareket tarzına bu abartıcılık ve aceleci damgasını vurduğundan yerli yersiz düşmanla "**hesaplaşmaya**" girer. Kitlelerden kopuktur. "**Büyük**" işler yaptığından kitleler pasif konumda kalır. Sonuçta her "**hesaplaşma**"sında yenilere kitlelerde davaya güvensizlik tohumları yaratır. "**Düşmanın çok güçlü olduğu, yenilemezliği**" fikrinin yaratılmasına ya da geliştirilmesine hizmet eder. Yumuşak ve esnek değil, sert ve katıdır. Esnemez, uzlaşmaz ancak kırılır ve kitlelerin yılgınlığa kapılmasına "**istemeyerek**" hizmet eder.

"Sol" oportünizm giderek dogmatizm noktasına varır ve gerçeğin subjektif (kendisinin açısından abartılı) ele alınışı noktasıyla genel doğruların aynı şekilde algılanıp her koşul ve zamanda aynı davranış tarzına girilmesi anlayışı bütünüleşir. Artık neredeyse güncelin değerlendirilmesine de gerek duymaz. Saptanan yöntem ve genel politik doğrular yeterlidir.

Ve sağ oportünizm ile revizyonizm dogmatizmin imdadına yetişir. Pasifizm, yılgınlık ve temel doğruların reddini Marksizm adına eleştirir; pasifizm karşısında radikalizmin, revizyonizm karşısında Marksizmin temsilcisi gibi davranmaya çalışır. Belli bir "haklı" pozisyonda bulur bu süreçte. Ancak Marksizmin "**somut koşulların somut tahlili**" ilkesi ve "devrimci kitlelerin eseri" olduğu tezleri karşısında fazla da tutunacak bir dal bulamaz. Subjektif zeminde tutunacak fazla gücü yoktur.

Ülkemizde ML söyleminin "sol" oportünistlerce de kullanılıyor olması ve bir noktada kitlelerin tepki duyularına hitap ediyor olması nedeniyle "**sol oportünizm sağ oportünizmden iyidir**" gibi bir anlayışın gelişme zemini vardır; ve belli oranda bu anlayış mevcuttur da. İlk bakışta sempati toplasa da getireceği olumsuzluklar ve yayacağı yılgınlık ve güvensizlik tohumları nedeniyle sağ oportünizm kadar

tehlikelidir ve ideolojik mücadele noktasında tavizsiz savaşım yürütülmelidir.

HER KOŞULDA İDEOLOJİK MÜCADELE

Anti-ML akımlara karşı ideolojik mücadelenin hiçbir koşulda vazgeçilemez bir olgu olduğunun altını özellikle çizmek istiyoruz. Zayıf düşünene karşı aslan, güçlüeneye karşı kedi gibi davranarak ideolojik mücadele yürütülemez. Tam tersine, ML-MZD karıştı hangi akım geliyorsa ML'lerin mızrağın ucunu esas olarak ona yöneltmeleri bir zorunluluktur. Sağ oportünizmin güçlendiği bir süreçte ML'lerin de esas eleştirilerini sektelemez, dogmatizme yöneltmeleri; sol oportünizmin güçlendiği bir süreçte ise pasifizm ve uzlaşmacılığa var gücüyle saldırmaları aynı şekilde doğru bir yönelim olmayacak ve istemedene de olsa güçlenmiş olan sapma ile aynı paralele düşmüş ve onun değirmenine su taşımış olacaktır. ML'ler açısından doğru mücadele tarzı, zayıf düşen anti-ML anlayışa karşı mücadeleye ara vermeyerek ve onu görmezden gelme hatasına düşmeyerek saldırılarını esas yönelteceği hedef, güçlenmiş olan anti-ML akım olmalıdır. Zira o süreçte kitleleri en fazla etkisi altına alan sapma odur ve kitlelerin onun etki alanından kurtarılması gereken akım da odur. İkinci bir nokta ise hangi konumda olursa olsun sapmalara karşı çıkışımız ML doğrularının savunulması ve kitlelerin ML safılarına çekilmesi ya da etkisi altına alınması amacıyla yapıyor olmalıdır. "Gelişen anti-ML akım budur, onun etkisi kırılmalı da ne olursa olsun" anlayışında ML bir anlayış değildir.

İDEOLOJİK MÜCADELE ALANLARI VE YÖNTEMLERİ

İdeolojik mücadele alanları olarak belli başlı üç alan sayılabilir. Düşmana karşı politik, ekonomik, askeri vb. mücadele biçim ve amaçlarıyla içiçe geçmiş teşhir ve yıkıcı/yok edici tarzı hedefleyen ideolojik mücadele ile; Halk safılarında bulunan güçlerin anlayış ve pratiklerine karşı yürütmeye çalıştığımız hedefleyen ideolojik mücadele. Üçüncüsü de, Komünist Partisi içinde yürütülecek ideolojik mücadeledir.

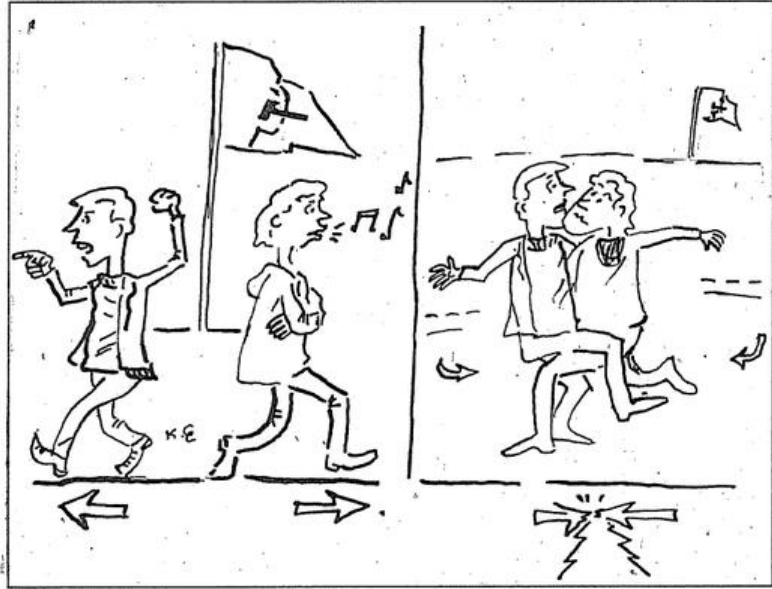
Konuya ilişkin Mao Zedung'un özlü anlatımını buraya aktararak devam etmekte yarar var. 27 Şubat 1957'de, "Halk içindeki Çelişmelerin Doğru Ele Alınması Üzerine" ana başlığı altında yer alan ve başlığı "Yüz Çiçek Açsın, Yüz Düşünce Akımı Birbirleriyle Yarışsın" ve "Uzun Süreli Bir Arada Yaşama ve Karşılıklı Denetim" üzerine olan bölümde Mao Zedung konuyu şöyle ele alıyor: "Marksist olmayan görüşlere karşı siyasetimiz ne olmalıdır? Kesinlikle karşı devrimciler ve sosyalizm davasını baltalayanlar söz konusu olduğu zaman, sorunu çözmek kolaydır: onların konuşma özgürlüğünü ellerinden alınız. Ama halk içindeki hatalı görüşler tamamen farklı bir şeydir. Böyle görüşleri yasaklayıp, onlara hiçbir ifade olanağı tanımazlık edebilir miyiz? Hiç kuşkusuz hayır. Halk içindeki ideolojik sorunları ele alırken, insanın düşünsel dünyası ile ilgili sorunları ele alırken kaba yöntemler kullanılmak yalnızca yararsız değil, aynı zamanda son derece zararlıdır. Yanlış görüşlerin dile getirilmesini yasaklayabilirsin, ama bu görüşler varlıklarını sürdürecektir. Ote-

yandan, eğer doğru görüşler limonlukta yetiştirilirse, hayatın fırtınalarıyla karşı karşıya kalmazlarsa ve hastalığa karşı bağımsızlık kazanmazlarsa, hatalı görüşlere karşı zafer kazanamazlar. Bu nedenle doğru görüşleri yalnızca tartışma, eleştiri ve ikna yöntemiyle gerçekten geliştirebilir, hatalı görüşlerin üstesinden gelebilir ve sorunları gerçekten çözebiliriz." (Seçme Eserler 5, sf. 470).

Mao'nun Sosyalist Çin koşullarında ortaya koyduğu doğru ele alış tarzını ülkemizin içinde bulunduğumuz koşullarına indirgediğimizde "karşı-devrimcilerin konuşma özgürlüğünün ellerinden alınmasının" koşulu yoktur. Tam tersine bugün en çok konuşan, en fazla propaganda yapan ve proletarya ve emekçilerin konuşma özgürlüğünü elinden alan burjuvazi ve büyük tüp ağalardır. O halde sorun esasta egemen sınıflara karşı konuşabildiğimiz her alanda teşhir edici ve hegemonyasını yok edici/yıkıcı anlayış ve propagandayı sürdürmek, devrim mücadelesine bu cepheden de katkıda bulunmaktır. Egemen sınıfların ideolojilerine (Emperyalist-Feodal ideolojik harmanlamaya) karşı düzeltme siyaseti doğru bir siyaset değildir. Çünkü o bir sapma değil, karşı ideolojidir. Ona cepheden savaş açmak gerekiyor. Egemen sınıf anlayışlarına karşı her alanda; ekonomik, politik, felsefi, kültür-sanat, sosyal yaşam vb. yani toplum ve insan yaşamının ne kadar alanı varsa o alanlarla ML-MZD anlayışıyla karşı durmak, teşhir ve yok etmek önde gelen birincil görevimizdir. Karşı-cepheden olan ve açık olduğu için mücadele edilmesi nispeten "kolay" olan bu durum yanında, kendisini Marksizm olarak tanıtan dogmatik ve revizyonist akımlar da en az o kadar tehlikelidir. Hem açığa çıkarılmaları sorunu olduğundan hem de halk içinde Marksizm adına belli bir etki yaratıkları açısından ve nihayet revizyonistlerin halk içindeki burjuvazinin ajanları oldukları için çok daha yıkıcı olabilmektedirler. Kaleyde dıstan saldıran düşmanın vereceği zayıflatıcı içten ele geçirmeye çalışılan vereceği zayıflatıcı boynularını kestirmeye herhalde zor değildir. İrderdikilerin aynı zamanda "bizden" olmaları onlara karşı yürütülecek ideolojik mücadelenin hem kaçınılmazlığını ve zorunluluğunu ortaya koymaktadır hem de uygulanacak yöntemin canalıcı önemini.

Devrim ve komünist partiler tarihine bakıldığında iki çizgi mücadelesinin ve halk güçleri arasındaki çelişkilerin neredeyse belirleyici bir öneme sahip olduğunu görürüz. Zira Demokratik-Merkeziyetçilikle çelik disiplini sağlayamamış ve iki çizgi mücadelesinin kızgın ateşinde pişerek parti birliğini oluşturamamış partilerin kendi içinde ve halk arasında yetkin bir konuma gelmeleri sözkonusu olmamıştır. Halk içindeki çelişkilere o taş catlayan sabrı ve doğru yaklaşımı gösteremeyenlerin halkla bütünleşmeleri ancak bir istek olarak kalmak zorundadır.

İdeolojik mücadelede uygulanacak yöntem ve kullanılacak dil bizim hangi amaçla hareket ettiğimizi de gösterecektir. Kazanmak mı istiyoruz, yok etmek mi? Halk içindeki çelişkilere anti-ML akım savunucularını dönüştürmek, ikna etmek temel hedeflerdir. Toplumdaki ara katmanlar, yaşamlarının yarattığı ideoloji ile birlikte egemen sınıflardan etkilenmelerinin de oluşturduğu bu tür sapmaların üzerine dostlukla gidilmesinin temel nedeni, onların düzene karşı bir konumda olan halk kav-

ramı içinde yer almalarıdır. Devrim karşı-devrim arasındaki çelişkide devrim cephesinde yer alıyormalarıdır. Ve halk güçlerinin en azından önemli bir bölümünü parti çizgisi etrafında birleşmelerini (onlarla ortak olunan her noktada onların katılımını) sağlayamayan bir hareket başarılı olamaz. Komünist partisi bir kadrolar oluşumudur. Ya da daha doğru bir ifadeyle işçi sınıfının en ileri kesiminin, sınıf bilincini insanları (hangi sınıfsal tabandan gelirse gelsin-ki temel olarak işçi-köylü ve emekçi kesimlerden geleceği açıktır) oluşturduğu bir politik örgütlenmedir. Bu, ezilenlerin sayı olarak çok az bir kısmı demektir. Sadece bu sayıyla devrim yapılamayacağı, bunu Marksizmin reddettiği de biliniyor. O halde işçi sınıfının önemli bir kesimini etki altına almanın yanında aynı etkinliği diğer halk sınıf ve tabakalarının üzerinde göstermekte komünistlerin görevidir. Ülkemizin özgül koşullarında işçiköylü ittifakı temelinde dayanan hareket tarzı, başka birleşilebilecek güçlerle de birleşmeyi hedef almak zorundadır. Bunun yanında bu güçlerle birleşilmesini zorunlu kılan ikinci etken de savaşın gücü en zayıf ve yalnız bırakma, yani savaş sanatının da bir gerekliliği olmasıdır. Marksist savaş tarihi bize, yok edilecek hedefi yalnızlaştırma, saldırı güçleri birleştirme siyasetinin doğru bir siyaset olduğunu göstermektedir. O halde hem politik hem de askerî nedenler birliğimizi, cephemizi genişletmemiz gerektiğini bize gösteriyorlar. Böyle bir birliği oluşturmak ise açtıkları zorla, aldatma ve hileyle değil, demokratik yaklaşım, ikna ve inandırma yoluyla gerçekleştirilebilir. Ülkemizde halkın üç büyük silahtı diye adlandırdığımız Komünist parti, Halk Ordusu ve Halk Devrimci Birleşik Cephesi doğru birlik siyasetinin ürünleridir. Ve bunlar oluşturulmadan devrimin başarılması mümkün değildir.

Ülkemiz tarihine bakıldığında sol güçlerin (ki her biri kendisini Marksist-Leninist değerlendirmiyor) halk içindeki çelişkilerin ele alınışında çok da sağlıklı bir rota izledikleri söylenemez. Söylemde belki de sapma denebilecek tek aykırı sözcük söylemeye özen gösteren hareketlerin dahi, teoride zevahiri kurtarmaktan öteye gidemedikleri gözüküyor. Bunun temel nedeni kuşkusuz Marksist-Leninist ve Mao Zedung Düşüncesini temelinde bir politika ve anlayışa sahip olmamaları ve kendi küçük-burjuva sınıf anlayışlarıyla hareket etmeleridir. Temsil ettikleri ara katmanları dahi kucaklamaktan uzak olan bu kesimlerden zaten böyle bir şey beklenmesi de sözkonusu değildir. Bunu ancak tarihsel olarak devrimi, sosyalizmi ve sınıfsız toplum yaratılmasını üstlenen proletarya ve onun Marksist-Leninist sınıf partisi üstlenebilir ve başarabilir.

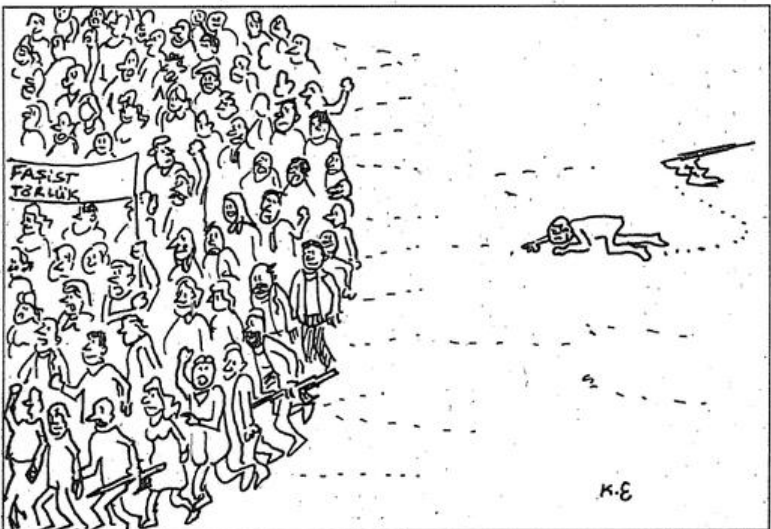
(Milli bn.) burjuvazi ve küçük-burjuvazi kaçınılmaz olarak kendi ideolojilerini dile getireceklerdir. Onların siyasi ve ideolojik meselelerde her yola başvurarak inatla üst çıkmaya çalışmaları kaçınılmazdır. Başka türlü davranmalarını bekleyemeyiz. Onlara karşı bastırma yöntemine başvurarak fikirlerini dile getirmelerini önlemeli, tersine fikirleri ortaya koymalarına izin vermeli, aynı zamanda onlarla tartışmalı ve onları uygun bir biçimde eleştirmeliyiz. (...) Hatalar eleştirilmeli ve zehirli otlara karşı yerşirdikleri her-yerde

mücadele edilmelidir. Bununla birlikte bu eleştiri dogmatik olmamalı, metafizik yöntem kullanılmamalı, tam tersine diyalektik yöntemin uygulanması için her türlü çaba harcanmalıdır. Gerekli olan, bilimsel tahlil yapmak ve ikna edici görüşler ortaya koymaktır. Dogmatik eleştiri hiç birşeyi çözmez. Her türlü zehirli ota karşıyız ama gerçek zehirli otları gerçek kokulu çiçekler arasında dikkatli bir ayırım yapmalıyız. Halk kitleleriyle birlikte, bu ikisi arasında dikkatli bir ayırım yapmasını ve zehirli otlarla mücadele etmek için doğru yöntemler kullanmasını öğrenmeliyiz... (1957 Mao Zedung, Seçme Eseler 5, sf. 471).

İlkelerde katı, politika/taktiklerde esnek olma siyaseti tek doğru siyasettir. Halk içindeki çelişkileri ele alacak ideolojik ve politik formasyona sahip olan Marksist-Leninist proletarya partisi aynı şekilde "kazancı" anlayışını parti içine de indirmeye ve uygulamak zorundadır. Her ne kadar komünist partisi içindeki çelişmeler iyi ile kötü; doğru ile yanlış arasındaki bir mücadele olarak gözükse de onun temeli de yine sınıflararası çelişkide kendisini temellendirmektedir. Bu tür çelişkiler de halk içindeki çelişkiler boyutunda ele alınmak ve o anlayışla çözümlenmek zorundadır. Kuşkusuz, proleter ideoloji ve proleter siyaset dışındaki tüm ideoloji ve siyasetler öz itibarıyla burjuva niteliktedir, kapitalizm damgalıdır, ancak bunlar bir bütün olarak o temelde çökilemediği sürece birer sapma olarak değerlendirilmeli ve öyle ele alınarak çözümlenmek zorundadır.

Proletarya partisi ve üyeleri toplumun ve sınıf mücadelesinin bir ürünüdür ve ondan yalıtılmış değil, tam tersine onun en kızgın yerinde ve sürdürücüsü konumundadır. Bu ilişki, sapmaya yolaçan nedenler "birincisi, sınıf mücadelesi koşullarında, burjuvazinin ve burjuva ideolojisinin proletarya ve onun partisi üzerindeki baskısı ... ikincisi, işçi sınıfının heterojen bileşimidir, işçi sınıfı içinde farklı katmanların varlığıdır." (Stalin Muhalefet üzerine C. 2, sf. 72, İnter Yayıncıları) Bu nedenlerle sınıf mücadelesi, proletarya ile burjuvazi arasındaki savaşım, kendi mecrasında proletarya partisi içinde de sürmektedir.

Proletarya partisine alınanlar kuşkusuz "burjuva" unsurlar olarak alınıp kabul edilmiyorlardı. Böyle düşünmek çok saçma olacaktır. Eğer öyle olsaydı bu unsurları partiyeye almamakla sorun halledilmiş olurdu. Sorun tamamen sınıf mücadelesiyle bağlantıda, zıtların birliği ve birbirine dönüşümünde aranmalıdır. Bazıları parti içinde iki çizgi mücadelesinin sözkonusu edilemeyeceğini, farklı bir çizginin olabileceğini varsaymanın böyle bir çizgiyi istemek ve benimsemek olacağını ve bunun da kaçınılmaz olarak hizip ve bölünmelere yolaçacağına iddia ediyorlar. Bunun kaçınılmaz olduğunu, aksinin eşyanın tabiatına aykırı olduğunu görmek istemiyorlar. Kuşkusuz böylelikle de proletarya ve komünistleri burjuva anlayış ve sapmalara karşı silahsızlandırmış oluyorlar. Yaşanları, hatta kendilerinin yaşadığı gerçekliği bile görmek istemeyenlere gerçekleri anlatmanın olanağı yoktur. "Görme istemeyenden daha kör, duymak istemeyenden daha sağır yoktur" diye bir söz var. Tam da böyleleri için söylenmiş olsa gerek.

Türkiyede 1 Mayıs denildiğinde akla ilk gelen Taksim'dir. Çünkü Taksim birçok kez kanla yağrılmış ve 1 Mayıs'a sembol olmuştur.

12 Eylül yasağı 1989'da burada açılmaya çalışılmış ve 1990 direnişine sahne olmuştur. Doğal olarak mücadelenin geliştiği dönemlerde köşeye sıkışan burjuvazi tavizkar davranır. Ancak yenilgiyi hazmedememenin yarattığı ruh haliyle hareket ettirildiğinde daima, durumu kendi lehine çevirmeye çalışır.

Baskı ve zulmün döngüsünde gelişen halk muhalefetini köreltmek için yedeğindeki demokrasi adına harekete geçirir.

Burjuvazi, uzlaşmacı reformist sarı sendika ağaları arasındaki çelişkidenden de yararlanarak bu yıl 1 Mayıs'ın Taksim gibi sembolleşmiş alanların dışında kutlanmasına yeşil ışık yaktı. Böylece görev de kusur etmeyen Türk-İş ve DISK işçi sınıfının gücünü bölerek, ayrı ayrı yerlerde 1 Mayıs kutlamaları düzenledi.

İşçi sınıfının sendika ağalarının eline teslim etmeyen sınıf bilinciyle proletarya, doğru tavrını koyarak Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'ndaki gösterilere katıldı.

Bu birkaç açıdan önemlidir:

1- Uzun yıllardır Türk-İş içinde mücadele edilerek elde edilen mevzilerin olması.

2- İşçi sınıfının ezici çoğunluğunun hala Türk-İş bünyesinde örgütlü olması.

3- Türk-İş'in 1 Mayıs'ı devlet törenine çevirme planının olması.

4- Bunlara bağlı olarak bu alanda kızıl 1 Mayıs'ı özüne uygun kutlamak ve "işçi dostu" kesilen sendika ağalarını teşhir etmek.

Nitekim, Abide-i Hürriyet Meydanı'nı dolduran işçilerin hep bir ağızdan "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak, 1 Mayıs'ta Taksim'e, Kahrolsun sendika ağaları" gibi sloganlar haykırması, İstiklâl Marşı'nın kesilmesine neden olmuş ve böylece daha işin başında Türk-İş ağalarının hevesi kursağında bırakılmıştır. Psikolojik üstünlüğü ele geçiren devrimciler karşısında aceze düşen Türk-İş başkanı Bayram Meral, "12 Eylül işçi haklarını gasp etti, 1 Mayıs yasallaşmalıdır" şeklinde konuşmak zorunda kaldı.

Devrimci çoğunun iktidarı hedefleyen sloganlarda ifadesini bulması ve 1 Mayıs'ın özüne yarışı şekilde kutlanması devlet destekli Türk-İş yöneticileri-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

1 Mayıs'ın ardından

ni oldukça rahatsız ettiğinden, kürsüdeki görevleri biter bitmez alanı devrimcilere terk ettiler. Bu bir başarıdır.

Bu başarı, devrimcilerin uzun yıllardır Türk-İş içinde dişe diş yürüttükleri mücadele sonucu elde edilmiştir. Dolayısıyla kazanılmış bu mevzilerin korunması yerine, dar grupçu anlayışlar uğruna terk edilmiş, halinde sendika ağalarına rahat nefes alacakları. Zaten hakim sınıfların konfederasyonlara ayrı ayrı yerlerde miting izni vermesi devrimcilerin gücünü bölme amaçlıydı. Her ne kadar DISK bu misyonu oynamaya çalıştıysa da pek başarılı olmadı.

DISK yasallığı elde ettiği günden bugüne kadar, gerek çalışmalarıyla, gerekse mücadelesiyle kendisini işçiler için bir çekim merkezi haline getirmemiştir. Ve henüz işçiler üye olmak için DISK'i aramıyor, DISK işçileri arıyor. Dolayısıyla Pendik miting'i bir yandan DISK'in diğer yandan SHP-CHP-SBP-STP-HEP gibi partilerin gövde gösterisi niteliğindedir.

Ayrıca kitle tabanından yoksun DISK'in oyununa gelerek ona yanan Kamu Çalışanları Platformu'na en güzel cevabı "işçi-memur elele genel greve" sloganını Abide-i Hürriyet Meydanı'ndan haykırarak işçiler verdi. Çünkü; "Türk-İş ve DISK arasında

hiçbir fark yoktur, işçi sınıfının olduğu her alan örgütlenmek için aynı öneme sahiptir" şeklinde düz mantık yürüterek tabanıza DISK'i göremeye yanlışlığına düşüldüğünden kitleden soyutlanmıştır. Yine aynı mantıkla hareket eden bir kısım sosyalist dergi çevresi de Pendik mitingine katılma yanlışlığına düşmüştür.

Nitekim "söz hakkımız var" diye mitingde katılan birçok kesime, DISK ağaları, meydana PKK bayrağı açıldı diye alele acele miting bitirerek konuşma fırsatı vermemiştir.

İşçi sınıfının ancak yüzde 10'unu teşkil eden Pendik miting'i, ne 1 Mayıs'ı özüne yarışı şekilde kutlamış, ne de sınıfa hizmet etmiştir.

Abide-i Hürriyet Meydanı'nda devrimcilerin insiyatifi ele geçirmesini hazmedemeyen sendika ağaları, alele acele meydana terk ederken, çevik kuvveti devreye soktular. Ve polis miting alanından yürüyüş halinde çıkan devrimcilerin üzerine saldırdı. Amaç, devrimcileri kitleden soyutlamak ve Taksim Alanı'na yönelmelerini engellemektir. Tüm bunlar Türk-İş mitinginin devrimcilerin insiyatifi geçtiğini gösteriyor. ML'lerin devlet destekli Türk-İş'te önemli mevziler elde ettiğini de kanıtıyor.

İşçi sınıfının 93 1 Mayıs'ında, İstiklâl Marşı'nı enternasyonalist sutturarak, 1 Mayıs'ı gerçek anlamda sahiplenmesi ve Taksim Alanı'nı talep etmesi ileri bir adımdır. İşçilerin, bürokrat ve sarı sendika ağalarının gücünü bölmesine seyirci kalmaması, demokratik sendikal birliklerin yaratılmasının habercisidir.

Bunların yanısıra eksiklikler de vardı. Sınıf bilinci işçilerin esas gücünü hareket geçirmede yetersiz kalması, bir olumsuzluktu.

Devrimci sloganların miting alanında hakim olması nedeniyle sendika ağalarının polisle işbirliğine girerek yaratabilecekleri provakasyona karşı kitleler hazır tutulmamıştır.

Dolayısıyla, miting bitiminde polis saldırısını geri püskürtmede yetersiz kaldı.

İşçi sınıfının mücadelesinin gelişmesi, silahlı mücadelenin önemini giderek daha çok dayatmaktadır. Zira TC.'yi sıkıştırarak iki önemli güç; dağda gerilla, şehirde işçi sınıfıdır. Öntümüzdeki süreç bunun için elverişlidir.

Tüm Sağlık-Sen Bakırköy Şubesi'nin Kongresi

Tüm Sağlık-Sen Bakırköy Şubesi 1. Olağan Genel Kurulu, 8 Mayıs'ta Bakırköy'deki Havatlı Beldesi binasında yapıldı.

Sendikamız toplam 56 delegesinin 51'i oylamaya katıldı... Kongre sonucu yapılan oylamada Hüseyin Balcı şube başkanı seçildi.

Tüm Sağlık-Sen'in İstanbul'daki diğer şubelerindeki kongrelerle kıyaslandığında Bakırköy şubesi kongresi sakin ve olumlu bir hava içinde geçti. Saat 10.00'da başlayan kongrede divan üyelerinin seçimi yapıldı. Divan üyelerinin seçiminin sonra, saat 13.00'e kadar eski şube yönetiminin faaliyet raporunu ve diğer sekreterliklerin faaliyet raporlarını okundu. Genel olarak eski yönetime fazla eleştiri yapılmadı. Ancak Mali Rapor hakkında eleştiriler getirildi.

Saat 14.00'te yeni yönetim adayları kendilerini tanıtmaya konuşmaları yaptılar. Ardından seçim kurulu belirlendi. Divan, seçim kuruluna görevini devrettikten sonra seçime geçildi.

Kongrede rekabet yoktu çünkü eski yönetimin icraatları olumlu bulunuyordu. Bu nedenle seçime tek liste sunuldu. Liste tamamen eski yöneticilerinden oluşuyordu... Sadece sosyal işler sekreteri olarak farklı bir isim önerildi. Yapılan seçimde eski yönetim yeniden seçildi.

Ali Kayabulut
(Genel Sekreter)
Nazlı Top
(Örgütlenme Sekreteri)
Kadriye Keseryay
(Eğitim Sekreteri)
Gülfidan Turgut
(Mali Sekreter)
Perihan Üge
(Basın-Yayın Sekreteri)
Metin Aygül
(Toplusözleşme Sekreteri)
Metin Ulusoy
(Sosyal İşler Sekreteri)
Hatice İldan
(Hukuk Sekreteri)

KARACA'DA, ASKER KÖKENLİ İDARE AMİRLERİ VE KIŞLA DİSİPLİNİ

"Ha temsilciye gitmişsin ha patrona!"

İstanbul, Özgür Gelecek/Suna Şimşek 19 yaşında. Topkapı'da kurulu Karaca Orme Sanayi A.Ş.'de 4 yıldır çalışıyordu. 30 Nisan günü arkadaşlarına 1 Mayıs'ı hatırlattı. Buna o gün arkadaşlarına şöyle bir konuşma yapmıştı: "Sendikamız da mitingde katılacak. Bu yasal bir bayram. Bizim de katılmamız gerekir. Bunu bize bahar bayramı olarak yutturuyorlar. 1 Mayıs işçilerin bayramı. Kanmayalım. Yarınki miting hepimiz katılalım." Genç işçi, konuşması bitince idareden çağırıldı ve atıldığı bildirildi.

Şimşek'in çalıştığı Karaca'da 500 işçi çalışıyor. Bu işçilerin yüzde 90'ı kadın. Fabrikada örgütlü Teksif Sendikası Topkapı Şubesi işverenle işbirliği halinde olduğundan, bütün koşullar işverenin lehine. İşçilerin bir şikayeti olduğu zaman işyeri temsilciliğine gitmeye çekiniyorlar. Çünkü "ha temsilciye gitmişsin ha patrona!"

İşçilerin günde 300 adet mal (Triko kazak üretiyorlar) çıkarması gerekiyor. Daha az kazak üreten işçiyi, fabrika müdürü Musa Oktay odasına çağırıyor ve "Helalleşiriz yoksa" diye işten çıkarmakla tehdit

ediyor.

Karaca'da aşırı baskı ortamı genellikle dışarıda pek duyulmuyor. İşçi Suna bunun nedenini şöyle açıklıyor: "Her yılbaşında bütün işçiler ve sendikacıları çok lüks otellerde ya da gazirolarda yemeye götürüyorlar. Bizim arkadaşlar da ilk kez hayatlarında böyle yer gördükleri için diğer sorunları pek düşünmüyorlar." Bu yemeğin bedelini ise şöyle tanımlıyor: "İşçilere moral vermek sonra da daha çok sönmürek!"

Karaca'da işçilerin başındaki şef, elindeki not defterine şunları yazıyor: "Tuvalete gitti... 15 dakika kaldı... İki kere tuvalete gitti... Su içti: Şu kadar süre... Sabah 5 dakika geç gelen işçi o günü işe alınmadığı gibi 2 günlük yevmiyesi de kesiliyor. Fabrikada asker kökenli idare-amiri. Cumhuriyet gazetesini bile okutmuyor. "Bifinçlenirler(!) diye."

Bu ağır şartlara karşı, Karaca işçileri isyan etmek yerine, boyun eğip susmayı yeğlediklerinden işveren daha çok azgınlaşıyor. Bu koşullara sadece Suna değil, bütün işçiler hep birlikte karşı çıksaydı....

HAVUTLU BELEDİYE BAŞKANI MUSTAFA ESENKURT:

"Belediye Başkanı değil imparator"

ADANA, Özgür Gelecek/Adana'ya bağlı Havutlu beldesi Belediye Başkanı Mustafa Esenkurt'un 10 yıllık başkanlık dönemi boyunca Yarbasi-Havutlu halkına hiçbir yararlı faaliyet göstermediği; tersine kendi yaktarık çevresine yüklü nakitler çıkararak daha büyük "görevlere" gelmelerini sağladığı söyleniyor. Bununla beraber kendi sermayesini kat kat artırdığı da mal varlığından anlaşılıyor. Bunun en somut örneği, E-5 karayolu üzerindeki kendisine ait Shell petrol ofisi.

Havutlu'da DDBS'li işçilerin anladığına göre ANAP'lı Belediye Başkanı Esenkurt kendisiyle uzlaşmaları yükseltiyor, kendisine karşı çıkarılan işe eziyor. Belediye içerisinde birçok yolsuzluk olayı mevcut olmasına rağmen bu yolsuzluklar hiç kimse tarafından açığa çıkarılmadı, bilenler suskun kaldı. DDBS'li işçiler Esenkurt'un yolsuzluk ve talanlarına şöyle anlattı:

"Havutlu Belediyesi'nin tüm araçlarının akaryakıt teminini kendi petrolünden veriyor. Bu anlamda adeta bir tikel. Bununla da kalmayıp faturaları başka petrol şirketinin üzerine yazıyor!"

Belediye binası yakınlarındaki bir işhanında birahane açıldı ve Esenkurt çevresine tahsis etti. Belediye'ye ait 1000 m2 boş alanı yine kendi yakın çevresine hali saha olarak tahsis etti. Hali saha 10 yıllığına ücretsiz verildi. Ve belediyenin imkanlarıyla ışıklandırıyor."

DDBS'li işçiler, Havutlu Belediye başkanını 10 yıllık belediye başkanlığının da "adeta imparatorluğa dönüştüğünü" nün altını çiziyorlar.

Ayrıca Esenkurt'un Havutlu Belediye'nde yürütmüş olduğu kum nakliyat işi çok düşündürücü olduğunu söyleyen işçiler, "Bu kum nakliyat işi DSİ'den

anlaşmalı olarak nehir yataklarından yapıyor. Bu iş tamamen kendi çıkarları doğrultusunda yürütüldü. İkinci petrol ofisi'nin inşasında kullanılacak kum ve kendisine çok yakın ağaların inşaatlarının kum ihtiyacı da buradan karşılanıyor. Bu nakliyat işinde belediyeye ait araçlar kullanılıyor. Çıkarılan kumun halka satış fiyatı ise oldukça yüksek" diyorlar.

Ayrıca Kürt kökenli işçileri ezmeye çalıştığını da belirtiyorlar. Havutlu halkı Kürt ve Arap milliyetlerinin yoğun olduğu bir yapıya sahip. Hangi milliyetten olursa olsun işçilerin çıkarları ortak olduğunu anlatan DDBS'liler "1990 yılında işçilerin sendikalaşmayı gündeme getirdiklerini, Belediye-İş sendikasına yapılan başvuruları Esenkurt tarafından büyük bir öfkeyle karşılandığını, sendika üyeliklerinin istifaya dönüştürüldüğünü vurguluyorlar ve işçiler arasında başkanın yaptığı ayrıma şu sözlerle değiniyorlar: "Esenkurt mezhep ayrımcılığını da körüküyor. Kendisine yakın olan veya uyum sağlayanların maaşları ödendiği halde, haksızlıklara karşı çıkan işçilerin maaşları, ödenek yapıldığı halde iki aydır ödenmiyor."

Havutlu Belediye Başkanı Esenkurt'un hakkında söylenenlerle ilgili söyleşmek üzere kendisini aradığımızda önce görüncemelik "Azerbaycan gezisinden" dönüşünü bekledik. Başkan döndüğünde notumuzu aldı ve bizi aradı. Ve bütün bunların yalan olduğunu söyledi. DDBS'li işçilerin bize anlattıkları konular için "İspat edilmesi lazım" diyor Esenkurt. İşçiler arasında mezhep ayrımı yapıldığını odasının da Kürt olduğunu, hatta dede tarafının da Kürt olduğunu söylüyor. Benzin istasyonu olduğunu doğruluyor.

Suna Şimşek: 1 Mayıs'a katıldığı için işten atıldı.

5 MAYIS GÜNÜ BELEDİYELERDE ÜRETİM DURDURULDU

Belediye işçilerinden Türkiye çapında hükümete uyarı

İSTANBUL, Özgür Gelecek/5 Mayıs günü sayıları yüz bini bulan belediye emekçileri iş bıraktı. Toplam 2.5 trilyona ulaşan alacaklarının ödenmemesini protesto eden işçiler, buldukları şehirlerdeki Bölge Çalışma müdürlüklerine yürüdüler.

İstanbul'da Küçükçekmece, Bakırköy, Güngören, Bahçelievler, Bağcılar, Kağıthane, Eminönü, Zeytinburnu, Fatih, Belediyelerinde iş bırakma eylemi gerçekleştirildi. İlçelerden gelen eylemciler, saat 10.00'da Fatih Parkı'nda toplandı. Ellerinde dilekçelerle, Unkapanı'ndaki Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne doğru "İşçi kıyımına son" sloganlarıyla yürüdüler.

Anadolu Yakası çalışanları da Üsküdar Belediyesi önünde toplandı. Sabah 10.00'da Üsküdar Belediyesi önünde toplanan 1000'e yakın işçi, Ümraniye'den Beykoz'dan, Kadıköy'den, Kartal'dan gelmişti. Üsküdar Belediyesi çalışanları da eyleme katıldı. Davul zurna eşliğinde halaylar çeken eylemcilerin taşıdığı tek pankart dikkati çekti: "İşçiyi bölme ücretini öde".

Belediye-İş Anadolu Yakası Şubesi Başkanı Şaban Tören, "Belediyelerde biriken alacakların enflasyon karşısında eridiğini" söyledi. Tören "Bizim haklarımızın ödenmediği bu koşullarda tekrar grev hakkımız doğmuştur" dedi.

Anadolu Yakası çalışanları da

İşçiler sendikacılarla pankartlarıyla seslendi: "İşçiyi bölme ücretini öde!"

diğer emekçiler gibi işçinin bölünmesinden kaygı duydıklarını anlattı. Emekçiler, haklarının alınmasında birliğin şart olduğunu düşünüyor. Eyleme katılan Beykoz Belediyesi çalışanları da bir bildiri dağıtarak Beykoz'da yaşanan olayları duyurdular. Uzun süredir iş bırakma eylemi yapan Beykoz Belediyesi işçilerinin yaşadığı baskıları anlatan bildiri yöneticiler şöyle suçlanıyor: "Belediyeçiliği yüzüne gözüne bulaştırın insanlar kendilerine siyasi kariyer yapmak istiyorlar. Demokrasi deyince ağız kulaklarına varan yöneticiler, köylü kurnazlığıyla işçileri bölmeceğini sa- nıyor". İşçiler, Beykoz Belediye-

si'nde çalışan şeflerin, müdürlerin; kenderlinin Genel-İş'e üye yapmaya çalıştıklarını ve bunun için baskı ve sürgün uyguladıklarını anlatıyor.

5 Mayıs günü işten atılan Kağıthane Belediyesi işçileri 450 kilometre yol kat ederek Ankara yürüyüşünü tamamladı. Yürüyüşçüler, "Adil düzen dediler hakkımızı yediler", "Kar, soğuk, fırtına işte geldik Ankara" pankartıyla Refah Partisi Genel Merkezi önüne geldi. Bu arada Ankara'da Altındağ, Etimesgut Belediyesi işçileri de iş bıraktı.

İzmir'de, Bornova, Buca, Konak Belediyesi işçileri buldukları ilçelerden otobüslerle Basma-

ne'ye geldiler. Meydan'da saat 13.00'e kadar oturma eylemi yapan emekçiler, daha sonra 3 bin kişilik bir kortej oluşturdular. "İşçi memur elele, genel greve", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", "Vur vur inlesin, Ankara dinlesin" sloganlarıyla Cumhuriyet Meydanı'na yürüdüler. Atatürk Anıtı'na çelenk bırakan eylemciler, Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne yürürken polis tarafından engellendiler.

Adana'daki iş bırakma eylemi- ne, Büyükşehir Belediyesi, ASKİ, Seyhan ve Yüreğir belediyelerinde çalışan yaklaşık 4 bin 500 işçi katıldı. Belediye-İş Adana 1 No.lu Şube yöneticileri de açlık grevine başladı.

Malatya belediyesinde çalışan 900 dolayında işçi eylemine, belediye otobüs şoförleri de kontak kapatarak katıldı.

İşçi sendikasına güvenmiyor

İzmir DDSB'den bir işçi, belediye işçilerinin 5 Mayıs'taki bir günlük iş bırakma eylemini değerlendirdi.

Amaçları sınıf sendikacılığı olmayan, sendikacılığı geçim kaynağı olarak gören Belediye-İş Sendikası yöneticileri, hem işçilerin gelişen tepkisini bir ölçü kirmaya çalışmak, hem de Genel-İş'le aralarında varolan rekabetten dolayı mevcut olan durumu helikopterle çevirmek için 5 Mayıs'ta 1 günlük iş bırakma eylemini gerçekleştirdiler.

İzmir'de bu eyleme bin dolayında işçi katıldı. Oysa İzmir ve çevresinde belediye işçisi olarak çalışan insanların sayısı 10 binin üzerindeydi. Bu katılım fukaralığının yalnızca İzmir'de olması da mümkün değil. Hemen her yerde katılım azlığı olsa gerek. Çünkü işçiyi sorulmadan alınan karar elbet-

te işçiyi iletilemeyecektir. O gün bir çok işçinin eylemden haberi olmadı. Bir çoğunun da eyleme katılmasının koşulu yoktu.

Her şeyden önce işçi, sendikasına, sendika başkanlarına güvenmiyor. Bunların güvenilecek bir yanları da yok. Ote yandan; örgütsüzlük, dağınlık, dayanışma ruhunun olmaması, yozlaşma ve yabancılaşmanın had safhaya varması, işten atılırsam, bir daha iş bulamam korkusu, bir çok işçinin kadrosuz olması, ve kadrosuzların benî işten daha kolay atılabilir kaygısı, Büyükşehir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur'un 4 bin dolayındaki işçiyi sokağa atması ve bunun etkisini halen sürmesi mevcut koşulları yaratan etkenlerden bir kısmıdır. Bir de sendika ağalarının arasındaki dalışı unutmamak lazım.

KAĞITHANE BELEDİYE İŞÇİLERİ 5 MAYIS'TA ANKARA'DAYDILAR

Başkentte bürokratik çark ve sendikal manevralar

ANKARA, Özgür Gelecek/ RP'li işveren tarafından işlerine son verilen 120 Kağıthane Belediye işçisi 23 günlük uzun yürüyüşlerinin sonunda Eskişehir yolundan Ankara'ya girdiler. Kağıthane Belediye işçilerini Ankara'da DİSK, Belediye-İş 1 no.lu şube, DKO'lar ve öğrenciler karşıladı. İşçilerle yürümek için gelen beş otobüs dolusu insanı polis, Şaban Yurdu önünde durdurdu. Polislin engellemelerine rağmen destekçiler otobüsten indiler. Kararlılığı gören polis, destekçiler işçileri ikna etmeye çalıştı. Polislin gelişigüzel muhatap olunmaması tavrına karşı, Genel-İş yöneticileri polisle görüştüktan sonra, kitle içinde "Polis yürütmeyecek, Fuat Alan Kağıthane işçilerinden başka kimse yürütmeyecek demiş" sözleriyle dönme taraftarı olduklarını kitle içinde yaygınlaştırdılar. Bunun üzerine Genel-İş'e üye işçiler otobüslere binmeye başladılar.

Yürüyüşçü işçilerle destekçiler arasındaki iletişimi sağlamak için dönen Belediye-İş 1 no.lu Şube Başkanı Veli Doğan, olaya müdahale etti. Herkesin araçlardan inmesini söyledi. İşçilerin araçlardan inmesi üzerine, polis, Veli Doğan'a saldırdı. Belediye-İş 1 No.lu şube

işçilerinin anında müdahalesiyle polis geri çekilmek zorunda kaldı. Kağıthane işçileri, destekçilerin bulunduğu yere ulaştıklarında, aralarında çevik kuvvet barikatı vardı. Barikat karanfiller ve sloganlarla aşıldı. Yaklaşık 2500 kişilik kortej "Zafer direnen emekçinin olacak", "Kağıthane işçisi yalnız değildir", "Yaşasın işçilerin birliği", "Birlik Mücadele Zafer", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla Refah Partisi Genel Merkezi'nin önüne yürüdü. RP önünde "Bosna'da Sırp Türkiye'de refah", "Adil düzen şaşırma-sabırımızı taşıma" şeklinde sloganlar atıldı.

Ankara'ya girişlerinde işçilere Avusturya ve Almanya'dan gelen 1 Mayıs Heyeti, Belediye-İş Genel Başkanı Fuat Alan, SHP milletvekillerinden Salman Kaya, Ercan Karakaş, Uluç Gürkan ve Mehmet Kerimoğlu destek verdiler.

RP Genel Merkezinde Genel başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal ile görüşüldü. Heyette Belediye-İş Genel Merkez Yönetim Kurulu'ndan Ahmet Cengiz, Ali Özgül, İşçi Heyeti sözcüsü Selman Yeşilgöz, işçilerden Burçin Togaç ve Yıldırım Eran yer aldı.

Ahmet Tekdal'a yolsuzluk dosyası verildi. Tekdal yanlış adrese gelindiğini, sorunun siyasi değil hukuki olduğunu söyledi. Hükümete ve mahkemelere gidilmesi gerektiğini belirtti. RP'li Şevket Kazan ve Oğuzhan Asiltürk de sorunun ekonomik olduğunu belirtti.

Görüşmenin sonucu RP önünde: türkü söylenip halay çökerek beklenirken, çevik kuvvet destekçilerle yürüyüşçüler arasında girdi. Polislin provokasyonuna gelmeyen işçiler, zincir oluşturarak ters yönden araçlara bindirince kadar destekçileri korudular.

ANKARA'DA GÖRÜŞMELER SÜRÜYOR

Kağıthane işçileri, Ankara'ya gelişlerinin ikinci günü Çalışma Bakanı ile görüştüler. Yolsuzluk dosyasını verdiler. Bakan, konunun araştırılması için Müfettiş Ahmet Temurtenk'i görevlendirdiğini söyledi. Ertesi günü İşçileri Bakanı ile görüşüldü. İşçileri Bakanı da konuyu araştıracağını söyledi. İşçiler, SHP ve CHP ile de görüştüler.

9 Mayıs'ta Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi ve Çankaya Belediyesi'nin ortaklaşa düzenlediği pikniğe katıldılar. İşçiler, Ankara'da bürokrat çevreleri ve kamuoyunu duyarlı hale getirmek için, görüşmelerini sürekli sürdürüyorlar.

10 Mayıs'ta Çalışma Bakanlığı Başmüfettişiyle görüştüler. Müfettiş, Kağıthane Belediyesi hakkında İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü'nü, ilgili iş yasasına 341 kez muhalefetten savcılığa suç duyurusunda bulunduğunu ve Kağıthane Belediyesi'nin 170 milyon lira para cezasına mahkum edildiğini açıkladı.

İşçiler, 11 Mayıs'ta Türk-İş Başkanı Bayram Meral ile görüştüler. Meral, "Belediye işçileri için kaygılarım var. '94 seçimlerinde belediye başkanları bir kıyım içine girecekler. Hazırlıklı olmalısınız... Ankara eylemlerimize azı dışı destekleriniz için gelemedim" derken ağzını açarak dışlerini göster-

120 işçi yağmura, çamura, rüzgara inat yürüdüler "Hak almadan dönmeyeceğiz!"

meyi de ihmal etmedi!

Meral'in işçilere önerdiği yardım hayli ilginçti: "Sizlerin bir kısmını Kağıthane'de, diğerlerini de İstanbul çapında dağıtma- ya hazırım". "Bu sözler, işçilerde satıldıkları hissiyi uyandırdı. Meral, Belediye-İş Sendikası'nı kastederek: "Şevket Yılmaz'a gösterdiği desteğin yarısını bana göstersen bakan neler yaparım... Bu kadar adamın burada kalmasına gerek yok. Bir heyet kalsın, çalışmalarını yürütelim. Bunu değerlendirin." dedi.

HAK ALMADAN DÖNMEYECEĞİZ

Kağıthane belediyesi işçileri İstanbul'dan yola çıkarken Zonguldak maden işçilerinin ve İzmir belediyesi işçilerinin Ankara yürüyüşlerini tartışıp değerlendirmişlerdi, işçi sınıfının kendilerini yüklediği ağır görevlerin bilincindeydiler. İşçiler polislin yol üzerinde ne-relerde barikat kurabileceğini bile hesapladılar. Çünkü "hak almadan dönmeme gibi sorumluluklarımız var" diyorlardı.

İşçiler Ankara'ya ulaştıklarında Türkiye-İş Genel Başkanı Bayram Meral işçilere bir yandan sendikal hesaplar uğruna hoş görünmeye ça-

lışırken, bir yandan da denetiminde tutmaya uğraşıyordu: "Hepinizin burda kalmasına gerek yok" diyecek bu tavrını ele veriyordu. İşçiler Meral'in manevralarının farkındaydılar.

İşçilerin sözcüsü Salman Yeşilgöz, Bayram Meral'i konuşmasını şöyle değerlendirdi: "Olay pasifize edilme isteniyor. Meral'in konuşmaları kendi içerisinde çelişkilerle doludur. Tamamen uzlaşmacı bir mantık içindedir."

Belediye-İş yönetimi de işçilere pek yardımcı olmadı. İşçilere kalacak yer bile ayarlamadı. Kızılay merkezindeki Harb-İş'in toplantı salonunda 2-3 gün kalan işçiler, daha sonra bazı çalışmalarını yüzünden araç trafiğine kapalı olan Maltepe'de bir düğün salonunda kalmaya başladılar. Başkent bürokratları işçileri randevulara, dosyalarla uğraştırıyorlar. "Bugün gel yarın gel", "İlgili bakana, müfettişe sorun" sözleriyle işçileri oyaladılar.

Kağıthane belediyesi işçileri Ankara'da umduklarını bulamadılar. İstanbul'da hareketli bir eylemlilik süreci yaşarken, Ankara'da birden Türk-İş Genel merkezinin ve başkent bürokrasisinin hantal çarkları arasında pasifize olma tehlikesiyle karşı karşıyalar.

Kağıthane belediye işçileri Refah Partisi Genel Merkezi'nin önünde: "Adil düzen dediler hakkımızı yediler".

Ehmede Xani, Kürt derebeyliğinin, Osmanlı egemenliği altında, "hüküm ferma" olduğu bir zaman diliminde yaşadığı. Kürtlerin, feodal parçalanmışlık içinde, Arap dünyasını, acemi ve Avrupa'yı titreten, güçlü Osmanlı gürzü altında, bağımsızlık umutlarını tamamen yitirdikleri bir çağdı bu. Yapıtlarından, Xani'nin özgür düşünceli, cesur ve halk damarı güçlü bir ozan olduğunu anlıyoruz. Mem-u Zin'deki felsefi derinlik, Kürt halk ruhu ve estetik incelik, bizi hemen sarıp sarmalıyor. Binaltıyüzlü yıllarda yaşayan kafa gayet aydınlıktır. Arap ve Acem kültürünün tüm ortadoğuyu ezip geçtiği bir çağda, yapıtlarını Kürtçe yazan, hem de, "revaçtakiler için değil, Kürt çocukları için" yazan kafa alabildiğine aydınlıktır.

Evrere, yaşadığı çağın en ileri düşüncesiyle, sınırsız hayal gücünün gözüyle bakar. Ona göre şu evren, şu "kalıpsız, ölçeksiz ve pergesiz olan" felek çarkı, "muazzam ve yuvarlaktır." Güneş, "Doğu şehsuvarıdır." Onun etrafında, yörüngeleri sedef gibi parlayan dokuz inci vardır. Sonra yıldızlar, "Birbirine katılmış inciler gibi olan yedililer" vardır. Büyük Ayı ya da Küçük Ayı takımları. Kürtlerin onulmaz acısını yüreğine gömen Ozan, bu yıldız mahşerine bakar ve şöyle mırıldanır derdini:

"Mümkün mü acep felek çarkından
Bizim için de çüksün bir yıldız
Bize yar olsun bahtımız
Bir defa da uykudan uyanırsın."

Yaşamın büyük sırrı, büyük yaratıcısı, anlamı ve beaşı olan insanı, nasıl görür, Xani? O'na göre insan, evrensel yaratılışın amacıdır. "Ol' ve 'Oldu' emrinin bir harfidir." Herşey insana tabidir. "Cisimler, maddeden resmedilmişlerdir." Ve "kutsallık, güzelliğin ışığındandır." Ozan'a göre insan, çeşitli bir varlıktır. "İnsanın kendisi hem karanlıktır, hem ışık." Bu noktada, insan ruhunu, aydınlığı temsil eden iyilik ile, karanlığı temsil eden kötülüğün çatışma alanı olarak gören Zerdüştinin etkisi altındadır Ozan.

Batıniler, insanı evrinin özüne yerleştirir ve tanrıdaki tüm özelliklerini, insanında, olduğuna inanırlar. Ozan Xani ise, "bütün insanların ve cinlerin yaratıcısı olan," tanrının, insanında ("İster inanan, ister inanmayanlar olsun") gizlediği inanmadır. İnsan,

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Ehmede Xani'nin insan anlayışı ve özlemi

tanrının aynasıdır. Tanrı, kendi varlığını ve güzelliğini ispat etmek için insanı yaratmıştır. Bu bakımdan, insan başta olmak üzere tüm yaratıklar, tanrının doğuş ufkudur.

Tanrıyı görkemli övgülerle yücelten Ozan, yüreğinden tanrıya karşı beslediği öfkeyi açığa vurmadan da edemez. Tanrıyı, aşık, dileksiz, övünen ve nazlanan sevgiliye" benzetir. Acemlerin, Arapların ve Türklerin, ateşe aşık olan Kürtlere neler ettiklerini Xani çok iyi bilmektedir. Kürtlerin, islamlaşmasından sonraki durumunu, kölelik boyunduruğunun ağırlaştığı bir devir olarak görür.

Ateşten yaratılan şeytanın, sonsuza kadar cehennem ateşine çarptırılması olmasını kabullenemez. "Zavallı, günahsız şeytan," der. "Günde bin ibadet ediyordun, tanrıya." "Bir defa olsun secde etmeden, başkasının özündü," diye yakınır. Ve Ozan açığatan saldıramaz tanrıya. Ama şöyle mırıldanır:

"Hulâsa: Senin hikmetinden anlayan
Bir tek fert görmedik, maşallah!"

Ozan, şeytanın durumuyla, Kürtlerin durumu ara-

sında bir benzerlik mi kuruyor acaba? Kürtlerin cin tayfasından geldiğini söyleyen egemen kavimlerin inadına mı yapıyor yoksa? Bilemiyoruz.

Ozan, Peygambere övgüler dizerken, büyük yığınları, bilgilerini, abideri anlatır gibidir. Zaten O'na göre, "Bilginlerin hepsi peygamber gibidir." Betimlediği güç, "Çadırsız, hanbız saraysızdır." "Mal mülk sahibi değil, iyilik sahibidir." Okuma yazma bilmediği halde, kamu öğreticisidir. Bağırır mı, sesi tüm dünyayı doldurmaktadır. "Davulsuz ve bayraksızdır." Ve içindeki o ateşli özlemi, şöyle ayaklandırmış Ozan:

"İptal etti tüm dinleri ve de kitapları
Gösterdi herşeyin kamut ve nedenini
Baktı ki dünya küfürle dolu
Çekti peygamberliğinden bir sofraya
Yeryüzünde bulunan tüm halkları
Cömertçe o sofraya buyur etti."

Peki bu ayaklanmaya, bu iptal edişe, bu sofraya karşı çıkanlar kimlerdir? Hakan, Kayser, Kısra... Kitabın ve kılıcın, birbirinden koparılması gereken bu iki kutsal aracın, kudretine, dönüştürücü gücüne fena halde tutkundur Ozan. Cansızları konuşturan, bitkileri filizlendiren, hayvanları nandıran bir gün gücün derin özlemi içindedir.

"Kısacası: Dünya kılıçla ve iyilikle
İnsana ram olur, boyun eğer."

Dağların dumanlı atmosferinde yaşayan özgürlük aşığı bir ozanın özlemi, mevcut kölelik zincirinin kırılmasından başka ne olabilir ki? Halkın gücüne güvenen bu Ozanın bakışları ufuk çizgisindedir. Oradan çıkıp gelecek olan çobanın bekleyişi içindedir. Yediden yetmişe tüm boynu bükükler, aynı bekleyiş içindedir. Bir elinde kitap, diğer elinde kılıçla çıkıp gelmelidir öncü. O gelmeden, şöhrət şehrinin fetehmenin, himmet ülkesine boyun eğdirmenin olanağı yoktur. Kılıcın Kudretini, kalemin kadriyi duyuracak, bildirecek olan odur.

Kaç bin yıldır, Demirci Kawa'nın, ufuk çizgisinden çıkıp gelmesini bekliyor, Kürtlerin boynubükükleri. "Sapıklık vadisinde başboş gezen o büyük büyücü-yü, güllüncü shirbazı dinleyin. Dinleyin ki, boynunuz dikelsin, akkorlanmış demir yumağı gibi işisin kelleniz.

"TOHUM'A TÜRKÜ" ÜZERİNE KEMAL DİNÇ'LE SÖYLEŞİ

Halkla içiçe olmak sanatçıyı üretken kılar

ATİK'in katkılarıyla Türkiye'ye gelen Kemal Dinç-Fikret Oral ikilisi, Mayıs ayı içerisinde "Tohuma Türkü" isimli ilk kasetlerini çıkardılar. Gruptan Kemal Dinç'le Avrupa Temsilciliğimiz konuştu.

Özgür Gelecek: Tohuma Türkü adlı kasetinizin geçtiğimiz günlerde çıktı. Kasetinize bu adı verirken neden esinlendiniz?

Kemal Dinç: Kaset çalışmalarımız belli bir dönemin ürünüdür. Uzun zamandır bizim çalışmamız içerisindeydi. Sonra çalışmalarımız esnasında Muzaffer Oruçoğlu'nun "Tohuma" adlı kitabıyla tanıştık. Burada Ali Haydar'ın varlığını içeren konu bizi etkilemişti. Kitabın en duyu ve coşku verici konularından biriydi. Kasetimizde ilk türkümüz olan "Tohuma Türkü"nü etkileriyle müziğiyle ve içeriğiyle bu konuyu irdelemeye çalıştık. Böylece kasetimize bu adı verdik.

— Bu kasetin, kolektif bir çalışmanın ürünü olduğunu biliyoruz. Bu noktaya nasıl ulaştınız?

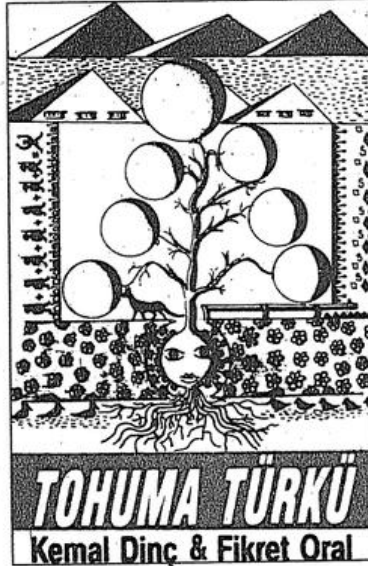
— Uzun zaman süren amatör sanat faaliyetinden sonra, kolektifimiz gereksinimini kendimizde hissetmeye başladık. Hep beraber paylaşıma dayalı olarak kabarmaya başlayınca bir araya gelerek çalışmaya başladık. Birimiz Fransa'da, diğeri Almanya'ya gitmiş şehirlerinde yaşadığımız için, biraz zorlandık. Ama gönüllüce bunu başardık. Çünkü beraberce paylaşarak türküler söylemek, yetenek ve düşüncelerimizi birleştirmek çoklu bir şeydi. Kuşkusuz olumsuz şeylerde yaşadık. Ama bu kaçınılmazdı. Sorun bunları yenilebilirdik.

— Sanatçı olarak, amatör ve profesyonel olma arasındaki çelişkiyi nasıl ele alıyorsunuz?

— Profesyonellik, amatör bir ruh gerektirir. Amatörlük, gelişmeye, öğrenmeye, yani üretmeye hor zaman açık bir ruhtur ve bu ruhla profesyonellik daha bilimsel ve üreticidir. Kimi profesyonel geçinen sanatçılar vardır, ve bunlar amatör ruhla uzaktırlar, geçicilerdir. Ama amatör ruhla çalışan ve profesyonelliğe erişmiş sanatçı çok farklıdır. Örneğin, Vivaldi, Mozart, Beethoven vb. sanatçıların amatör ruhla üretirken, profesyonel bir sanat sürdürmüşlerdir.

— Her kültür ve sanat yapıtının şu ya da bu sınıfın çıkarlarına hizmet ettiği biliniyor. Sınıfların örgütlü olarak çıkarlarını koruduğunu da biliyoruz ve bu tutumda sanatçının örgütlü olmasının savunuyoruz. Senin bu konuda ki düşüncelerin nelerdir?

— Eğer bir sanatçı, ezilen sınıf içerisinde

Kavgaya tutuşan hayatın başında bir adım.

yer almak diye bir sorumluluk taşıyorsa, bireycilik yerine kolektivizmi, kişisel çıkarı yerine ezilen sınıfın çıkarlarını savunması gerekir. Bu da örgütlülüğü gerektirir. Şayet sanatçı böyle bir gaye taşıyorsa, örgütlü olma sorunu yoktur. Bu yüzden ki kimi sanatçıya örgütlülüğü zor ve ağır gelebilir. Bunları doğal karşılıyoruz. Ama bir sanatçı insanların duygularını sömürerek ve onların duyu ve düşüncelerini kendi çıkarlarına alet ediyorsa, buna karşıyım.

—Devrimci mücadelenin mirasını sömürerek, tüccar sanatçı durumunda olan kişilerin gerçekten özgür olduğunu düşünüyör musunuz?

— Bunlar, yalnızlığı yaşayan sanatçılardır. Özgür değildirler. Örgütsüz sanatçı, er ya da geç burjuvazinin kucağına oturur. Örneklerini yaşadık. Bu sanatçıları hızlı bir çıkış yaparlar. Ancak belli bir noktaya geldiklerinde, örgütlülüğü işlerine gelmez. Burjuvazi onlara güzel kapılar açmıştır. Şan, şöhrət kimliğini hediye eder. Lâkin sanatçı artık burjuvazinin ağlarına takılır. İşte bu temelde sanatçı, özgür düşüncesini savunamaz. Bu anlamda sanatçı,

burjuvazinin çıkarlarını savunma doğrultusunda özgürdür. Bu da özgürlük denilirse.

— Kolektif bir sanat yaratmak için, kolektif bir örgütlülük ve çalışma gerekir. Sizin böyle bir kolektif örgütlülüğünüzü yani grubunuz var mı?

— Biz olaya üç kişiyle başladık. İleride kadroyu genişletmeyi düşünüyoruz. Bağlı olduğumuz federasyon her ne kadar bu konuda bize yardımcı olduysa da bu sanatçıların örgütlenmesi bakımından yeterli değildir. Sorunu bu bağlamda ele almak gerekir.

— Türkiye'den geçtiğimiz aylarda döndünüz. Türkiye'deki durum sanatçı kimliğinizi nasıl etkiledi?

— Almanya'ya gelişimizden sonra, ilk defa üç aya yakın bir dönem Türkiye'de kaldık. Halkı, olayları çok yakından yaşadık. Devrimci kitlelerden bahsederek, Türkiye'deki insanlar çok daha özverili, kültürlü. Amacımız Türkiye'ye yönelmek, Teknik eğitimimiz açısından bir müddet burada kalmayı düşünüyoruz. Gerçeklik sanatçının, olayların, halkın içinde olması, onlarla içi içe yaşaması daha verimli ve üretici olmasını getirir.

— Sen, amatör bir sanatçı olarak sanat çalışmalarını, üretimden kopmadan yürütüyorsun. Ezen ve ezilen sınıf çelişmesini çok yakından biliyorsun. Bu durum sanatını nasıl etkiledi?

— Bu, çok zor bir işti benim için. Ama bir yandan emeğin sömürsünü yaşamak, bir yandan da bunun verdiği huşla sanat yapmak çok faydalı oldu. Günlük yaşamımda geçimimi fabrika üretiminden sağlamak zorundaydım. Diğer yandan sanat çalışmalarını sürdürdüm. Kapitalizmin amacı, insanların tüm enerjisini ve emeğini sömürmektedir zaten. İşimin yorucu oluşu, üretim dışındaki yaşantıma cılız bir çenerfi bırakıyordu. Ama bunun karşısına azimli olmak gerektirdi. Bu, diğer demokrat-devrimci insanlar için de geçerlidir. İdeolojive inanam hizmet gerektirir, özveri gerektirir, can pahasına da olsa kavgaya gerektirir. Mao'nun dediği gibi "hiçbir şey zor değildir, eğer durakları fethetme cesaretin varsa".

—Gelecektekide hedefiniz nelerdir?

— Amacımız, devrimci-demokrat halk kitlelerinin gözü kulağı, dili olmak. Tabii ki bunlardan çok önceki ve kavgalıdır dikkat edilmesi gerek. Sanatçı her an kayabilir. Zaten zemini küçük burjuva sınıfa tekabül eder. O da kararsız bir sınıftır. Bizim de derdimiz böyle sanatçı olmamak.

14 yıl aradan sonra Fatsa Halk Kültür Şenliği yapıldı

Fatsa Halk Kültür Şenliği 14 yıl aradan sonra 8-9 Mayıs tarihleri arasında Fatsa'da yapıldı. İstanbul, Ankara, Trabzon gibi illerden yüzlerce insanın Fatsa'ya akın ettiği bu şenlikte, Fatsa'lılar dışardan gelen konukların evlerinde ağırladılar.

Polis Fatsa'nın giriş çıkış yollarında geniş güvenlik önlemleri aldı. Otobüsleri durdurulan devrimci-demokrat insanlar sıkı aramalarla geçirildiler.

Cem Sinamasında yapılan geceyle şenlik açıldı. Gecece Esenyurt Çocuk Korosu, Trabzon Halkevi, Alibeyköy Halk Oyunları ekibi sahneye çıktı.

İlyas Salman bir konuşma yaptı. Sosyal demokrat büyüklüğümüzde "kültür'e saygıda bulunmak için oradaydık. Gecece bir grubun kitlelerin tepkisine rağmen belirlenmiş sloganların dışına çıkıp "Devrimci Yol" "Tek Yul Devrim" gibi sloganlar attı.

10 Mayıs paragraf günü Fatsa'nın 12 Eylül öncesi son belediye başkanı olan ve 1985'te Amasya Askeri Cezaevi'nde kalp krizi sonucu ölen Fikri Sömez'in Kabakdağı köyündeki mezarı başında anma yapıldı. Anmaya giden topluluğun polis tarafından kimlikleri kaydedildi.

Aynı gün Sahil Parkı'nda toplanan iki yüz kişi türküler çişliğinde halaylar çekti. Polis gruba müdahüle edince, bu tavri protestö etmek için grup oturma eylemi yaptı.

YDG ve bazı gençlik hareketlerinin yoğun ilgisini çeken şenlik gelecek yıl yeniden buluşma sözleri verilerek 9 Mayıs'ta bitirildi.

5. İstanbul Tiyatro Festivali

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı tarafından düzenlenen 5. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali 18-29 Mayıs tarihleri arasında yapılacak.

Toplam 15 oyunun İstanbul seyircisine sunulacağı bu yılki Festivalde Avrupa sahnelerinde yayın olan görsel ağırlıklı oyunlar ön plana çıkarılıyor.

Romanya, İspanya, Yunanistan gibi ülkelerin oyunlarının yanı sıra Ankara Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenmiş oyunlar da seyirci karşısına çıkacak.

İŞÇİLER TİYATRODA Gorki'nin "Ekmek İşçileri" Kartal Sanat İşliği'nde

"Bana Marksist diyorsunuz elbet öyleyim... Ama Marks'a göre değil, hamurum böyle yoğrulduğu için... Kitaplardan çok ve daha iyi Marksizmi Kazandaki eski ekmek işçisi Semenov'dan öğrendim."

Maksim Gorki

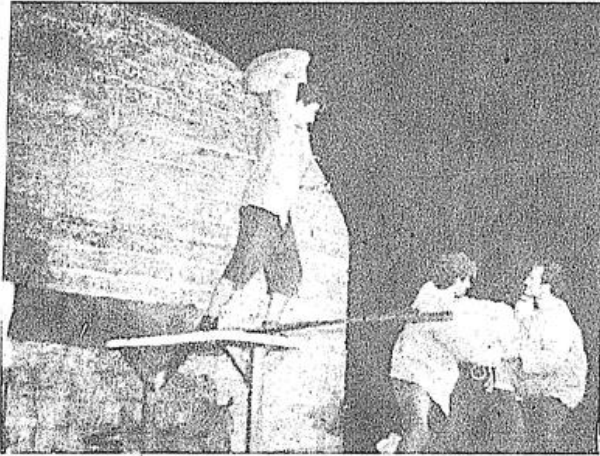
Geçtiğimiz hafta Karaca Tiyatrosu'nda oynanan Gorki'nin *Ekmek İşçileri* adlı oyunun yönetmeni ve oyuncusu Çetin Etili ile bir söyleşi yaptık. Etili Kartal Sanat İşliği Tiyatrosu'nun yönetmeni. Bize tiyatronun geçmişini ve sanat anlayışını anlattı.

Kartal Sanat İşliği (KSI) Tiyatrosu 1982 yılında kuruluyor. "İşlik" Atölye anlamında. Aynı zamanda işçilerin giydiği iş elbisesi anlamına da geliyor. KSI'de 1982 yılından bu yana bir çok oyun sahneye kondu. Çetin Etili "1980 sonrasında siyasal, sosyal ve kültürel erezyonun yaşandığı o ortamda" önce çocuk oyunlarıyla başlayan tiyatroya.

1985'te 100 kişilik oda tiyatrosunu oluşturuyorlar. Ve İsmail İşilsoy'un yazdığı "Masal" adlı çocuk oyunuyla ilkokullarda turlere çıkıyorlar. Bir tiyatro salonu buluyorlar ve bu salonda sürekli oyunlarını sahnelemeye başlıyorlar. Yılmaz Onay'ın "Şarkılarımız Ölmüşün" adlı çocuk oyunu ve İsmail İşilsoy'un "vur bir mastika" oyunu sürekli oynanıyor. Ancak bir süre sonra tiyatronun kirasını ödeyemedikleri için tiyatro binasından çıkmak zorunda kalıyorlar. Ve turneler başlıyor.

Artık çalışmalar bodrum katlarında, dostların boş dükkanlarda sürüyor.

Miodrag Bulatoviç'in "Godot geldi" ve İsmet Kuntay'ın "403 Kilometre" adlı oyunları buralardaki provalar sonucu yaratılıyor.

Gorki'nin "Ekmek İşçileri" yapıtından bir sahne.

Fabrikalarda, İstanbul'un çeşitli semtlerinde gösterime giriyor. KSI, "403. Kilometre" adlı oyunla Avni Dilligil Jüri Özendirme ödülünü alıyor.

Çetin Etili'nin yönetmen olduğu KSI'de, tiyatronun ışık tesisatından dekoruna kadar oyuncuları çalışıyor. Hem işçi hem oyuncu. Sahnedeki demir doğrama işlerine kadar bütün herşey oyunculara ait. Tiyatronun işçi kökenli bir çok oyuncusu var. İşçi dostları da çok. Bazen fabrikada çalışan işçi getirip maasını bırakıyor. "Bana sonra ödersiniz" diye...

Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü mezunu olan Çetin Etili, 1985-1986 yılında devlete yardım için başvurduklarını anlatıyor: "Fakat bu dönem bütün tiyatrolara

yardım verildiği sadece KSI ile AST yardım alamadı."

"GÜDÜMLENMİŞ
BİR KİTLE VAR"

Etili, tiyatro insanı insanla anlatan bir sanat dalı. Bunun için tiyatroya estetiğe çok önem verdiğini anlatıyor. Maddi çıkar için tiyatro yapmadığını ve yapılmaması gerektiğini anlatıyor. Yoz oyunların bolca üretildiğini, bunların sadece insanları güldürerek rahatlatmak için var olduğunu altını çiziyor. Etili: "Bunlar belden aşağı esprilerle tiyatro yapıldığını düşünüyörlar" diyor. Ve ekliyor "Adam sahnede 'orospu' diyor herkes gülüyor. Çünkü güdümlenmiş bir kitle var. Ne verisen onu alıyorlar.

SANAT VE POLİTİKA İLİŞKİSİ

"12 Eylül sonrasında, insanın insana yabancılaştığı bir ortamda İsmet Kuntay'ın "403. kilometre" oynadık. Bu oyun yol işçilerini anlatıyordu. Sonra İstanbul'un bir çok semtinde oynadı. Eyyüp'te oyunumuz polis tarafından yasaklandı." Burada sanatla politika ilişkisinden söz ediyor ve ikisini birbirinden ayırmanın mümkün olmadığını söylüyor.

KSI'nin son oyunu "Ekmek İşçileri" Karaca Tiyatrosu'nda oynuyor. Şimdi turneye çıkıyorlar. Oyun Çetin Etili tarafından oynatıldı ve yönetildi. Bu oyun sırasında bir arkadaşının yaklaşımından çok rahatsız olduğunu anlatıyor KSI yönetmeni: "Eski solcu bir arkadaş bu oyunu eleştiriyor. 'Kardeşim dünyada bir sürü değişimler yaşıyoruz. Siz hala Gorki diyorsunuz. Açın artık böyle şeyleri' dedi."

Etili, sahnede işçileri özellikle oynamak istiyor. Öğrenci olduğu dönemlerde de uzunca süre işçilik yaptığını vurguluyor ve ekliyor: "Gorki'nin en yoğun üretim ilişkilerini anlattığı roman "Ekmek İşçileri" Olayın tek mekanda geçmesi ayrı bir rahatlık. Bunun yanı sıra fırında hiç durmadan ekmek üretiliyor. Devimin var. Ekmeğin de benim için önemli var. Ouldukça evrensel bir obje. Özgürlüğü çağırıyor."

Etili "Duvarlar yıkıldı diyorlar, sömürü-kalktı diyorlar. Bu yüzden sömürü biter mi hiç. Dünyamızda ekmek, sömürü kavgası hala bitmedi. Bu yüzden ekmeğin, özgürlüğün kavgasını verecek insanlar her zaman var olacaktır." diyor. Ve sınırsız, sınıfsız bir dünya için tiyatronun da yapacağı çok şey olduğunu vurguluyor.

Ustalardan

İŞKENCE ALTINDA TÜRKÜ SÖYLEYENİN BALADI

Tekrarlamak gerekseydi Bu yolu izlerdim tekrar Bir ses çıkar demirlerden Söylediği hep yarınlar

Doyarlar ki iki kişi Gece ona hücrelerinde Fısıldamıştı Teslim ol Hayattan bıkılmışın işte

Yaşayabilirsin yaşayabilirsin Bizim gibi yaşayabilirsin Söyle seni kurtaracak sözcüğü Yaşayabilirsin üstünde dizlerini

Tekrarlamak gerekseydi Bu yolu izlerdim tekrar Demirlerden çıkan seste Dile geliyor yarınlar

Tek sözcük ağılar kapıyı Açılır ve çıkarısın Tek söz yeter Malından olur cellat Açıl susam Acılarına son ver

Bir tek sözcük bir tek yalan Değiştirmek için yazgını Düşün düşün düşün düşün Sabahlar ne kadar tatlı

Tekrarlamak gerekseydi Bu yolu izlerdim tekrar Demirlerden çıkan sesi Duyar yarınki insanlar

Söyledim işte her şeyi Örnekte Kral Henri'den Saltanatım için bir at Paris için dinsel tören

Yapacak şey yok Gitsinler Kanı üstüne dökülsün Buydu onun bütün kozu Bu masum yokolsun ölsün

Tekrarlamak gerekseydi Bu yolu izler miydi tekrar Demirlerden yükselen ses Yarın yapacaklarım var

Louis Aragon- Mutlu Aşk Yoktur Adam Yayınları

Bunlar artık tartışılmalı

Yüzyıllardan günümüze değin sanat (özelde edebiyat), en tartışma götürür sorunların yeraldığı bir arendadır. Platon'un "YANSIMA TEORİSİ" ylekuşatılan ve en baskın olan "sanat anlayışı" çeşitli tekniklerde yoğrulmuş ve sonuçta "burjuva gerçekçiliği", "sosyalist gerçekçilik" te somutlaşmıştır. Bu da sanatın ve sanatçıların yanlış anlaşılmasına yol açmıştır. Çünkü Marx ve Engels'te yorumlanan "yansımaları" birçok kez çarpıtılmış, ortaya sağlam temelleri olmayan dogmatik düşünceler çıkmıştır. Oysa Lenin, "İnsan bilinci gerçekliği yalnızca yansımakla kalmaz, ama aynı zamanda onu yaratır da" diyordu. Bu şu demekti: Gerçeklik, onu ele alıp irdeleyen kişinin bilincinde yeni anlamlar kazanmalı. Ya da Aziz Çalırlar'ın yorumuyla: "Sanat, gerçekliğin yalnızca edilgen bir yansıması değil ama aynı zamanda etkin bir biçimde yaratılmalıdır da."

Eğer iş sanatının üretimine düşüyorsan, onun etkin yaratıcı gücünü sağlayacak malzemeyi de gerektirir. Bu da araştırmalarla sağlanır. Tanımların, akımların, terminolojinin ve diyalektik materyalizmin köküne dek inerek... Yoksa yüzeysel taramalarla veya kullanan dolma sözlerle edinilen bilgilerle sadece gündelik dili doldurabilirsiniz.

Bugün ülkemizde şair ve yazar denilince "entel", "züppe" tanımlamaları sıfat olarak kullanılmaktadır. Hiç kuşkusuz ki sanatçının, veya aydının korkak ve kaypak tavır; bu tip adlandırmaları gündeme getirmiştir. Ancak sürekli bir yeniliği ve yıkım ortamı halkı nasıl aynı konuma itmişse, yukarıdaki adını andığımız zümre de aynı konuma düşmüştür. Bir farkla:

Kitlenin en çok güven duyduğu, geliştirdiği bilinç ve pratiğiyle sosyalizmin önündeki kaleleri zorlamakta en büyük silahı elinde bulunduran sanatçı, bu silahı barlarda, bohem aşklarda ve uçuk yapıtlarla kirletiyorsa, avantajlarının bir emekçiden daha çok olması ve bunları harcaması yüzünden "entellik", "züppe" yanında ahmaklığı da hak ediyor demektir. Çünkü Napolyon'un Fontana'ya söylediği gibi: "Eninde sonunda kalem kılıcı yenecektir." "Ve böyle büyük silahı elinde bulundurupta sağa-sola yalpalayan insan körkütük cahildir.

Bir de okuduğu her metinde, düz yazıda veya şiirde "kan, barut ve kurşun sesi" arayan bizim arkadaşlara... Eğer ML anlamında "gerçekçi" ysek, bir tınak içindeki bu ifadeyle sanatçının işlevini YADSIYORUZ demektir. Çünkü eğer sanatçı, kurşunun balistik yapısını, silahın yivini bilseydi ve bunları açıklamaya dalsaydı "militanlık" ona daha da uyardı. Amaç, verilen mücadeleyi "kalem" denen en büyük silahla renklendirmek, kitlelerle iletişimi kurmak, onları moralize etmek, sonuçta kurtarıcılarını tanıtmaktır. Tersi halde "vurdulu-kırdılı" Amerikan filmlerinin başka bir versiyonu olmaktan kurtulamaz.

Mao Zedung sosyalizm yolunda, sanatı ikinci cephe olarak görür. O zaman bize düşen görev (bir ML olarak) birşeyleri yeniden gözden geçirmektir. Bu köşe bundan sonra, bu tür tartışmalara açılacaktır. Şimdilik bir edebiyat dergimizin olmaması bizi bu kadarcık bir alanda sınırlı tutsa da kısa ve özül düşüncelerinizi aktaran mektuplarınızı bekliyoruz.

Sevil Taylan

Solan fotoğraflarda renklenenler

Ressam Yusuf Doğan İHD etkinlikleri kapsamında bir resim sergisi açtı. Ressamın 1 Mayıs'ta açtığı sergide "Solun Fotoğraflarda Renklenenler" başlıklı görsel bir deneme olan kitabında bulunan resimlerine yer verdi.

1976 yılında Adıyaman'da ve çevresinden çektiği fotoğrafları boyayarak renklendiren nucu oluşturduğu bu seriyi veren sanatçı, "Çok fotoğraf ola-

rak kaşalar, o anla sınırlı kalacaklardır.

Fakat renklendirerek resim haline getirdiğinde; geçmişten geleceğe doğru bir duygu akımı yaratılır. İşte, insanın enerjisini açığa çıkaran, harekete geçirten; yine insanın kendi müdahalesi oluyor. "Sanatın da gücü burada yatıyor" diyerek nedenini açıklıyor.

Ayrıca sanatın metalastırılma-yacağını savunan sanatçı; "Sanat,

manevi bir örgütlenme aracıdır. Bunların maddi yapıya taşınması, maddi örgütlenmeler aracılığıyla olur.

Yani dernekler, sendikalar, partiler aracılığıyla. Sanatçı manevi yapıyı ören mimardır" diyor.

Yakın zamanda Diyarbakır'da da sergi açacağını belirten sanatçı iddialı; yaşanın verdiği güç, halkın desteği, ilgisini olduğu sürece daha çok yerlere ulaşacağını.

5-9 MAYIS'DA GELENEKSEL ÇİNGENE BAYRAMI KAKAVA, HALKLARI KAYNAŞTIRDI.

Çingeneler, Kakava ve yoksulluk

Her yıl, 5-9 Mayıs'ta Kırklareli'nde yüzlerce çingene Şeytanderesi Mevkii etrafında toplanır. Çadırılar kurulur, ateşler yakılır. Geleneksel bir bayramdır Kakava Şenlikleri. 500 yıldan fazla zamandır kutlanır. Bayramda herşey bırakılır bir kenara. Yoksulluk 3 gün unutulur. Bu bayram da derece elbiseleri ile giren çingeneler böylece "cinleri, perileri kovduklarına, günahlarından arındıklarına" inanırlar. (İlk yurtları Hindistan'dan II. Yüzyılda ayrılıp bütün dünyaya yayılmış olan bu esmer ırk göç ettikleri her ülkede horlanmış, resmi güçler tarafından baskıya maruz kalmıştır. Önceleri kendi istekleriyle yaptıkları göçler sürgün ya da tehcirlerle daha da artmıştır.)

Kakava'da, Şeytanderesi boyunca Romalı, Çingenesi, Alevisi, Pomaği kardeşçe eğlenirler. Yerli çingenelerle (Evi olanlar), çadırılar (Çadırda yaşayanlar) orada buluşur. Yerlilerle, çadırılar aynı ırktan olmalarına

Yerliler onlara "Şopar", onlar da yerlilere "gace" der

rağmen pek ilişki kurmazlar. Evde yaşamak "Çingenelikten kurtulmak" gibidir onlar için. Sorunca "çingene değilim, Roman'ım" yanıtını verirler. 1950'lerde Bulgaristan'dan gelen muhacirler kendilerini "yerli" kabul eder. Ondan sonra gelenler ise "Dağdan gelip bağdakini kovandır."

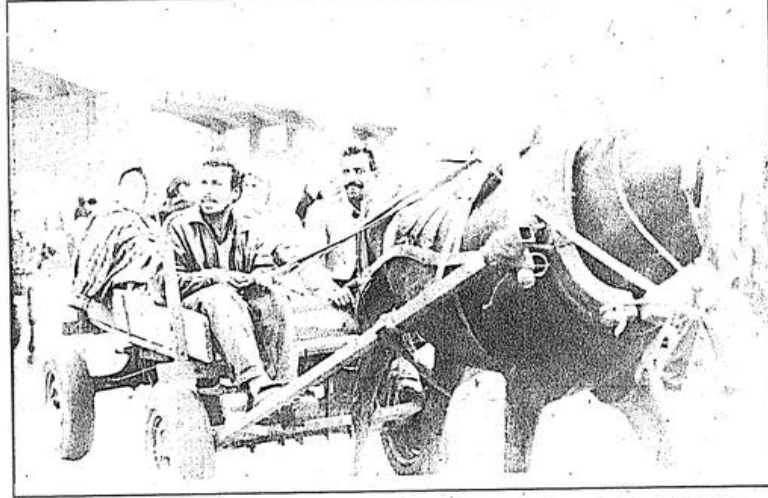
Rüşti Aktar Lüleburgaz'ın Hamitabad Köyü'nden. Çingene bayramında Köfte satar. Çingeneler için Kakava, biraz da naylon, salyangoz toplamayı bırakıp köfte, bira satmak, "üç beş kuruş" kazanmak demektir. Davul- zurnacılar, halkacılar, tombalacılar. kaleciler daha karlı çıkar. Halkacı kız bir halkayı, 3000 liraya satıp, sigaraların üzerine atılır.

Rüşti Aktar'a göre, üç günlük şenlik boyunca kamyonlarca içki tüketilir. O gün adım başı, limon sandıklarının üzerine dizilmiş bira şişeleri görülür. Hem içer, hem satarlar. Birbirleriyle dost olur, birlikte Şeytan Deresi'nde çıplak ayakla tur atarlar. Yaktıkları ateşin üzerinden birlikte atarlar. Oysa başka zaman bir çingeneyle selam vermek anlamıydı. Çingeneyle dostluk kuranlar için söylenen "Bırak o şopar'ı be ya" sözü artık burada geçerli değildir.

Göçebe Çingenelerin tek sermayesi olan atlar, şeytanderesi kıyısında otlarken onlar "ilginç" işlerle para kazanmaya çalışırlar. Örneğin derme çatma yapılmış bir kalede bir çingene kızını görürsünüz? Annesi bağırrı: "Biletler, beyler biletler." Sonra kızın annesinden bilet alan erkekler sıraya dizilir. "Gol atana bir marlboro beyler"

Sabahın erken saatlerinde Kırklareli'nin bütün ilçelerinden Şeytanderesi'ne doluşan çingenelerin, üç günlük şenlik boyunca akılları hep mastikada, eğlencede, türkü söylemekte. Levent Sunar "Biz çalgı sesi duyulmı emen oynarız" der. Hiçbir mal varlığı olmayan çingeneler için yaşam bu gündür. Çingene olduğu için iş verilmeyen, bulduğu işte çok düşük ücretle çalışmak zorunda kalan (Hamide zenginlere ev temizliğine gider. Ayda 200 bin lira alır.) çingenelerin bu günü yaşamayı, vur patlayıp çal oynaması bir kültür bir gelenek, aslında yüzlerce yıllık göçebelik bir kültürünün ürünüdür.

Çadırılar derede kurbağa avına çıkıp salyangoz toplarlar. Kırklareli'nin kenar mahallerinden biri olan Yayla'da yaşayan fakirler için naylon, teneke, demir toplama, kalaycı-

Göçebe çingenelerin tek sermayesi atarabası. Kakava bayramında naylon, kağıt, teneke toplamayı bırakıp atarabalarının arkasına doluşurlar. O gün Şeytan Deresi'nde yıkanıp günahlarından arınırlar.

lık "meslektir". Sevdiye Dublacı, topladığı salyangozları satmış, "ekmeciğini" alıp gelmiştir. "Te bedava" diye gelir Kakava'ya. Ona göre "burada zenginini tutarlar". Sevdiye, "kolega"lara kızır. "Onlar geldi bozuldu dirliğimiz." diye söz ettiği kolegalara, muhacirlerdir. Halklar arasında bu sürtüşmeler Kakava'da son bulur. "Burası te baştan bizimkilerindi. Sonra herkes geldi. kaynaştık bir olduk." Salyangoz toplayıcısı kadın "ölümüz bir yere gömülür, düğünümüz bir yerde, neden ayrı olalım ki" diye sormaktan kendini alamaz.

Kakava şenlikleri boyunca ateşler yakılır. Çingene erkekleri çadırı kızlarla bakışır. Aşk olabilir ama evlenemez. Evcilerin, çadırı kızlarıyla evlenmesi yasaktır. Levent Sunar At arabası koşar. "Bak çingene geçiyor" sözünü duyunca çok kızır. Çingene olmayanlara "Gace" der. Bu ne demek diye sorulduğunda "gururlu, kendini beğenmiş"

der. Oysa "Gace" çingene dilinde "budala ahmak" anlamına gelmektedir.

Belediye başkanı Kadir Gökçe çingeneleri değil, zenginleri tutar. Belediye Kakava şenliklerinin adını "Karagöz" olarak değiştirmesine çok kızır halkacı Parlak.

Çingenelerin geleneksel Kakava Bayramında 4 yıl öncesine kadar Kırklareli'liler kendileri başlarına topların protokol, başkan, vs demeden sabahlara kadar eğlenirdi. Belediye başkanı Gökçe'nin sahiplendiği şenliğin yeni adı Karagöz Halk Şenlikleridir. Gökçe, Kakava'nın son gününde pop şarkıcılar çağırır. Bir de güzellik yarışması yapılır. Vali, emniyet müdürü boy gösterir. Sonra mersedesleriyle, korumalarıyla çekip giderler.

Devlet yoksuldan korkar. Kakava Şeytanderesi kıyılarından iki otobüs polis bekler. "Kavga çıkmasını" diye. Sonra "şüpheli şahis"ların kimliklerine bakılır.

Umut Yayımcılık

İBRAHİM KAYPAKKAYA HAYATI VE MÜCADELESİ:	25.000 TL.
TOHUM:	50.000 TL.
YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN MARKS:	16.000 TL.
SEÇME YAZILAR I	40.000 TL.
NENEMİN MASALLARI:	10.000 TL.
PARTİZANIN GÜNLÜĞÜ:	10.000 TL.
BAHAR ÇİÇEKLERİ VE KRAL:	4.000 TL.
YUNAN BIÇAĞI:	10.000 TL.
URMİYE MAVİSİ:	10.000 TL.
BEŞİKÇİNİN SAVUNDUĞU GÖRÜŞLER ÜZERİNE:	12.000 TL.
HABERLEŞME VE İLETİŞİM EMEKÇİLERİNİN SENDİKAL ANLAYIŞLARI:	3.000 TL.
GENEL GREV NEDİR?:	5.000 TL.
1 MAYIS HARBİYE DİRENİŞİ:	15.000 TL.
İŞÇİ SENDİKALARI TEMSİLCİLİĞİ VE GÜNÜMÜZ KOŞULLARINDAKİ SORUNLARI:	3.000 TL.
DEVRİMCİ DEMOKRATİK SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN SENDİKAL ANLAYIŞI:	10.000 TL.
ÜÇ BİN YILIN DESTANI:	20.000 TL.
KAHRAMANLIK KILAMLARI:	15.000 TL.
DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ VE HALK DEMOKRASİSİNDE LİSE EĞİTİMİ:	5.000 TL.

UMUT YAYIMCILIK KİTAPLARI

Oğul Sââokak No. 16/2
Sultanahmet İSTANBUL
TEL: 516 25 38 FAKS: 518 23 23

Muzaffer Oruçoğlu TOHUM

3. Baskı
ÇIKTI!

68 kuşağının dağa vuran ateşi, ML teorinin, özverinin ve cesaretin şafağı, gerçek kahramanlar ve gerçek olaylarla dokunan bir devrin
ROMANI

Muzaffer Oruçoğlu

KAHRAMANLIK
KILAMLARI

ÇIKTI!

D.D.S.B

Devrimci
Demokratik
Sağlık
Emekçilerinin
Sendikal Anlayışı

ÇIKTI!

Y.D.G

Demokratik lise
mücadelesi ve
Halk
Demokrasisinde
lise eğitimi

Nihat Behram
Ser verip sır mermeyen
komünist önder

İBRAHİM
KAYPAKKAYA

ÇIKTI!

Serdar Can

3000 YILIN
DESTANI

ÇIKTI!

Meral Güneş

BEŞİKÇİNİN
SAVUNDUĞU
GÖRÜŞLER
ÜZERİNE

Muzaffer Oruçoğlu

NEWROZ

ÇIKTI!

Serdar Can

NENEMİN
MASALLARI

ÇIKTI!

TOHUM'A
TÜRKÜ

Kemal Dinç
Fikret Oral
Kaseti

ÇIKTI!

18 Mayıs ağıtların değil kavganın şafağıdır!

Heryerde anılıyor adın: Emek, barikatını kurarken işçilerin kol gücüyle, bir daha bir daha toprağa düşen bedenlerin ardı arkası kesilmeyecek sloganlarında hayat kavgaya duruyor: 15-16 HAZİRAN... Yoldaşlarınla birlikte en öndesin. Ardında, kızıl bayrak gibi dalgalanıyor halk... Gökyüzü toprağa düşüyor gümbür gümbür ayak sesleriyle. Dudaklarında bir partizan ezgi, gözlerinin yeşili kızıl ufukta... Gülümsüyorsun:

"Korkmuş olanlardan korkulacak olanlardan Hesap sormanın sırası geldi Saltanatları sona erdi çünkü onların."*

Sonra üniversiteler, boykotlar, alanlar, toprak işgalleri... Fabrikalar: **MUTLU, EAS, GISLAVED..** ve tüm ülkenin atelyeleri, derslikleri, işlikleri, toprakları... Kitaplar, tartışmalar.. kuramların filizleniyor, sonra çiçeklenip kök salıyor Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin yüzçukleli toprağına.

Örneğin, bir eylem yağmuru sonrası yedirenk açan gökkuşağının mavisi emekçilerin tulumuna sınıyor. Teori ve pratik kuramlarınla bitiyor. Yağmur ve gökkuşağı gibi. Sınıf bilinci, yıllarca mavi yakasında savaşarak tuttuğu karanfil Mustafa Suphi'den sonra sana teslim ediyor. Yıl 1970, aylardan Nisan... İlk yazla birlikte muştulanıyor halka: Karadeniz'e gömüldü sanılan parti genç bir sokukla silkiniyor ve kalkıyor ayağa: **TKP-ML...** Silahlar çıkarılıyor gizlenildikleri yerlerden. İlk kurşun bir ihbarcıya ve başlıyor savaş: **BİZ İŞÇİNİN KOYLUNUN YİĞİT SESİYİZ-NAMLUYA SÜRÜLMÜŞ HALK MERMİSİYİZ!**

Usulca sokuluyorsunuz sofrasına hal-kin, soğuğu katık ederek ekmeğe. Yoldaşlarının yüreği ve gözü sende. Dağlara çıkma vakti geldi diyorsun: "**Çünkü umut dağlardadır.**" Son bir kez bakıyorsun sevdalına, o hüzünlüyor... Dağ ateşini kucaklar gibi okşuyorsun onun perçemini ve gamzesine bir öpücük kondurup, diyorsun :

"Bildğim birşey varsa
Mavzerle direnmek ister dağlar
Hüzünle değil."**

Gerçek kavga başlıyor "**HAKLARIN VE HÂLKLARIN KIRILDIĞI BİR ÇAĞDA.**"*** ve heryerde söyleniliyor; kah gül dalına kah bir kayaya bilincin sabırla kazınıyor adın: **İBRAHİM KAYPAKKAYA.** Yüzünde dağ çiçekleri zulmü kırıp büküyor. Yüzünde komünizmin sevecen gölgesi; yıkıp geçiyor yüzün kompradurun, ağanın saltanatını. Mahir'ler, Sınan'lar, Deniz'ler ölüyorlar bir bir... Ağlaşan analarını gördükçe yol arkadaşlarının, sınıf kinin gürlüyor Munzur Dağları'nda ...Sokak aralarında vurulmuş devrimciler. Elleri kelepçeli arkalarında. Senin düşüncen son kelimeleriydi, yüzü koyun altınçağa uzanmış olanların, anılarken heryerde saygıyla adın.

24 Ocak... Ve düşerdi can yoldaşın karlar üstüne. Aaah o gecenin imansız-gri dağları... İt sürüsüne haraç-mezat pazarlamıştı patikaları: Başlarında Üsteğmen Fehmi. Sonra sürdüler seni de Kutu Dere-si'nin buzlu suyunda. Diyar-ı Bekir'de lime lime ettiler bedenini. Ey gülüm! Yazarmı haklı kavganın sözlüğünde sır vermek!

Senden isim-adres soranları, Marx'a, Lenin'e, Mao'ya gönderdin: "**Ben proletaryanın ideolojisini benimsemiş, halkın kurtuluşunu savunan bir komünistim.**" Ve ekledin: "**Bu, faşizmin bir zulüm örneğidir ve faşistlerden halka zulmetmenin hesabı ergeç sorulacaktır.**" Bu sözlerinin dava dosyalarında kalacağını sanan cellatlar, ne kadar da yanıldılar.

Sen dağlara çıkardın. Gecenin imansız-gri dağlarına. Ayışığı tutup yamaçları düğümlerdi birbirine. Kaşlarını çatığında ateşler yanardı köşe bucak. Direncin bu

senin. Toy bir kartal gelip omzuna konardı. Bilerdi pençelerini kininle. İrgatların terini silerdin, çiftini sürerdin: öğretirdin, öğrenirdin emeği. Hep umuduydun güneşi sırtına vurup gelenlerin ve ölümün terkisine atlayıp gidenlerin. Sabrın, çatılmış silahken Munzur akşamları... Yeraltındaydı kentteki yoldaşların. Bu

Bazı silahlar vardır ki, onu elinde tutanlar yenilmez bir güce sahip olurlar. Örneğin, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi böyle bir silahtır. Kitlelerin devrimci deneyimleri böyle bir silahtır.

Bazı silahlar vardır ki, onu elinde tutanlar, kendilerini yaralarlar: Yani silah geri teper ve kendisini elinde tutanları vurur. İşte Kemalizm böyle bir silahtır!

yüzden gülüşen toprakların bağrında, ateşi tutacak çiçeklerin kökleri oluyordular. Hepsinin adları kodlanmıştı: Ali, Haydar, Muharrem, Merall... Sosyalizmin kızıl göklerinde kanat çırpın deniz kuşlarının göç yollarıydı onlar. Ve çıkıyorlardı bir bir yeryüzüne. Yanardağ kraterlerini

de birleşip patlıyorlardı. Alev yığını bilincin selinde akıyordu magma. Çıkıp diyordu ki biri: "**Ne önemli var adımızın. Parti'mizin adidir onurumuz: TKP-ML. Cigarasız nöbetlerin sabahında alınımıza konuk ediyoruz mermileri! Dedelerimizin kar-gecelerine, fırtına-boran düşürürüz. Ve düştükçe, devrim marşları çinliyor düşlerimizde.**"
Ve her çatışmada haykırıyor hala İbo:

*günebakanlar bizim işçimize çevirmiştir başlarını
bizsiz sıcakın önemi yoktur ikliminde mevsimlerin
biz bir karşı koyuyorsak zulme
bin yanıt alıyordur zaferlerden
ellerimizde halk savaşının meselesi vardır
dağların yığıt partizanlarının silahı vardır*

Heryerde anılıyor adın... Kürdistan'da, Türkiye'de .Silahlarla, grevlerle. İşliklerde, topraklarda. Kuramlarla, eylemlerle. İl ilke=Sosyalizm
İBRAHİM YOLDAŞ: İnci oluyorsak alınların terinde, güneş görmemiş tenimiz mermilerle parçalansa da, onurumuzdur senin adın ve gösterdiğin yol işçimiz.

18 MAYIS AĞITLARIN DEĞİL KAVGANIN ŞAFAĞIDIR!

Dersliklerdeki, varoşlardaki ve dağlardaki partizan yoldaşların

* Paul Euard
** Edip Cansever
***Safa Fersal

DEVİRİM İÇİN HER ZAMAN ÖLECEKLER BULUNUR

...gider...gider. nice koçyığıtlar gider
Senin de içinde bir oğulun varsa çok değerlidir

Ey mavi gök! Ey yağız yer bilenin ki
Yüreğimiz kabına sığmamakta

Örse Çekiç arasında yoğrulduk
Hincimiz derya gibi kabarmakta

Bir başka yerde ise şu dörtlüğü yazmıştı İbo:

"Demiri de, kömürü de sökeriz amman
Buğdayı da, pirinci de ekeriz amman
Faşizme içimden kan damlayan kılıcı
Bir gün gelir kinimizi dökeriz amman

ÖLEN YOLDAŞLAR İÇİN

*Siz ki canınızı verdiniz halkımız için
Siz ki her şeyinizi verdiniz bu kavga uğruna
Göğsümüzde onurla dalgalanan
Kavganın bayrağına siz ki al rengini verdiniz
Ey, ölümünüz için toprağa düşenlerimiz
Ey, yüce oğullar halkımızın
Gururla ve sabırla dinlenin şimdi
Kavganızı sürdürüyor yoldaşlarımız...
İbrahim KAYPAKKAYA*

"... Demdir
Derya dibinde yangınlar.
Kan kesmiş ovalar üstünde Mayıs...
Uçmuş, bir küştüyü hafifliğinde,
Çelik kadavrası koruganların,
Ölümüş, canım ölümüş,
Murad alınmış"

A.Arif

Bulunduğu her alanda düşmana karşı yüreğindeki sınıf kini ve zafere olan sarsılmaz inancıyla mücadele yürüten İbrahim Kaypakkaya, dostlarıyla tartışmalarda gösterdiği engin hoşgörü ve sabırla dikkati çekiyordu. O'nun ideolojik sağlamlığını sadece sır vermemesinde aramak, nedenlerini atlayarak sadece sonuçlarını görmek olacaktır. O nedenle bir kez daha diyoruz ki; "O'nun görüşleri sadece direnmek isteyenlere değil, sınıfsız toplum için savaşmak ve kazanmak isteyenlere gereklidir!..."

Kavganın Güncesi

düzenini her türlü kurum ve kuruluşuyla yıkıp yerine proletaryanın düzenini geçirmemesi; müttefikleriyle birleşmede yetersiz kalması ile Fransız ve Alman burjuvazisinin Komün'e karşı birleşerek saldırmasının yanı sıra; bir proletarya partisinin olmayışı, Komün yenilgisinin en önemli nedeniydi. Zira, Komün yönetimi, ideolojik-siyasi perspektif ve homojenlikten ve irade birliğinden yoksundu. Bunun, Komün'ün savunulmasındaki askeri vs. pratiklere de yansımaları, yenilginin önemli nedenlerinden biriydi.

Karşı-devrimci burjuva ordusu, Komün'e yönelik saldırılarında (kadınlar ve çocuklar da dahil olmak üzere) 40-50.000 dolayında Paris'i yi kitleler halinde katletti. Bir hafta süren bu akıl almaz vahşetin yapıldığı 21-28 Mayıs günleri, tarihe "Kanlı Hafta" olarak geçti.

Vurulanlar "Yaşasın Komün" diye bağıryor, teslim olmayıyordu. 28 Mayıs 1871 günü, Komün'ün direnen son barikadı düşmüştü. Karşı-devrim zafer kazanmıştı.

Komün'cülerin istediği, toprağın köylülere, aletin işçilere, işin herkese ait olmasıydı. Komün'cülerin bu eylemi amacına ulaşamamış bile olsa, işçi sınıfı açısından, pratik iktidar deneyi niteliği taşıyor. Karşı-devrimci orduların "Kanlı Hafta" sürecinde yaptıkları kıyımlar, işçi sınıfının bilinçlenmesinde etken olmuş; Komün olayı, işçi sınıfında bilinç yaratması, pratik dersleriyle proletaryanın sınıf bilimi olan Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'ne de esin kaynağı olmuştur.

Paris Komünü, kendisinden 46 yıl sonra 1917'de başlayacak olan Proleter Devrimlerine, fırtına öncesinde çıkan simşektir. Komün yenilgisi: Proletaryanın burjuvaziye karşı verdiği mücadelede burjuva devlet aygıtını parçalamakla yetinmeyip, yerine kendi iktidarı olan proletarya diktatörlüğünü kurmanın bir zorunluluk olduğunu; proletaryanın bilimsel ideolojisiyle donanmış bir Komünist Partisi önderliğinin mutlak gerekliliğini; burjuva devlet iktidarının başlıca güç aletleri olan süreklilik ordu ve polis teşkilatının dağılmasını gerekliliği; devrimci iktidarı koruması için proletaryanın ve halkın silahlandırılmasının gerekliliğini; proletaryanın, düşmana karşı, en geniş daftlarıyla birleşmesinin gereğini; burjuvazinin devrimi boğmak için nasıl da birleştiğini; devrimi, sonuna kadar, devrimci tarzda sürdürmenin gerekliliğini; objektif ve subektif koşulların uygun olmadığı hallerde, devrimin uygulanması da yaşayamayacağını ...vs...vs... gösterdi.

Paris Komünü'yle başlayan kavga bugün de sürüyor. Ve sınıflar var oldukça da sürecektir.

Direnişleriyle Yıldızlaşan Mayıs gülleri

"Dostlarımız düşerken boylu boyunca Olmayı öğrendik varolanında kentlerin Güneşin gövdesinde filizlendi onur Yürüdü umudun bir adım ötesine yürüdü kavga"

Mayıs...Kızıl Mayıs...

Devrim ve yüce komünizm kavgasında '73 Mayıs'ın 18'inde ölümsüzleşen yeşil gözlü komünist partizan İbrahim KAYPAKKAYA ve onun takipçileri Hasan Toy, Aydın Yıldırım, Kazım Çelik, İsmail Oral, Müslüm Emre, Hidir Aykır, Ahmet Yavuz, Cihan Taş, Cihan Çelebi, Veli Geleş ve Ali Kayadoğan'ları; Nuhhak şehitlerini; Diyarbakır zindanının "Dörtler"ini onurlu kavganın kızıl aydınlığında, zafere olan inancımızla bir kez daha saygıyla anıyoruz. Kavgamızda yaşayacaklar.

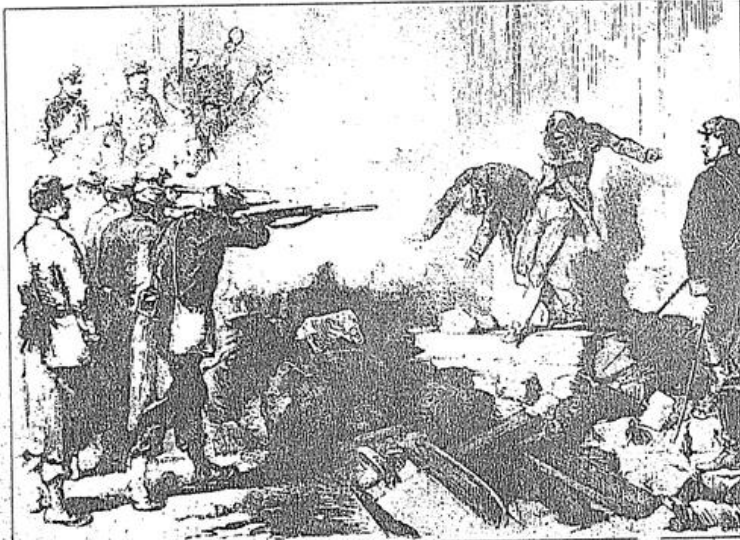
"Kanlı Hafta"

Paris Komünü, tarihte eşi bulunmayan olaylardan biridir. 18 Mart 1871'de devrimle gerçekleşen Paris Komünü; özgürlük, eşitlik ve dayanışma anlayışıyla (ve çalışanların yararına) emeğin yeni baştan örgütlenmesi üzerine kurulan, ezilen sınıf ve tabakaların ilk iktidar denemesidir.

Marks, Komün'den birkaç ay önce 1870 sonbaharında, hükümeti devirmek amacıyla yapılacak her girişimin, umutsuzluk yüzünden yapılmış aptalca bir deneme olacağını söyleyerek Paris'i işçileri uyarmıştı. Ama 1871 Mart'ında iç ve dış baskılarla karşı karşıya kalmış olan işçi sınıfı silaha sarılmak zorunda kalmış Marks, geleceği pek umutlu görünmeyen bu devrimi coşkuyla selamlamıştı.

Ancak, dünya tarihinin ilk proleter devrimi sayılan Paris Komünü kalıcı olamamış, kurulduktan yetmiş üç gün sonra 28 Mayıs 1871'de yıkılmıştır. Bu yenilgede, Paris'in iktisadi-sosyal yapısından kaynaklanan objektif koşulların, olumsuz subjektif koşullarla birleşmesi belirleyici faktör olmuştur.

Komün'ün hazırlıksız ve adeta kendiliğinden bir eylem olması; hakim sınıflar

Komürcüler, yakalandıkları veya teslim oldukları yerde hemen kurşuna diziliyordu.

Peru Halk Savaşı'na Selam

Peru'da 1968'den beri iktidarda olan Askeri Faşist Cunta (AFC), oniki yıllık iktidarıyla politik olarak yıpranmış ve prestijini kaybetmişti. Peru Komünist Partisi (PKP)'nin başlatacağı silahlı bir mücadeleye karşı, cuntacılar devletin dizginlerini hemen ele geçirebilecek güce sahip değillerdi. Ote yandan, 1980'li yılların ekonomik kriz koşullarında, seçilecek yeni bir sivil hükümet de ülkeyi eskisi gibi yönetemezdi. Bu vb. olguların, halk savaşının başlatılması için çok elverişli bir konjonktür oluşturduğunu gören Abimael Guzman (GONZALO) önderliğindeki PKP, 17 Mayıs 1980'de halk savaşını başlattı.

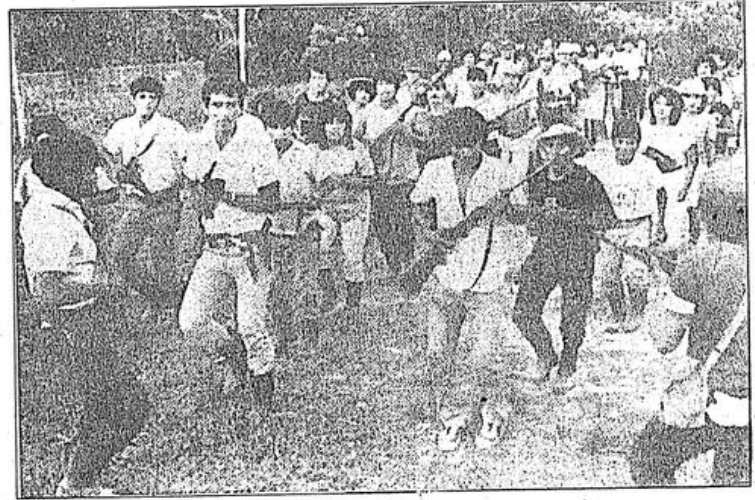
PKP, burjuvazinin hiçbir zaman daha gelişkinine ulaşamayacağı halk savaş stratejisi avantajını da iyi değerlendirerek başlattığı silahlı mücadelesi, Peru'daki diktatörlük tarafından kanla boğulmak istendi; bunun için çalışıldı, çalı-

şılıyor. Ancak PKP Başkan Mao'nun "Gerçeklik devrimi kanla boğmak isterken hayal görmektedir; istediği kadar hayal görsün, istediği kadar kan döksün, bu amansız bir yasadır.

Böylece o her seferinde bizi, ilkelermize daha sadık, daha bağlı hale getirmekte ve kitlelere olan inancımızı pekiştirmektedir" belirlemesini tekrar tekrar tanıtlayarak, halk savaş stratejisi doğrultusundaki planlarını başarıyla aşama aşama hayata geçirdi, geçirmeye devam ediyor.

Tıpkı PKP gibi, önderliğin, ideolojik-siyasi çizgiyi koruyup elden bırakmadan, sahip olunan siyasi strateji doğrultusundaki açık seçik planlarla ilerlenebileceğini ve "önem taşımayan" kan banyosuna karşı konulabileceğinin bilincinde olan Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'de, önderlik ettiği Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) aracılığı ile bugün Türkiye'de başlattığı halk savaşını güzerghahında ilerletmektedir.

Peru ve Türkiye'deki halk savaşları şimdi zafere şifreli...

Peru'lu gençler, PKP önderliğinde iktidara yürüyor.

Emperyalizme uşaklık yarışında it dalaşı: "27 Mayıs"

27 Mayıs dönemi, Türkiye'de burjuva demokrasisinin sınırlı kırıntılarının yaşandığı-istisnai- üç kısa dönemden biridir. İlki, "Kurtuluş Savaşı'nın hemen ertesindeki TKP'nin henüz serbest olduğu dönemdir. İkincisi, ikinci dünya savaşından hemen sonraki TSEKP vb. partilerin kurulduğu, sendikal örgütlenmenin serbest olduğu kısa dönemdir. Üçüncü dönem ise, 27 Mayıs darbesinden sonraki kısa dönemdir.

Kemalist faşist diktatörlüğün tek partili iktidarından rahatsız olan komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının Amerikancı kanadı, çok partili döneme geçişte siyasal örgütleri olan Demokrat Parti ile 1950'de iktidara gelmişti. Demokrat Parti iktidarı, uyguladığı başlı ve zulümlerle, CHP'nin tek partili iktidarı dönemindeki faşist uygulamalarından geri kalmıyordu.

Cok partili döneme geçişle iktidarını yitirmiş olan komprador büyük burjuvazi ve toprak ağalarının Almanca kanadının siyasal örgütü olan CHP, Demokrat Parti iktidarının faşist baskılarının kendilerine de yönelmesi karşısında "demokrasinin" havariligine çıkmış, orta burjuvazinin ve aydın gençliğin radikalleşen muhalefetini de kullanarak 27 Mayıs darbesini tezgahlamış; ve akabinde yeniden iktidara gelmişti. CHP'ye hakim olan komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları kiliği, iktidarı ele geçirdikten sonra, 27 Mayıs hareketi içinde önemli bir rol oynayan orta burjuvaziyi, birdenbire karşısına almayı kendi çıkarlarına uygun bulmamış; orta burjuvazinin, 27 Mayıs Anayasası'na da giren bazı sınırlı demokrasi taleplerini de bu neden kabul etmişti.

Faşist Demokrat Parti iktidarına karşı, 27 Mayıs öncesinde girişilen demokratik mücadelenin hızı ve etkinliği, 27 Mayıs'tan bir süre sonra da devam etmiştir.

Fakat önderliği elinde tutan komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının siyasal kükleri, halk kitlelerinin ve milli burjuvazinin mücadelesinin hızını, önce yavaşlatmış, sonra da her türlü demokratik hakları çiğneyerek yarı-faşist veya faşist diktatörlüklerini adım adım gerçekleştirmişlerdir.

Esasta, faşist komprador büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iki kanadı arasında gelişen bu it dalaşından galip çıkan Alman emperyalizminin uşağı kanadın siyasal örgütü olan CHP, düzenin içinde bulunduğu bunalımın faturasını Amerikancı kanat olan Demokrat Parti'ye çıkardı. Böylece hem gelişmekte olan halkın muhalefeti durdurulacak, ve hem de kendi iktidarını daha sağlamlaştıracak ve daha uzun süre iktidarda kalacaktır.

Bu it dalaşında darbeye iktidara gelen Milli Birlik Komitesi, geçmişin hesabını fatura ettikleri Demokrat Parti'lilerin Adnan Menderes, Fatin Rüştü Zorlu ve Hasan Polatkan'ı idam ederek halkın öfkesini boşaltmayı umuyordu. Bu yöndeki çabaları "27 Mayıs Anayasası"na da yansımıştı. "Demokrat" 27 Mayıs darbecilerinin oluşturduğu Milli Birlik Komitesi'nin sözcülüğünü Alpaslan Türkeş yapıyordu.

Pek çok "devrimci", "ilerici" çevrelerin ölümlerinde secdeye geldiği 27 Mayıs darbecilerinin Milli Birlik Komitesi devlet örgütlenmesini yeniden gözden geçirdi. Ve adeta restore ettikleri devlet yapısının başına "MILLİ GÜVENLİK KURULU"nu getirerek Anayasa'yla kalıcılıştırdılar. Günümüzün TC, faşist diktatörlüğünün birincil kurmayı durumundaki Milli Güvenlik Kurulu'nun mimarı, işte bu "demokrat", "ilerici" 27 Mayıs'çılardır.

Türkiye'de sivil faşist hareketin lideri olan Alpaslan Türkeş, Milli Birlik Komitesi'nin sözcüsü olarak Türkiye Radyoları'ndan yaptığı, darbenin amacını ve niteliğini açıkladığı konuşmasında 27 Mayıs'ın emperyalizme uşaklık konusundaki sadakatini: "Bütün ittifaklarımız ve taahhütlerimiz sadıq. NATO'ya ve CEN-TO'ya inanıyoruz" sözleriyle vurguluyordu.

Savaşan Kadınlar

Alman Komünist Partisinin, Uluslararası Komünist Hareketin ve kadın hareketinin özverili, çalışkan ve yaratıcı önderi Clara ZETKİN henüz gencecik bir kadın iken Marksizmle tanıştı ve son nefesine kadar Marksizme bağlı kalarak mücadelesine devam etti. Leibzig öğretilerinde okullarda tanıştığı Marksizm onun için artık bir yaşam biçimi olmuştu.

Ozellikle kadın sorununa karşı duyarlı olan Clara bu uğurda hem burjuvaziye karşı hem de proletarya içindeki yanlış düşüncelere karşı yılmadan mücadele etti. "Ezilenlerin ezilene" olarak gördüğü kadının kurtuluşunun kilit noktası olarak kadının devrimde siyasete çekilmesi, partide, sendikada ve diğer tüm toplumsal kurumlarda yer alması gerektiğini savundu. Clara sosyal demokratlar için üvey evlat muamelesi gören kadınlara proletaryanın bir parçası olarak kabul ettirdi. Tam da o dönemlerde Casalle'ciler "erkeklerin iş olanağını azaltıyor, ücretlerin düşmesini neden oluyor ve ahlaki değerleri zayıflatıyor" diye kadınların fabrikalarda çalışmasına karşı çıkıyorlardı. Bununla da kalmayarak kadınların gerici olduklarını düşünerek onlara oy hakkı verilmesine sendika ve partilerde yer almalarına da karşı çıkıyorlardı.

Kadınların kurtuluşunu ancak sınıfın

Sosyalizme adanmış bir yaşam

CLARA ZETKİN

kurtuluşuyla mümkün olduğunu düşünen Clara "burjuva hanımlarıyla proleter kadınları sözüm ona birleştiren 'yüce kardeşlik' üzerine sevgi gevezelikleri materyalist tarih anlayışının havasında sabun köpükleri gibi patladı" diyerek feministlerle olan net ayrımını ortaya koydu. Hele de emperyalist paylaşım savaşında feministlerin "anayurt savunması" kisvesi altında burjuvaziye destek vermeleri Clara'yı onlara karşı iyice soğuttu.

Sosyalist hareketin gelişmesinden korkuya kapılan Alman burjuvazisi Bismark önderliğinde "sosyalistlere karşı yasa tasarısı" çıkararak "sosyal demokrat ve sosyalist veya komünist amaçlı" her türlü

siyasal örgütlenmeyi yasakladı. Clara'nında içinde bulunduğu bir dizi komünist bu yasya karşı mücadele ettiler. 1878'de kabul edilen yasa 12 yıl sonra ortadan kaldırıldı. Bundan sonra Alman işçi sınıfı önemli bir sıçrama gösterdi. Sosyal Demokratların başını çeken Clara geniş bir kadın örgütlenmesine girişti. 1907 1. 1910 2. Kadın Konferansını topladı. Clara'nın önerisiyle 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü olarak kabul edildi.

Clara Alman sosyal demokrasinin kadın gazetesi Eşitlik'in 25 yıl boyunca yö-

netimini üstlendi.

Bir yandan sınıf mücadelesinin orta yerinde kavgayı sürdüren Clara bir yandan da hasta eşi ve iki küçük oğlundan sorumluluğunu üstlenmişti Clara koşullara kendini mahkum etmemiş, koşullara rağmen onları zorlayarak mücadeleye atılmıştı, hem de en ön saflarda. Oysa günümüzde çocuk sorununu yüzüne maske edinin mücadeleden çekinen ne de çok kadın ya da erkek vardır.

1917 Ekim Devrimini koşuyula karşılaşan Clara Almanya'da devrimin gerekliliği, zamanlılığı ya da zamansızlığı üzerine tartışmalar yapılırken o kesin ve net tavrını bolşeviklerden yana koydu. "Ekim Devrimi'nin dev cüssesi önümüzde duruyor. Ateşli soluğu proletaryaya haykırıyor. Varım varolacağımı beni izleyin!" dedi.

Clara 75 yaşındayken Sovyetler Birliği'nde yaşama veda etti. Wilhem Pieck, Clara için şunları yazdı. "Onun dinlenme nedir bilmeyen ruhu, hastalık ve yaşlılığın yer aldığı her türlü atılığa karşı baş kaldırıyordu. Beyninde ve yüreğinde yükü olan büyük enerji ZETKİN'in yaşamının son saatine kadar emekçi kitlelerin kurtuluş mücadelesinin büyük eserinde çalışmaya olanaklı kıldı. 75 yaşındayken ağır hasta olduğu halde Rusya'dan Almanya'ya gelerek gerilerin tüm tehditlerine rağmen Reichtag'ın açılışına katıldı. Ve şöyle haykırdı "...faşizmin tüm ülkedeki karşıtları, kanlı zulümle, terörle, açlık ve savaşla birleşmiş faşizm parça parça edilip yere serilmekten aramızdan hiç kimse dinlenme ve mola verme hakkına sahip değildir."

Hemşirelik Haftası'nın düşündürdükleri

Modern hemşirelerin öncüsü olan Florence Nightingale'in doğum günü anısına, Dünya Sağlık Örgütü 1954 yılında 12 Mayıs'ı Dünya Hemşireler Günü olarak kabul etti. Daha sonra hemşirelik haftası olarak kutlanmaya başlandı. Ülkemizde ise 28 yıldır kutlanılmaktadır.

Diğer günlerde olduğu gibi hemşirelik gününde de burjuvazi sorununu özünü karartmakta, içini boşaltmakta, göstermelik kutlamaları işi geçiştirmektedir. Bir çok hastahane kutlama bile yapamamakta, devasa yaşanan sorunlar bir kaç hemşire ve yönetici arasındaki çelişki sorununa indirgenmekte, iyi geçimine nasihatları çekilmektedir. Esas olarak hemşirelerin kadın kimliğinden dolayı uysal, şefkatli, sevecen ve kibar olması istenmektedir. Ayrıca düzenlenen yüksek ücretli balolar ise sorunların tartışılmadığı ve çözüm önerilerinin üretilemediği boş gösteriler niteliğindedir.

Cinsiyetçi işbölümünün en başında gelen mesleklerinden biri olan hemşirelik, bir dizi ekonomik, psikolojik, sosyolojik ve biyolojik sorunu derinden yaşamaktadır. Hemşirelik, kadın sorununun her yönüyle, tüm ayrıntılarına kadar yaşandığı bir kurum niteliğindedir.

Bilgi, beceri ve yetenek yerine kadınlığın kullanılması istenen, sürekli sevgi, saygı ve özveri beklenen hemşirelerin yetiştirme şartları ve içinde bulunduğu durum nedir? Bu bilinmeden yapılan her değerlendirme ayakları havada kalacak, tüm suç hemşirelerin kişiliğinde aranacak yada hayali beklentilere girecektir.

Halk arasında "ne ekersen, onu biçersin" diye bir özyeş vardır. Bu özyeş tüm mesleklerde olduğu gibi hemşirelik mesleğinde de geçerlidir.

Her şeyden önce ülkemizde hemşirelik eğitimi oldukça yetersizdir. Nitelikten çok sayısal artış önem verilmekte, diplomalı cahiller yetiştirilmektedir. Meslek öğretmenlerinin yetersizliğine araç, gereç ve kaynak ders kitaplarının da eksikliği eklenince durum daha da vahim hal almaktadır. Ayrıca YÖK'ün robot öğrenci anlayışına bir de salt kadınlardan oluşması nedeniyle rahibelik anlayışın eklenmesi sağlıklı bir eğitim ve ruh halinin oluşmasına engel olmaktadır.

Tüm kadınlar gibi evde mutfak, yatak odası ve çocuk üçgenine hapsedilen, sosyal

yaşından gelişmemiş, teknik bilgisi yetersiz olan hemşireler mezun olduktan sonra da aynı zorlukları yaşamaktadırlar. Hizmet içi eğitimden uzak tutularak, sağlık sistemindeki yeni gelişmelere ayak uyduramayacak duruma gelmekte, emir komuta zinciri içerisinde doktorların ayak ilerlerinde, yaratıcılıktan uzak neredeyse sadece pansuman yapan, iğne vuran konuma düşürülmektedir.

Bu sorunların yanısıra ücretlerinin düşük olması, yoğun çalışma koşulları, hemşirelik dışındaki işlerde kullanılmaları, sürekli sürgün tehdidi altında bulunmaları hemşirecilikte mesleki ilgisizliğe yol açmaktadır. Bu ilgisizlik hastalarla olan diyaloga da yansımakta, yardıma, ilgiye ve şefkate en çok ihtiyaç duyulan bir dönemde bunları göremek hastaları daha da kötü duruma düşürmektedir.

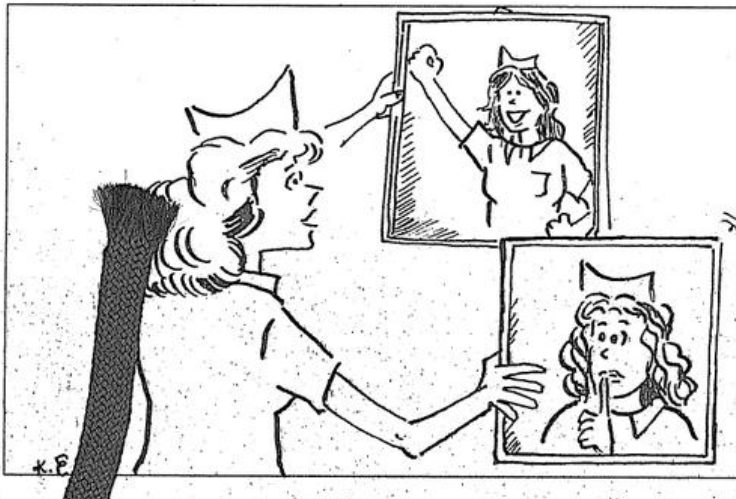
Yığınla maddi ve psikolojik sıkıntı içindeki öğretmenlerin öğrencilerine yol göstericiliği ve yardımını ne kadar olursa, hemşirelerinde hastalarına ilgileri o kadar olur. Ama yinede her meslekten emekçiler koşullara boyun eğmemeli, düzenin istediği insan konumuna düşmemek için direnmeli ve çevresini olumlu yönde etkilemelidir.

Biyolojik ve psikolojik olarak sağlıklı bir toplumun varlığı yaşamın her alanında

kendini hissettirmektedir. Düzenin kendisi her an, her saniye çirkinlik üretmektedir. Bu da her an, her saniye çirkinliklere karşı mücadele etmeye ve insana yaraysın bir düzeni kuma sorumluluğunu beraberinde getiriyor, getirmelidir de.

Hemşirelik kadınların isteyerek yada istemeyerek en yoğun çalıştıkları mesleklerden biridir. Ve bu hemşireler bir dizi sorunla boğuşmaktadırlar. Bu sorunlarla baş etmede yada en aza indirmede en büyük görev yine kadınların kendisine düşmektedir. Bunun için de sorunların bilincinde olmak ve mücadeleye atılmak bir zorunluluktur.

Tüm Sağlık-Sen Kadın Komisyonu emekçilerinin hazırladıkları bültenle dile getirdikleri gibi "iş, aile, eğitim ve toplumsal yaşamın bütün alanlarındaki sorunlarımızı yönelik öz örgütlenmelerimizde yerimizi almada, kadın sorununu aşmaya yönelik eğitim programları oluşturmadıkça, kadın komisyonları kurmadıkça, işyerlerimizdeki sorunlarımızı yönelik eğitim ve eylem programları üretilip, hayata geçirilmedikçe, genel olarak sınıf ve cins olarak kurtuluşumuzun gerekliliğini yerine getirmedikçe egemen sınıfların bizi her gün daha gerilere iten çemberini kıramayız". Oysa bilmeliyizki üretken biziz ve gelecek kendi ellerimizdedir.

Kitap

Kadın sorunu üzerine seçme yazılar

Clara ZETKİN

Kitap Clara Zetkin'in kadın sorununa ilişkin görüşlerini bütünsellikli bir şekilde vermektedir.

Toplumun gelişme evresine paralel olarak kadının durumunda meydana gelen değişimleri berrak bir şekilde ortaya koyan Clara, anaerki alleden sınıflı topluma geçildiğinde erkeğin fevkalih rolüne karşı kadının üretici ve varolan koruyuculuğu üstlenmesiyle sonuçta "dünya erkeklerin evli evde ev kadınlarının dünyası oldu" diyerek kadının daralan, insanı bunaltan Lenin'in deyişleriyle "aşırıya" yaşamını gözler önüne serdi ve bu duruma isyan etti.

Köleci, feodal, kapitalist toplumda kadının var olan konumunu açıklayan Clara, sosyalizmede insanlığın kurtuluşu muhtusunu verdi.

"Toplumsal üretici olarak erkekle aynı değer de olduğunu gösteren, ekonomik olarak kendi ayakları üzerine dikilen kadın, siyasi ve hukuksal olarak erkeğe eşit kılınmak zorundadır. "diyerek olması gerekeni gösterdi.

Toplumun özgürleşme düzeyinin kadının özgürleşme düzeyine paralel olduğunu söyleyen Marks ile aynı anlayışı paylaşan Clara "insanlığın manevi gelişmesinin daha hızlı olmasının nedeni kısmen insanlığın yanından fazlasının gelişmede bu denli geri bırakılmasında yalmaktadır. Genel olarak kadının düşüncesinin burnunun ucunu ötesine yani ailesinden öteye geçmemektedir" diyerek kadınların içinde bulunduğu vahim durumu gözler önüne serdi.

Clara özellikle kadınlar için göklere çıkarılan "fedakarlık", "özveri", "incelik" vb. erdemlere karşı savas açarak bunların ne anlama geldiğini kavratmaya çalıştı. Bu tür özelliklerin sadece ailesine karşı yönelen kadının "topluma karşı adeta canice bir egoizm içinde olduğunu" vurguladı.

"Genel toplumsal yaşamın dışında duran, toplumsal olaylara katılmayan ve ilgi göstermeyen kadına yeni toplumsal erdemler yabancı kalacaktır" diyerek gerçeği teslim etti.

"Annelik içgüdüsel bilinçin eksik olduğu yerde yardımcı ve tamamlayıcı olmaktadır" diyen dar katalırlara karşı Clara toplumsal gerçekliği dayatmakta "Annelik sevgisi, içgüdüsel kördür kararıklıkta el yordamıyla ilerler. O bilgi ve becerinin yerini hiçbir şekilde tutmaz... Esas mesele anne tarafından eğitim değil, bilakis çocuğun gelişme kanunlarının bilinmesine ve gözlemlenmesine dayanan anlayışlı ve sevgi dolu bir eğitimidir." diyerek bilgi ve becerinin yaşamdaki dönüştürücü gücünü göstermiştir.

Cahil bir kadının topluma vereceği zararın yanında bilinçli bir kadın topluma vereceği yararın çok büyük olduğunu söyleyen Clara kadının "Buradayım ve insanları kendi görüşüme şekillendiriyorum" sözünü söyleyecek kapasiteye gelişmeye özgürlüğe aynı altığını söylemektedir.

Kitap burjuva kadın hareketleriyle sosyalist kadın hareketlerinin farkını ortaya sermekte, ulusal ve uluslararası kadın hareketinin gerekliliğinden söz etmektedir.

Ayrıca Clara kitapta Lenin ve Krupskaya ile ilgili anlamları dile getirmektedir.

Kitap her boyutuyla kadın sorununa ilgi duyanların beğeniyle başvuracakları bir kaynaktır.

DEVRİMCİ SOL'CIULAR BERLİN'DE ÇATIŞTI: 1 ÖLÜ DAHA

Ercan Şakar'ın ölümünü taraflar anlatıyor

Haber Merkezi/1 Mayıs günü Berlin'de Devrimci-Sol'un iki grubu arasında çıkan çatışma çıktı ve Ercan Şakar adında bir devrimci Dursun Karataş grubunun sığıdığı kurşunlarla öldürüldü.

Olayla ilgili Devrimci Sol'un iki grubu kendi bakış açılarını yansıtan birer basın açıklaması yaptılar. Olaylara yakından tanık olan TKP/ML Berlin taraftarları da konuyla ilgili bir açıklama gönderdiler gazetemize.

DARBECİLER OLARAK ADLANDIRILAN GRUP: Bu grup, arkadaşları Ercan Şakar'ın ölümünden Dursun Karataş'ı sorumlu tutuyor ve Ercan Şakar'ı öldüren kişinin Türkiye'deki mitaçaleden kaçan bir kişi olduğunu ileri sürüyor. Olayı: "Dursun Karataş'ın 'KAHRAMAN'larından bir yaklaşıklık 1 aydır dışardan toplanıp emrine verilmiş bir çeteyle DEVRİMCİ SOL'un kurum ve kişilerini pusular kurup, saldırılar düzenliyordu. Berlin'de DEVRİMCİ SOL GÜÇLER'in Köln'deki yürüyüşte olduğunu görür. Bu onun için kendisini 'dayı'sına kanıtlanmanın bir fırsatıdır. Nihayet bir Devrimci Sol'cunun kanını dökecektir. Ve hemen çetesi toplaşır Berlin'e geçer.

Dursun Karataş'ın 'Kahraman'ı Berlin'e gelir gelmez o an boş olan DEVRİMCİ SOL GÜÇLER'e ait derneğin kapısını kırıp yandırdı çeteyle beraber işgal eder. Köln'de yürüyüş bitmiş ve Berlin'deki işgal haber almıştır. Yürüyüşteki Berlin'li DEVRİMCİ SOL GÜÇLER bu işgale son vermek üzere yola çıkarlar. Yanlarında dost grup ve örgütlerden temsilciler de vardır.

Berlin'e vardılar, derneğe varmadan pusudaki "Kahramanlar" alçakça ve hedef göstererek ateşe başlar. Hemen püskürtülürler ama ilk anda Ercan ŞAKAR yoldaş göğsünden aldığı yarayla düşer, kurtarılamaz ve en acı 1 Mayıs şehidimiz olarak kalbimizde ve bilincimizde layık olduğu yeri alır. Karşı devrimci Dursun Karataş'ın emirleriyle ve ülkenin kaçan bir "Kahraman"ın kurşunıyla şehit olmuştur." biçiminde anlatıyorlar.

Ercan Şakar; Berlin'de öldürüldü.

"DK HİZİBİ" OLARAK ADLANDIRILAN GRUP: DK grubu ise olayların bizzat darbecilerin ateş ederek saldırmaları sonucu çıktığını, ölen Ercan Şakar'ın Köln'deki derneklerini basarak insanlarını vahşice döven birisi olduğunu ama yapılarının Şakar için bir öldürme kararı ve kastı olmadığını, Şakar'ın kendi başlattığı bir saldırı sonucu öldüğünü iddia ediyorlar.

"Berlin'de Devrimci Sol Güçler kendilerine ait olan derneğe sabah girmişler ve sahiplenmişlerdir. Bu sırada onları derneğe almak istemeyen iki darbeci arka taraftan kaçıp gitmişlerdir.

Daha sohraki saatlerde Köln'deki 1 Mayıs'tan dönen bir grup darbeci-ışgalci yanlarında TKP/ML taraftarlarıyla birlikte derneğin önüne gelmişlerdir. "Korumu" altında

gelen darbecilerin derneği işgal etmelerine izin verilmemiştir ve TKP/ML'ilerle dernekteki insanlar arasında tartışma çıkmıştır. Ama bir yandan masum rolü oynayarak diğer bazı siyasetlerin himayesini sömürüp, diğer yandan çevresindeki bir grup insanı harekete karşı kinle motive eden çete başlarının marifeti kendisini göstermekte gecikmemiştir.

Derneğin önündeki darbeci-ışgalci grup arasında bulunan Ercan Şakar üzerinde taşıdığı silahı çekip devrimcilere ateş açmıştır. Çatışma çıkmış, sonuçta Ercan Şakar yaralanmış ve hastanede ölmüştür. TKP/ML sorumlusu olan kişi bu sırada Ercan Şakar'ın hemen yanındadır ve olayın canlı tanığıdır." diyerek TKP/ML'yi olaya tanık gösteriyorlar. DK grubu açıklamasında ad vermeden TKP/ML'nin olaya karışmasını da eleştiriyor: "... bir çete haline gelenleri himaye tavrina giren bazı sol anlayışlar, baştan beri darbeciliğin şiddet özünü gözden kaçırsalar da hiç olmazsa bugünkü sonuçlarını düşümlendirdiler. ...bizde dost olanlar, yüzümüz düşmana dönük mücadele ederken arkamızda bizi yaralamak için uğraşmamalıdır. ...saldırı ve tahribat çabalarının daha fazla gücümüzü zırsarmasına izin vermeyeceğiz." diyorlar.

TKP/ML TARAFTARLARI: TKP/ML Berlin Taraftarları yaptıkları basın açıklamasında, devrimci bir arkadaşlarının DK grubunun Halkevi'ni bastığı ve içerde diğer grubun kişilerde olabileceğini belirtip yardım istemesi üzerine Halkevi'ne gittiklerini belirtiyorlar. Kapısı kırılıp, işgal edilmiş Halkevi'nde DK'cılara görüşüklerini, onlara "aralarındaki çelişkileri dostane bir şekilde, şiddete başvurmadan çözmeleri gerektiğini eğer şiddet yoluna gidilirse araya gireceğimizi" ilettiklerini ama DK'cılardan "darbeci"lere gerekli saldırılarda bulunmaktan kaçınmayacakları" yanıtını aldıklarına dikkat çekiyorlar.

DK'cıların içerde diğer gruptan kimse olmadığını söylemeleri ve dernekten gitmelerini istemesi üzerine dernekten ayrıldıklarını

söyleyen TKP/ML taraftarları, daha sonra diğer grubun 1 Mayıs töreninden çıkıp derneğe döneceğini öğrenince, bu insanları uyarmak için dernek yakınlarında beklediklerini ve darbeciler olarak adlandırılan grup yanlarına gelince dernekte olanları anlatıp onlardan soğukkanlı olmalarını, şiddet kullanmalarını istediklerini belirtiyorlar.

TKP/ML taraftarları daha sonra ölümlü sonuçlanacak gelişmeleri ise şöyle anlatıyorlar: "Kısa bir aralıktan sonra karşından DK grubuna mensup kesimin geldiğini gördük. Ve hemen öne geçtik. DK grubuna mensup kesim karşıda, biz ortada (biz toplam 18 kişiydik, sonradan iki arkadaşımız tam olay esnasında karşından geldi ve 20 kişi olduk) ve diğer kesim arkamızdaydı.

DK grubuna mensup olanlar önce coplarını çıkardılar. Bizler önlerine girdik. Buna rağmen coplarla saldırdılar. Hatta bir arkadaşımıza copla saldırdılar. Müdahalemiiz sonucu ona vurmaktan vazgeçtiler. Tam bu esnada silahların çekildiğini gördük. İlk önce birkaç el havaya ateş edildi. (Hangi grubun önce havaya ateş ettiğini kesin biçimde fark edemedik) karşılıklı silahlar çekildi. Biz aradaydık. Vurulan arkadaş yanbaşımdaydı. Silah sesleri giderek çoğalıyordu. Bazı arkadaşları koruyarak yanlara doğru çekti. Bu karşılıklı silahlı çatışmada yanbaşımdaki Ercan Şakar aldığı bir kurşunla yere yığıldı kaldı. Hemen kendi arabamıza aldık ve arkadaşlarla birlikte (biz ve DS'nin "Darbeciler" diye adlandırılan grubu) hastahaneye götürüldük. Ve kısa bir süre sonra öldü.

Bize göre DK grubuna mensup olanlar yer yer hedef göstererek ateş ediyorlardı. Ve öldürülen arkadaşın elinde de silah yoktu. Bize göre öldürülen arkadaş hedef gösterildi.

Diğer grup bize göre genellikle havaya ateş ediyordu. Her iki grupta silah kullanıldı. Bunları bizler gördük, yaşadık.

Arada bir olduğumuz halde silahlar kullanıldı. Kurşunlar Ercan'a değil bize de isabet edebildi." diyorlar.

Üç devrimcinin ölümünü devrimci hareketler kınadı

AVRUPA: Devrimci Sol içi şiddetli protesto eden devrimci yapıların yurtdışı örgütleri 7 Nisan'da DS içi şiddetin sürmesi halinde bir takım yaptırımları uygulayacaklarını açıklamışlardı. TKP/ML (YDB), TIKB TARAFTARLARI, DEVRİMCİ PARTİZAN (YDK) TKP-ML HAREKETİ (YDK), TDKP (YDO) 22 Nisan 1993'te Muammer Aydın ve Ercan Temelli'nin öldürülmesi üzerine yeni bir bildiri kaleme aldılar. Bildiride böylece saldırıların Dursun Karataş önderliğindeki DS grubuna hiçbir faydası olmayacağı, tersine onları teğhir ve tecrite yol açacağı ve kaybedenin her zaman bu tür anlayışlara sahip olanlar olacağı belirtiyorlar.

DK önderliğinde yapılanmasını sürdüren DS tabanına seslenen devrimci yapılar; "Yıllarca omuz omuza savaşmıştık, sevinç ve acıyı birlikte paylaştığımız, ancak bugün sizlerden ayrı düşen arkadaşlara saldırarak sizlerle hiç bir şey kazandırmayacaktır. Olayları soğukkanlı değerlendiren derneklerimize tek devrimci yöntemdir... Yarın aynı işperlerde düşmana karşı savaşacağız insanlarla yine birlikte olacağımızı unutmayalım. Gücümüzü geçmişte olduğu gibi bugün de düşmana karşı kullanalım. Bunda ısrarlı olalım. Devrimcilere şiddet uygulamayı red edelim. Bunu çizgi haline getiren anlayışların karşısında duralım" diyorlar.

Devrimci yapılar, 7 Nisan'da (şiddetin sürmesi halinde) uygulamayı düşündükleri kararları artık DK grubuna karşı yurtdışında uygulamaya başlayacaklarını da bildiriyle kamuoyuna duyuruyorlar. Bu kararlar:

- 1) Yurtdışında eylem birikileri platformunda ortak hareket edilmeyecek, devrimci demokrasisiden men etmek,
- 2) Gecelerde DK'cılara stand açılmamak,
- 3) Gecelerine destek vermeme,
- 4) Yayınları, bildiri boykot edilerek bildiriyi imzalayan yapıların bulunduğu alanlarda (dernek vb.) dağıtım ve satışını yaptırmamak gibi hükümlerden oluşuyor.

ORTADOĞU: İstanbul'da iki devrimcinin katledilmesi üzerine PKK- TKP/ML HAREKETİ, TKP/ML, KEK Ortadoğu temsilcileri DS'nin iki grubundan temsilcilerin de katıldığı bir toplantıda bir araya gelip 30 Nisan'da bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında Dursun Karataş önderliğindeki Devrimci Sol grubunun temsilcisinin uygulanmış şiddetin, örgüt içi hukuk anlayışlarına sığıldığını belirterek, bu anlayışlarının savunması eleştirilerek: "Biz devrimciler açısından devrimci şiddet ve onu kapsayan eylem biçimleri (cezalandırma) sınıf düşmanlarına ve iflah olmaz sınıf işbirlikçilerine (ajan, provakator, hain, MIT, Kontregerilla, işkenceciler vb...) uygulanır. Bu yöntemle dev-

rimci örgüt içi ve devrimci örgütler arası sorunları çözmek, sınıf mücadelesinden, halka karşı devrimci sorumluluktan ve inandırıclıktan uzak bir anlayıştır. Bu yöntem devrimcilerin yöntemi olamaz" deniyor.

Basın açıklamasında DK grubunun tabanına seslenerek "Ayrı düşüğünüz bu arkadaşlarınıza şiddet uygulamak ve kurşun sıkmak sizlerle hiçbir şey kazandırmayacaktır. Kazançlı çıkacak bir yer var, o da faşist diktatörlüktür. Tek devrimci yöntem olayları, devrimci ahlak, ilke ve normları içinde soğukkanlı değerlendirerek sorunları çözmektir" denilerek, DS tabanı şiddet uygulamalarından vazgeçmeye çağırılıyor.

Açıklama "örgüt içi ve örgütler arası çatışmalara dün de karşıydık, bugün de karşıyız. Yarın da karşı olacağız. Bu anlayıştan hareketle DS'nin DK kanadına bu şiddet eylemlerini derhal durdurmasını, diğer kanadın da aynı yöntemlere başvurmaması çağrısında bulunuyoruz." sözleriyle bitiriliyor.

TÜRKİYE: Sağmalcılar cezaevindeki TKP/ML, MLSPB, TKİH, TIKB, TKP/ML HAREKETİ, Devrimci Yol, TDP, TKEP/ML, TDKP, PKK, DİRENİŞ HAREKETİ davalarından tutuklu 6 Mayıs'ta bir basın açıklaması yaparak Ercan Temelli, Muammer Aydın ve Ercan Şakar'ın öldürülmesini kınadılar. Açıklamada, DK önderliğinde yapılanmanın yayın çizgisinin ve 3 devrimcinin ölümüne yol açan gelişmelerin devrimci-demokratik mücadeleye verdiği zararları anlatarak, derhal bu davranışlarına son vermeleri isteniyor ve bu tutumda ısrarın sonuçta karşı-devrimci sevindireceği vurgulanıyor. "Darbeciler" olarak adlandırılan grup da bu arada uyarılıyor: "DK grubunun izlediği davranış çizgisi diğer kanadın aynı tarzda (yayın çizgisiz şiddet kullanma gibi) düşme hakkını asla vermez, vermemeli..." deniyor.

Sağmalcılar cezaevindeki devrimci yapılar varolan çatışmayla ilgileniye ise şöyle açıklıyorlar: "Bizler, emekçi halkların sosyalizm mücadelesine zarar veren her türden davranışın karşısında, sosyalist bir yarından tarafız. Varolan çatışmayla bizim böyle anlaşılmalıdır. Nasıl ki, devrimci bir hareketin içindeki sorunların çözümünde sosyalist ve demokratik olmayan yöntemleri doğru bulmuyorsak, bu tür gelişmelerle gerekelendirilerek devrimci kanı aktırılmasını da doğru bulmuyoruz."

Sağmalcılar cezaevindeki tutuklular, iki grubu da 3 devrimcinin ölümüne yol açan, ortami iyice gerginleştiren, gücü olunan alanlarda, mekanlarda siyasal/sosyal haklardan mahrum etmeye varan yasakçı çizgilerini terk etmeleri için uyarıyorlar.

GAZİOSMANPAŞA KATLİAMININ TANIĞI:

'Olay açık bir infazdır'

İsmail: "Olayın tanığı olduğum için DK yandaşı provakatorler beni de yok etmek istiyorlar"

Ercan Temelli ve Muammer Aydın'ın öldürüldüğü ev baskınından sağ olarak kurtulan İsmail adlı kişi 2 Mayıs'ta bir basın toplantısı düzenledi. Olayın bir açık infaz olduğunu iddia eden İsmail 22 Nisan gecesi yaşadıklarını anlattı:

"Olay yukarıda vurgulamaya çalıştığım gibi açık bir infazdır, katliamdır." 22 Nisan 1993 gecesi Ercan, Muammer ve ben DK çetesi tarafından sık sık tehdit edilen bir arkadaşımıza uğrayıp evini değiştirmesi gerektiği konusunu görüştük, sohbet ettik. Gece saat 22.30 sularında, bir kısmımız yatmış, bir kısmımız da yatmaya hazırlanırken evin kapısı çaldı; katıyıcı açan ev sahibi arkadaş gelenlerin DK çetesi mensubu kişiler olduğunu görünce, kimse yok diyerek eve almak istemedi. Bunun üzerine ev sahibi tartaklanarak enterne edildi.

Evi basanlar; 3 Marttan bu yana her taraf-

ta terör estiren R., M., F. isimli provakatorlerdi. Aynı evi daha önce de tehdit etmeye gelenlerdi. Evin dışında da iki kişi vardı. "Ne oluyor? Ne yapmam istiyorsunuz?" demeye kalmadı üzerimize ateş açtılar. İlk anda Ercan çeşitli yerlerinden vuruldu. Muammer'i ise yere yatırıp enterne etmişlerdi. Ensesine kurşun sıkarak katlettiler. Bense tesadüfen kurşun yararı almadan kurtuldum. Ancak olayın şoku ile bayılmışım, üzerine sırayan kanlar nedeniyle beni de vurmuş olduklarını düşünmüştüm olacaktı ki sağ kurtuldum. Kendime geldiğimde Muammer hareketsizdi. Ercan ise yaşıyordu. Ercan'ı hastaneye kaldırmaya çalıştım. Bu arada Ercan'ın babasından yardım istedim."

İsmail, devrimci çevreleri duyarlılığa çağırarak "eline devrimci kanı bulmuş bir anlayışın geleceği yoktur" diyerek sözlerini bitirdi.

PKK lideri Abdullah Öcalan, birincisinin bitişinden hemen sonra yaptığı yeni bir basın açıklamasıyla, ateşkes tarihini süresiz uzattığını söyledi. Öcalan, bu arada şunu da ekledi. "Birçok ilde ve yerde tutuklamalar, insan hakları ihlalleri sürüyor. Devlet güçleri gerillaya saldırmıyor. Bu böyle devam ederse kendimizi savunmak zorunda kalırız. Karşılık veriyoruz."

Ateşkes ilan edilmesi, dünyanın şimdiki ortamında bir siyaset ve diplomasi tarzıdır. Şartlar sizi sıkıştırıyor ve hareket alanınız daralıyor, üstelik dünya denen bir yerde Yeni Dünya Düzeni'nin dayatıldığı bir atmosferde yaşıyorsanız, karşıt güçlere "esnek mukabele"de bulunmanız kaçınılmaz olabilir. Mesele bu değil.

Fakat ateşkes ile birlikte irdelenmesi gereken önemli noktalar vardır. Sıralayalım:

Bir; PKK'nin esas gücü gerilladan oluşmaktadır. Gerilla demek, sürekli hareketlilik ve faaliyet demektir. Eğer süresiz ateşkes ilan etmişseniz, gerillayı başka alanlara kaydırma ya da bir biçimde istihdam etme diye bir politikamız olması gerekir. Sözün özü şudur: Gerillayı askeri anlamda uzun süre atıl ve hareketsiz tutmak mümkün değildir. Hareketsiz duran gerilla, gerilla olmaktan çıkar. Başka şeyler yapar. Çeteleşebilir ya da sıradanlaşabilir. Dünyadaki bütün askeri uzmanların görüşü bu yöndedir.

Çünkü bir orduyu da uzun süre atıl durumda bırakmak mümkün değil. Nitekim düzenli ordular, barış zamanlarında hep başka şeylerle uğraşmak zorundadırlar. Zaman zaman manevra ve tatbikat yapıyorlar mesele.

İki; sorun da bu noktada başlar. Gerillanın çeteleşmesi demek, merkezi dinlemeyip halka zarar veren faaliyetler içine girmesi demektir. Burada tayin edici olan bilinçtir kuşkusuz. Gerillanın sıradanlaşması; dağdan inip köyüne, çiftine ve çubuguna dönmesi demektir. Bir süre için yakın çevresi (ailesi, akrabaları, köylüsü ya da bulunduğu bölgede) tarafından takdir edilir ve "kahraman" sayılır. Sonradan herkes gibi sıradan ve üstelik merkezden kopuk bir vatan-

Faik Bulut

"Kürt ateşkesi"nin düşündürdükleri

daş halini alır. Aldığı bilinç körleşir, duyarlılığını ve sezgisini yitirir.

Üç; gerilla köy, kasaba, kente iner. Hükümetin izin verdiği çerçevede politik faaliyet içine girer. Bir kısmı da, politik yumuşaklığın rahatlatıcı ortamına kapılır kendini; daha ileride lazım olduğu zaman görevini yapamaz.

Dört; diyelim ki bazı karanlık güçlerin provokasyonu sonucu, yanlış eylemlere sürüklenir ya da kolay hedefler haline gelir. Bu durumda dağdan inen kişi veya kişiler de, "failli meçhul faaliyetler" zincirinin kurbanları arasına girer, kolayca tasfiye edilebilirler.

Ateşkesin süresiz hale getirilmesi, bu noktalar, PKK'nin sorunları hanesine yazar. Yani PKK gündemine, ateşkesi korumanın yanında bu sefer kendi iç sorunlarıyla uğraşması, dağdaki kadrolarının çözül-

mesi veya sıradanlaşması, kolay hedef haline gelmesi gibi sorunlar da girer.

PKK'den daha solda ve her şeye rağmen silahlı mücadeleyi sürdürme yönünde daha radikal bir kopuş olacağına sanmıyorum. Çünkü Öcalan örgütüne egemen görülüyor. Çünkü radikal bir kanadı barındırıyor ve dış koşullar yok sayılır. Tersine böyle bir radikal çıkışı boğmaya hazır bir ortam var gibi.

Türk hükümeti açısından bakıldığında, Özal'ın ölümlünden önce egemen sınıflar arasında "oyalama, resmi olmayan vaatler verme ve ilişkileri sürdürme" yönünde eğilimler vardı. Özal, kendisine yakın gazeteciler ve Talabani aracılığıyla, PKK liderine bir takım mesajlar verip, vaatler sunabiliyordu. Sanırım Özal'ın ölümünden sonra, Demirel'in başını çektiği "oyalama ve uygun bir durumda bastırma" eğilimi daha da ön plana çıkacak. Bir şartla, eğer devrede Batı ve ABD'nin Türkiye üzerindeki ve Kürtlerden yana büyük bir baskısı yoksa.

Ateşkes ile birlikte gündeme gelen Türkiye'deki Kürt örgütlerinin cephe oluşturması meselesi yeterince açık değil. Çünkü tarafların geçmişte birbirlerine karşı tutumlarının bir muhasebesi ve değerlendirilmesi henüz yok. Bu, ileride istikrarsızlığa yol açabilir. Çünkü geçmiş değerlendirilmeden, ortak bir gelecek kurulamaz.

Sadece PKK değil, hemen bütün Kürt hareketlerinin ister istemez bir ikileme karşı karşıya olduğu gerçeği yadsınamaz. Aslında bu hemen bütün ulusal hareketlerin (söylemleri ve yönelimleri yurt-sever ulusçu, sosyalist veya marksizan olabilir) açmazıdır. Yani silahlı mücadeleyle gelinen bir noktadan sonra başlayan siyasi/diplomatik dönemecin, bu hareketlerin ideolojisi üzerinde ne kadar etkili oldukları tayin edicidir. Bu anlamda son tahlilde ideolojik sağlamlığın tayin edici olduğu düşünülebilir. Nitekim geçmişteki devrimci Kürt hareketlerinin bir kısmı, siyasete ağırlık verince, giderek daha fazla milliyetçi söylemlere sarılmaya ve ideolojik açıdan reformculaşmaya başladılar. Bunlar düşünülmesi gereken noktalar.

Berlin'de 1 Mayıs tüm kızılıyla kutlandı

TKP/ML Berlin örgütü, bir kısım Türkiye'de örgütleri ve Alman otonom gruplarla birlikte onbine yakın kitlenin yürüdüğü 1 Mayıs, her zamanki gibi Kroyzberg'de başladı. Yürüyüş Hazırlık Komitesi'nde Alman otonom gruplarından bir kısmı, ATIF ve Bolşevik Partizan yer alıyordu. Bu yılki yürüyüş bu kesimlerde örgütlendi. Özellikle yürüyüşün ön hazırlık çalışmalarında aktif görev aldılar.

Hazırlık çalışmalarında 1 Mayıs Hazırlık komitesi üç ayı aşkın bir süre, her hafta toplanarak 1 Mayıs 1993'ü tartıştı. Tartışmanın başlangıcında Stalin'i savunmaları dolayısıyla ve de Bolşevik Partizan'ın aleyhlerinde Alman otonom grupları nezdinde yaptığı anti-propagandanan dolayı TKP/ML, Alman gruplarının çalışmaya yönelik tavırları maruz kaldı. Tartışmaların seyri içinde ve pratikte aktif ve dürüst tavırları sonucu Alman otonom grupları, (Hazırlık Komitesindeki) Bolşevik Partizan'ın TKP/ML hakkındaki anti-propagandalarının yalan ve iftiraya dayalı olduğunu gördüler. TKP/ML'nin pratikte sergilediği dayanışmacı, fedakâr tavır ve açık sözlülüğü bu komitenin TKP/ML'ye karşı olan tutumunda değişikliğe neden oldu. Ve hatta bir kısmı önceki olumsuz tavırlarından dolayı özür bile dilediler.

Bu hazırlık çalışmalarında en dikkati çeken nokta Bolşevik Partizan'ın Türkiye'de siyasetler nezdinde keskin "Stalinçi" geçimlerine rağmen, Alman otonom grupların, Stalin'e küfürler etmesine hiç ses çıkarmamaları ve "Stalinçiliklerini" susarak geçirmeleriydi. Ve öyleki, Al-

man otonom gruplarının saldırılarını hiç ses çıkarmadan geçiştiriyorlardı. ATIF adına toplantılara katılan arkadaşlar, bunların bu ikiyüzlü tavırlarını teşhir etmekte geri kalmadı. Ve sonunda bunların gerçek yüzlerini açığa çıkardı. Öylesine ki, Stalin düşmanı bazı Alman otonom gruplar, Bolşevik Partizan'ın "Stalinçi" olduğunu, tartışmaların seyri içinde öğrenmiş oldular.

Özet olarak, Bolşevik Partizan Stalin'i pragmatizmine kurban etmişti; hem de yıllar boyu. Bu yönleri ve dürüst olmayan tavırları Alman otonom gruplarının bir kısmınca da görüldü. Bu bir. İkincisi, ATIF hakkında yapılan anti-propagandanın yalan ve sahtekârlığa dayalı olduğu açığa çıktı.

Yürüyüşe gelince: TKP/ML, taraftarları bir Alman otonomcu grupla birlikte yürüyüşün başında yer almıştı. (Onlar önde, TKP/ML taraftarları arkalarındaydı.) Yürüyüş boyunca Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun pankartlarını ve diğer

pankartları taşıdılar. Stalin düşmanı bazı Alman otonom gruplarının bu pankartlara yönelik saldırılarına ve saldırı çabalarına kortejde bulunan 200'ün üzerindeki TKP/ML taraftarları, birlik halinde her defasında geri püskürttü.

TKP/ML'nin pankartı ve kızıl bayraklara yazılı TKP/ML flamaları korteje tam bir renk ve kızılık katıyordu. TKP/ML YDB imzalı bildiri ve yazılı ek metin, yürüyüş arbasında okunarak halka seslendirildi. Stalin düşmanlığının hız kazandığı bir ortamda TKP/ML'nin onbin kişinin ortasında beş ustayı ve özellikle Stalin'i dalgalandırmaya (Almanya'da Stalin düşmanlığı çok yaygın, onun için özellikle Stalin) korteje ayrı bir renk, onur ve yücelik katıyordu. "Stalinçiler" Stalin'in resmini taşımaya göze alamadılar.

Bu kızıl 1 Mayıs'a polis saldırıktan geri kalmadı. Birçok insan gözaltına alındı. Ama 1 Mayıs geleneği Kroyzberg'de yine yaşadı.

Berlin meydanı bir kez daha kızıl 1 Mayıs'a tanık oldu.

Almanya'da grev dalgası

"Ücretten vazgeçmek hiçbir işyerini güvence altına alamaz ne doğuda, ne de batıda"

19 Nisan'da Demir İşletmeleri'nin yönetim kurulu Mechenburg'daki demir işletmeleri'nde ve tüm doğu Almanya'daki çelik işletmelerinde. Demir Tarife Komisyonu tüm federal ülkelerde kararlaştırılmış ücret eşitliğini oturtmak için dilekçe yolladılar. 26 ile 28 Nisan arasında kesinleşecek olan karar için işçilere yapacak tek şey katıyordu: Grev evet.

% 80'DEN FAZLASI GİDİYOR

% 26'lık ücret artışının anlamı, batı tarifesine göre ücret alan işçilerin ücretlerinin ancak % 80'ine gerçekte ise ancak % 60'ına eşittir. Bir Opel Astronun fiyatı Münih'te de aynı, Hamburg ve Dresden'de de aynı. Opel'in Eisenach'da doğu ücretiyle, veya Bochum'da batı ücretiyle imalatı fark etmez. % 26'lık artışın nedeni ise minimum istemleri kabul etmesiyle önceden kazanılmış durumda olan sendikalar. İşçi hareketlerinin başlamasından beri insanlar daha bilinçli olmuşlardır. Bu bilinçle eşit iş gücüne eşit ücret istiyorlar.

Bu demektir ki, bugün hükümetin ve tekelin çatlamış politikasına karşın, Doğu ve Batı'da eşit ücrette

ilişkin tarife sözleşmesini somutlaştırmak gerekir. Bunun için kayganın sonuna kadar sürdürülmesi gerekir.

TARIFE SÖZLEŞMESİ YASASINI SAVUNMAK MI?

İşçilerin hakkı ve devletlerin yurttaşlık yasası, aslında bir madalyonun her iki yüzü gibidir. Tarife sözleşmesinin içeriği hiçbir zaman sözleşme yasasına denk düşmüyor. Bu yasa, grev yasasıyla bağlantılı olup, grevler önemli ölçüde yasallaşmıştır.

Bu işçiler için bir engeldir, örneğin, işverenler arada sırada fiyat artışları, iyice artırımlı iş hızı ve daha başka tedbirler alıyorlar. İşverenler bu tedbirleri, üretim araçlarının emirleri altında bulunmalarından dolayı her zaman yapabilirler. Tabii ki bu sırada işçiler yasalara engel olmamak zorundadırlar. Tekel bantlarını kendilerine ait yasalara karşı koruyorlar. Ki bu, işçi düşmanlığı belirlemelerini savunmalarına bir neden değildir. Ekonomik istemler politik arena-da, çokça ve eksiksiz olarak dile getirilmeli; yasal grev hakkı kazanılmalıdır.

1 Mayıs ve Rusya'dan sinyaller

1917 Ekim'i, tarihin bir dönemeç noktasıdır. Paris Komün'ünden 46 yıl sonra, komünarların takipçileri yiğit Rus işçi sınıfı ve ezilen halkları, komün tipi devletleri, Sovyetleri tüm ülkede kurarak Komün yenilgisini zafere dönüştürdüler. Lenin ve Stalin önderliğindeki Rusya proletaryası, tüm dünyanın ezilen sınıflarına örnek oldu. Sosyalizm, Marks'ın deyişiyle tarih öncesini bitiren ve insanlık tarihini başlatan bir olgudur. SSCB, bunu varlığıyla gösterdi. Her devrim dünyayı sarsar. Hele proletar devrimler eski toplumu allak bullak eder, muazzam silkinişler yaratır. Çünkü o, sömürsüz-sınıfsız-sınırsız insanlık yürüyüşünün ilk adımdır.

Lenin'in deyişiyle, "proletaryanın sorunu iktidar sorunudur. Bunun teminatı ise proletarya diktatörlüğüdür." 1949'da Sovyetler Birliği'ni en güzel bir şekilde ve proletar bir devrimle selamlayan ÇKP ve Başkan Mao'yu, Arnavutluk devrimi izleyecektir.

Paris Komünü, tarihe, işçi sınıfının ilk iktidar deneyimi olarak kaydedildi. Sovyet, Çin ve Arnavutluk devrimleri ile proletarya iktidar oldu. Ancak, devrimi yapmakla devrimi yaşatmak kıyaslandığında, devrimi yaşatmanın daha zor olduğunu kavramak pek güç değildir.

Proletaryanın iktidar deneyimi bir asırı bile bulamazken; burjuvazi tüm dünyada iktidarı üç asırda almıştır. Proletarya sömürsüz-sınıfsız-sınırsız bir dünya perspektifiyle hareket ederken, burjuvazi, kökleri tarihin en eski sayfalarında yatan özel mülkiyet üzerine inşa etti düzenini.

1956'da Kruşçev revizyonizmi ilk tohumlarını attı ve süreci içerisinden SBKP'yi ve iktidarı proletaryadan gaspetti. Ülke, siyasi ve ekonomik olarak kapitalist restorasyona girdi. Bu noktada Mao Zedung Düşüncesi muazzam öneme sahiptir. Çünkü baki sivri sözlerle diyorlardı: "Madem ki burjuvazinin mülkiyetine tamamen el konulmuştur, o halde burjuvazi kalmamıştır. Burjuvazi kalmadığına göre nasıl olur da kapitalizme dönülebilir? Sosyalizmden kapitalizme dönülemez." Oysa sınıfı toplumların birlerce yıllık öğrenme mirası mülkiyet ve mülk edinme alışkanlığı sosyalizmde de sömürsüz doğru azalarak sürer. Sosyalist toplum sınıfsız toplum demek değildir.

Lenin'in deyişiyle "Küçük meta üretimi, beraberinde ve sürekli olarak burjuvaziyi de doğurur." İşte Başkan Mao bunun üzerinde durarak, sosyalizmin sınıfsız bir topluma geçiş toplumu olduğunu ve burjuvazi-proletarya çelişkinin burada da karşımıza çıktığını öğretti. Zıtların

birliği diyalektik-materyalist ilkesi üzerinde oldukça fazla duran Mao, proletarya yokolmadıkça burjuvazinin de yokolmayacağını defalarca tekrarlardı. O halde sosyalist toplumda burjuvazinin olduğunu reddetmek, proletarya diktatörlüğünü reddetmekle eş anlamlıdır. Çünkü proletarya diktatörlüğü burjuvazinin üzerinde icra edilen bir diktatörlüktür.

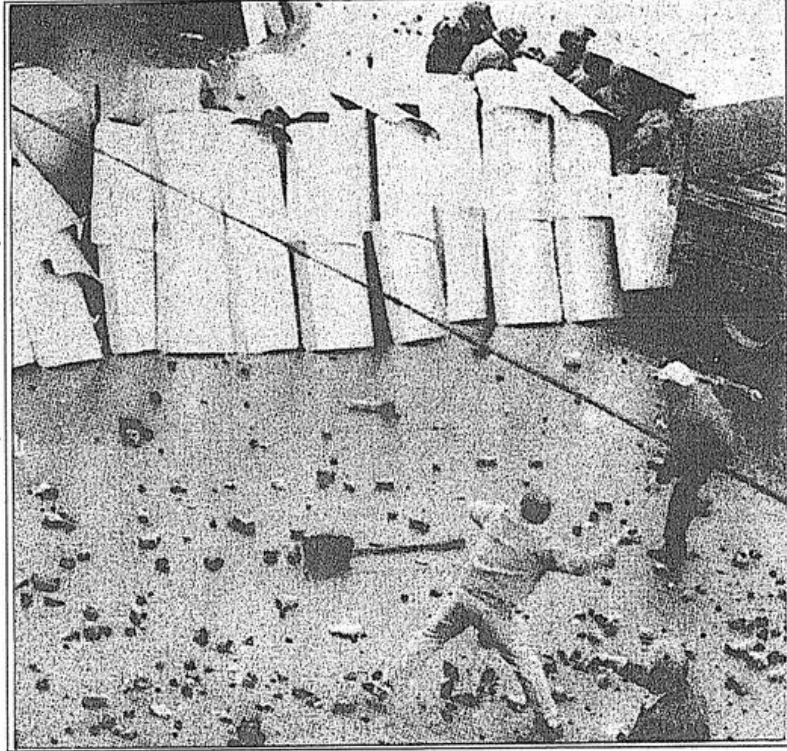
Proletaryanın sözkonusu deneyimleri ışığında hareket eden ML'ler, 1956'dan bu yana revizyonizmin inceltilmiş biçimleriyle de amansız mücadeleyle girişmek gerektiğine işaret ettiler ve ideolojinin ancak böyle çelikleşeceğini savundular.

1980'lere varıldığında, Gorbaçov, kapitalizmin bürokratik dilini bırakıp, açmazları "Perestrojka" ve "Glasnots" etiketleriyle kapatmaya çalıştı. Dünyayı değiştirmeyi bir yana bırakalım, dünyayı yorumlamayan abbas yolcular, bu "yeni" süreci alkışladılar. 80'li yılların ortalarına gelindiğinde, içten içe yanaktan alev almaya sıçrayan kapitalist yolculuk, Rusya'ya yıkıma uğrattı. Tam da bu durumda paralellik arzeden "Yeni Dünya Düzeni" palavrası, bu döneme denk getirildi. Milliyetçilik dalgasıyla beraber, kardeş Sovyet halkları (Stalin'den sonraki dönemde yapılan restorasyonla, kapitalizmin eşitsiz gelişme ve düşmanlık tohumlarını çoktan ekmişti), burjuvazinin pazar savaşına sürüldüler. "Yeni Dünya Düzeni" palavrasıyla Batılı emperyalistler hem zevahiri kurtarmaya ve hem de krizden daha çok etkilenen Rus cumhuriyetlerini yutmaya çalıştılar, çalışıyorlar.

YENİ ÇAR: YELTSİN

Gorbaçov'un "reform"larını yerleri bulmayan kapitalistler, onu devirerek yeni Çar Yeltsin'i işbaşına getirdiler. Yeltsin eski çar kadar "kızıl" olmadığını, kızıl bayrağın yerine çarlık Rusya'sı bayrağını getirecek kanıtlandı. Tam da bu dönemde abbas yolcular uyandırdılar. Bir kısmı dünyada artık sosyalizmin kalmadığını "üzüntülü" bir şekilde ifade ederken, bir kısmı sosyalizmin ölüme "reel" kelimesini getirerek yanılığının teorisini başka yanılığlarla süslediler. Gerici medya ise çöken kapitalizmin pisliklerini gizlemek için "sosyalizm çöktü" çığlıklarını attı.

Ekonomik kriz siyasi krizi getirir. Tarihin bu kaçınılmaz yasasını Yeltsin bertaraf edemedi ve edemedi de. Gorbaçov devrilirken, Yeltsin'in tankların önünde yaptığı zafere işaretli tiyatro oyunu gösterisi, ilk etapta onun zaferinin ilanıydı. Fakat sonradan tiyatro salonu oyuncuların üzerine çöktü. Enflasyon %

Etle kemikten örülmüş polis duvarını koruyan çelik kalkanlar, 1 Mayıs göstericilerinin taşı-sopalı saldırıları karşısında fazlaca dayanamadı ve yıkılıp darmadağın oldu.

2000'lere dayanmış, üretim % 25 gerilemiş, işsizlik ve açlık kolgezer olmuştur. İşin kötüsü egemenlerin kasaları ayakta durabilecekleri kadar dolu değildir.

Emekle sermaye arasındaki çelişkilerin yakıcılığı bir yana, yeni çar taraftarlarıyla bürokrat meclis arasındaki çelişkiler de had safhadaydı. Gerçi egemen sınıflar arasındaki bu gerginlik, Hasbulatov-Yeltsin çekişmesi, egemen sınıflar-ezilen sınıflar arasındaki çelişkilerin yanında devde kulaktır. Kapitalist kriz o kadar yoğun ki Yeltsin, Batı'lı emperyalistlerin yardımını açıkça istedi ve Mart ayında Clinton'la bu sorunun hallini açık finans dopinjiyle yapmaya çalıştı. Diğer yandan, Batılı emperyalistlerin yardımıyla Hasbulatov'a karşı bir idari darbe yapmak zorunda kaldı. Bütün bunlar tek birşeyin kuvvetli kanıtıdır: Egemen sınıflarla ezilen sınıflar arasındaki çelişkiler o kadar kızışmış ki, egemen sınıflar arasındaki çelişkilerin çözümünü ertelemek gerekiyor.

Darbe bu işlevi yerine getirdi.

BİR KIVILCIM...

1 Mayıs'ta, sadece Moskova de-

ğil tüm dünya, uzun yılların sessizliğini bozan olaylara tanık oluyordu: Yeni çar Boris Yeltsin ve Moskova Belediye Başkanı Yuri Lujkov, Kızıl Meydan'da gösteri yapılmasını yasaklamışlardı. Fakat eski adı Oktaybaskiya (Ekim Devrimi) olan meydana anlamlı bir şekilde toplanan 7 bin gösterici, sosyalizm sloganları ve kızıl bayraklarla Kızıl Meydan'a doğru yürümeye başladılar. Polis barikatı Gagarin Meydanı'nda onları bekliyordu. Halkın yaratıcılığı taşları, döviz ve bayrak sopalarını silah yapacak kadar engindir ve polis şiddetine şiddetle cevap verildi. Coplar ve basınçlı sular kitleyi durduramadı ve barikat açıldı. İkinci barikat atılı polislerle takviye edilmişti. Bu barikatta şiddetli çatışmalar çıktı. Bir polis öldürüldü, üç araba yakıldı, bir İngiliz şirketine ait dondurma deposu yerlebir edildi. Göstericiler daha sonra parlamento binasının önüne giderek slogan atmaya devam ettiler. Olay sonunda 70'i "güvenlik" görevlisi 150 kişi yaralanmıştı.

Gösteriyi örgütleyen, kimine göre Ulusal Selamet Cephesi, kimine göre ise İşçi Rusya adlı örgütler. Fakat hangisi olursa olsun, hiçbir ML bir düşünceye sahip değildir. Olayda önemli olan ve kavranması gereken halka şudur: Kısa vadede ML düşünceye sahip olmayan örgütün/örgütlerin bu tip gösterileri örgütlemesi önemli değildir. Önemli olan siyasi ve ekonomik baskıları altında kını bilenen halkın, öfkelerini meydanlarda dile getirmesidir. Bu olayda şiddet doğurmuştur. Haksız şiddet haklı şiddeti doğurmuştur. Bu iyi bir şeydir. Buna ek olarak, militanca davranan göstericiler Sosyalizm istemektelerdir, kızıl bayrak taşımaktadırlar. Doğru bir önderlik bu kitlenin ve onlar gibi düşünenlerin ihtiyaçlarına cevap verebilir ve verecektir.

Gerici medya olayı küçümsemeye çalıştıysa da bunu başarmadı; "Dünya Tersine Döndü" manşetini atmak zorunda kaldılar. Olay üç nedenden ötürü önemlidir:

Birincisi: eski RSE, emperyalistler tarafından "Çöken Sosyalizm" in bir numaralı örneği olarak başa kakılıyordu. Ama özellikle Moskova'daki meydanlarda yankılanan sosyalizm sloganları ve dalgalandı-

rılan kızıl bayraklar, halkın haklı şiddetiyle süslenecek "Çöken sosyalizm" teorilerini sarstı ve çöken kapitalizme şamar attı.

İkincisi: Eski Rus Sosyal Emperyalizmi, emperyalizmin dünya çapındaki krizinden en çok etkilenen ve depreme uğrayan bir rota izledi. Rusya'nın Batı'lı emperyalistlerle olan girift ilişkileri şimdiden geleceği göstermektedir. Almanya yutuğu Doğu Almanya'yı hazmedemedi ve hazmedemeyecektir. Çünkü cesedin eti taze değildi ve bedeni zehirledi. Fransa ve İngiltere üretim fazlalığı ve pazar sıkıntısı yüzünden hayli yıpranmışlardır. Batan Rusya gemisinden 'ne kaparsam kâr' mantığıyla hareket eden ve böyle hareket etmek zorunda olan emperyalistler kısa vadede belki ekonomik sıkışıklıklarını biraz erteleyebileceklerdir ama uzun vadede bu cenderede can vereceklerdir.

Üçüncüsü: Rusya aynı zamanda bir Asya ülkesidir ve kendi çürümüşlüğüne kokuğu bu kitayı da sarmaktadır. Bunu farkeden Deng köpeğinin kana doymaz izleyicileri, 1 Mayıs'ta yayınladıkları mesajlara Çin işçi sınıfının pazar ekonomisine uyum göstermelerini istediler.

İşçi sınıfının eski alışkanlıkları terkederek, merkezi plandan pazar ekonomisine geçmekte olan Çin'de yeni duruma uyum sağlamaları gerektiğinden ve artık eski sisteme dönüşün imkansız olduğundan dem vuruldu. Nerede kapitalist kriz yoğunlaşmışsa orada serbest pazar ekonomisi teranelerinin okundugu sır değildir. Ve Çin egemen sınıfları işçi sınıfına ön uyarılarını yapıyorlar. Emekle sermaye ne kadar uyum sağlamışsa Çin işçi sınıfı ve ezilen halklarının "yeni" düzene o kadar uyum sağlayacağı açıktır.

Sözün özü, Avrupa ve Asya'da gerici egemen sınıflar "elleri kanda, ayakları kireç kuyusunda" çığlıklar atıyorlar. Son çırpınışları sırasında dişlerini daha çok kullanacaklardır. Çöken kapitalizmin gürlütüsünü halklar duymasın diye "Sosyalizm Çöktü" diye bağırmanın sesi kısalmaktadır. Uzun sessizlik, kin kılıcını bilemiştir. Moskova'da olanlar bir kıvılcımdır. Onlar da biliyor, biz de biliyoruz ki bir kıvılcım bütün bozkırı tutuşturabilir.

Atlı polis barikatının üstüne, elinde kızıl bayrakla yürüyen anaların ülkesinde yeni bir Ekim Devrimi, uzak değildir.

